

Universitetet
i Stavanger

FAKULTET FOR UTDANNINGSVITENSKAP OG HUMANIORA

MASTEROPPGAVE

Studieprogram: LMHIMAS, Historie og historiedidaktikk masteroppgave	Vårsemesteret, 2022 Åpen/ konfidensiell
Forfatter: Håvard Bu Iversen (signatur forfatter)
Veileder: Vidar Fagerheim Kalsås	
Tittel på masteroppgaven: Konstruksjonen av en trussel: En historiebruksanalyse av Stopp islamiseringen av Norge Engelsk tittel: The construction of a threat: An analysis of Stop Islamisation of Norway's use of history	
Emneord: Historiebruk, ytre høyre, islamofobi, innholdsanalyse, SIAN	Antall ord: 30523 + vedlegg/annet: 2281 Stavanger, 16.05/2022 dato/år

Forord

Å skrive en masteroppgave har vært en spennende opplevelse. Det har vært ett krevende prosjekt som har både gitt meg stor mestringsfølelse, men også ført med seg mye frustrasjon og lange kvelder. Til tross for dette har det å arbeide med tematikk som er svært samfunnsaktuelt holdt motivasjonen oppe og det har vært en stor glede å gjennomføre prosjektet.

Jeg vil takke flere personer som har gjort arbeidet med denne oppgaven gjennomførbart. Først vil jeg takke til min veileder Vidar Fagerheim Kalsås for god og konstruktiv veiledning. Uten din hjelp hadde nok ikke denne oppgaven vært mulig å gjennomføre.

Jeg vil takke mine mor og far for god oppmuntring og optimisme gjennom alle mine år på Universitetet i Stavanger og spesielt dette siste året med masteroppgaven.

Helt til slutt vil jeg takke mine nærmeste venner på studiet som har gjort tiden min på universitet til en stor glede, både sosialt og faglig. Uten de felles lunsjene, sene kvelden og de gode stundene ville ikke studietiden ha vært den samme.

Håvard Bu Iversen

Stavanger, mai 2022

Sammendrag

Denne masteroppgaven undersøker hvordan SIAN (Stopp islamiseringen av Norge) bruker historie for å fremme sitt anti-islamske innhold på deres egen nettside. Dette blir gjort gjennom å bruke en historiebruksanalyse for å analysere artikler publisert av SIAN mellom 1. januar 2021 og 31. desember 2021. Oppgaven benytter seg av Klas-Göran Karlsson historiebruks typologi som et teoretisk utgangspunkt for å identifisere og kategorisere bruken av historie. Spesielt hans verktøy knyttet til ideologisk og politisk historiebruk har blitt viktig for oppgaven.

Oppgavens problemstilling er: Hvordan bruker SIAN (Stopp islamiseringen av Norge) historie for å fremme sitt anti-islamske innhold på deres egen nettside?

For å svare på denne problemstillingen har oppgaven analysert empirien gjennom å bruke en innholdsanalyse med utgangspunkt i Klaus Krippendorff sin teori. I tillegg gir oppgaven et multimodalt perspektiv gjennom å kombinere innholdsanalysen med en multimodal analyse. Ved bruk av denne metoden konstrueres fire analytiske kategorier som ble brukt for å kode empirien.

Gjennom innholdsanalysen kommer det frem at SIAN bruker historien på en politisk og ideologisk måte. Det sentrale i funnene handler om hvordan SIAN bruker profeten Muhammad både som ett historisk holdepunkt og mal for hvordan muslimer skal oppføre seg i samfunnet. Hvordan svart/hvit syn på historien kommer til uttrykk gjennom etableringen av en kontinuerlig islamsk trussel opp gjennom historien, både ved bruken av profeten, selektive historiske tidslinjer og historiske analogier. Oppgaven prøver også å plassere SIAN inn i det norske politiske landskapet gjennom analysen av deres bruk av historie, spesielt sett i forhold til begreper som høyre-radikalitet, høyreekstremisme, populisme og islamofobi.

Abstract

This master thesis examines how SIAN (Stop Islamisation of Norway) uses history to enhance their anti-Islamic content on their own webpage. This was done by analysing web articles published by SIAN between the dates of 1st of January 2021 and 31st of December. The master thesis uses Klas-Göran Karlsson theory and subsequent typology on the different uses of history as a theoretical perspective for identifying and categorise their use of history. Especially his tools attached to ideological and political use of history became important for the master thesis.

The thesis question for this master thesis is: How uses SIAN (Stop Islamisation of Norway) history to enhance their anti-Islamic content on their own webpage.

To answer this question, the master thesis has analysed the research data by using Klaus Krippendorff's method of content analysis. The thesis is also given a multimodal perspective by combining the content analysis with a multimodal analysis. Four different analytical categories were constructed using this method. They were used to code the research data.

Through the use of this method, it was revealed that SIAN uses history in a political and ideological way. The findings show how SIAN uses the prophet Muhammad both as a significant historical argument for how Muslims today should behave and be judged by the past. Their use of a black/white view on history is shown through their construction of a continuous Islamic threat throughout history. This is also shown to be done using selective historical timelines, the prophet, and analogies. The master thesis also tries to place SIAN into the Norwegian political scene through the analysis of their use of history, especially in the context of terms as right-wing radicalism, extremism, populism, and islamophobia.

Konstruksjonen av en trussel

En historiebruksanalyse av Stopp islamiseringen av Norge

Tabell 1: Historiebruks typologi.....	25
Tabell 2: Analytiske kategorier	49
Figur 1: Mulla Krekar, redigert illustrasjon	47
Figur 2: Konstruksjon av en "god" muslim	54
Figur 3: SIAN sitt eksempel på muslimsk ødeleggelse	69
Figur 4: Kristendommens undertrykkelse av kvinner	80
Figur 5: "Født til slave"	80

Innhold

Forord	2
Sammendrag	3
Abstract	4
1 Innledning.....	7
1.1 Fagfelt og forskningsstatus.....	8
1.1.1 Høyre-radikal og høyre-ekstrem historiebruk	10
1.1.2 Kontra-jihadismens historiebruk.....	13
1.1.3 Oppgavens bidrag til forskningsfeltet.....	16
1.2 Problemstilling og forskningsspørsmål	16
2 Teori	18
2.1 Begrepsavklaring.....	18
2.1.1 Populisme	18
2.1.2 Høyre-radikale	19
2.1.3 Høyre-ekstremisme	21
2.1.3 Islamofobi.....	21
2.1.4 Begrepene som analytiske kategorier	23
2.2 Historiebruk.....	23
2.2.1 Karlssons typologi	24
2.2.2 Ideologisk historiebruk.....	26
2.2.3 Politisk historie.....	27
2.2.4 Historiebruk i prosjektet.....	28
2.3 SIAN sin oppfatning av Historien	28
3 Metode.....	29
3.1 Innsamlingsmetode.....	29

3.2	Innholdsanalyse	30
3.3	Multimodal analyse	35
3.4	Analytiske kategorier i innholdsanalysen.....	37
4	Empiri.....	38
4.1	Kontekst: SIAN	38
4.1.1	Kontekst: SIAN som organisasjon	38
4.1.2	Kontekst: Deres forhold til Islamofobi og rasisme.....	40
4.1.3	Kontekst: utypet forskningsspørsmål knyttet til rasisme.....	42
4.1.4	Kontekst: Den transnasjonale anti-islamske bevegelsen	43
4.2	Beskrivelse av empiri	45
4.3	Eksempler og dypere presentasjon av empiri.....	46
4.4	Hvorfor skal jeg analysere?.....	47
5	Analyse.....	49
5.1	De ulike kategoriene.....	49
5.2	Kategori 1: Profeten Muhammads rolle	50
5.2.1	Konstruksjonen av en «god» muslim	51
5.2.2	Kontinuitet fra profeten til i dag. En Islamsk Trussel	56
5.2.3	Bruken av profeten som forsvar og angrep	58
5.3	Kategori 2: 1400 år med historie	64
5.3.1	1400 år med en Islamsk trussel	64
5.3.2	Dyster fortid og skremmende fremtid	68
5.3.3	SIAN i sammenheng med Breivik.....	72
5.4	Kategori 3-Andre verdenskrig.....	74
5.5	Kategori 4-Religions historie	77
6	Resultater.....	81
6.1	De fire kategoriene	81
6.1.1	Hvordan kan historiebruks typologien til Karlsson hjelpe oss å forstå bruken til SIAN?.....	81
6.1.2	Islam, historie og rasisme	84
6.1.3	Bruken av historie som ikke direkte er koblet til Islam.....	86
6.2	Hvorfor er resultatet relevant.....	87
7	Konklusjon	90
7.1	Funn og svar på problemstilling og forskningsspørsmål.....	90
7.2	Forslag til videre forskning	93
8	Referanser og vedlegg	94
	Referanser.....	94
	8.2 Vedlegg	97

1 Innledning

Nysgjerrighet er en viktig del av utforskning, forståelse og fremskritt både for enkelt personer og samfunnet generelt. Det er denne nysgjerrigheten på ting jeg personlig ikke klarer å forstå, som gjør at valget av masteroppgave falt på en historieanalyse av SIAN (Stopp Islamiseringen av Norge). SIAN er en anti-islamisk organisasjon som har i løpet av de siste årene fått større og større oppmerksomhet i media på grunn av deres demonstrasjoner hvor de demonstrerer mot Islam. De bruker kraftige virkemidler som koranbrenning, som ofte fører til motdemonstrasjoner.

Mitt først møte med SIAN utenom gjennom nyhetsartikler var på en SIAN-demonstrasjon i Trondheim 17. juli 2021, mens jeg besøkte byen. Der fikk jeg virkelig føle spenningen mellom demonstrantene, motdemonstrantene og politiet på en måte som nyhetene ikke hadde klart å gjengi, slik man opplever situasjonen med egne øyne. Det jeg hørte, fra begge sider fasinerte meg og jeg klarte ikke helt å forstå hvor denne mistilliten og hatet mot muslimer og Islam kom fra. Var det basert på handlingene til enkelt muslimers handlinger som under angrepene 11. september eller lignede terrorhandlinger? Eller lå det en dypere begrunnelse for å snakke om våre felles landsmenn på denne måten? Derfor falt valget av tema for masteren på nettopp å se nærmere på anti-islamisk innhold i en historisk kontekst og hvordan historien brukes, for å bedre kunne forstå hva som ligger til grunne for dette voksende hate for muslimer og Islam.

Dette økende hatet og trusselnivået blir lagt tydelig frem i PST (Politiets sikkerhetstjeneste) sin trussel rapport for 2022 og tematikken er dermed svært aktuell i dagens samfunn.¹

Videre i dette innledningskapittelet skal oppgaven presenter fagfeltet som den vil være forankret i og den påfølgende forskningsstatusen. Her vil relevant litteratur og forskning bli presentert og dette vil bli sett i lys av egen oppgaves relevans for feltet. Dette vil bli etterfulgt av presentasjon av forskningsspørsmål og overordnet problemstilling.

¹ Politiets sikkerhetstjeneste, 2022, ss. 15-19

1.1 Fagfelt og forskningsstatus

Masteroppgaven min vil i hovedsak falle under to forskningsfelt: historiebruk og det bredere forskningsfeltet som blir ofte blir omtalt som ytre høyre. Her vil oppgaven presentere disse to forskningsfeltene, med hovedfokus på forskning på ytre høyre generelt og historiebruk knyttet til dette feltet. Dette vil bli gjort for å tydeligere min egen oppgavens posisjon og relevans. I tillegg vil dette være med på å skape et grunnlag for å kunne sammenligne denne oppgavens funne med andre oppgaver som tar opp lignende problemstillinger innenfor historiebruk på ytre høyre.

Forskningen på ytre høyre har kommet langt med tanke på forskning og kategorisering av de ulike organisasjonene og partiene som tilhører grupperingen ytre høyre. Feltet handler i all hovedsak om å forstå fremveksten av ulike politiske partier og aktører som oppholder seg langt til høyre på den politiske aksene. Forskning knyttet til feltet tar for det meste for seg utviklingen og fremveksten av slike aktører, kategorisering av dem og hvorfor slike typer partier og organisasjoner har hatt en slik økning i nyere tid. Feltets relevans for samfunnet handler om å prøve å forstå denne veksten av populistiske, radikale og ekstreme partier på høyresiden i politikken og ved å forstå dette, kunne presentere mottiltak for denne formen for tankegods.

Her har Cas Mudde vært en fremtredende skikkelse, og han står bak bøker som *Populist Radical Right Parties in Europe*, *The Ideology of the Extreme Right* og *The far Right Today*. I disse bøkene problematiser han og gir oss mulige svar på kategorisering av det han kaller for Europas høyre-radikale populistiske partier. C-REX (Senteret for ekstremisme forskning) ved Universitetet i Oslo har også bidratt med mye nyttig forskning, både innenfor definisjoner og kategoriseringer av ulike ideologier og politiske retninger som faller under ytre høyre. Kompendiet *Knowing what's (far) right* og boka *Right-Wing Extremists and anti-Islamic Activists in Norway: Constraints against Violence* er to bidrag til feltet som er svært relevant for å egen forskning og for generell oversikt over feltet.

De nevnte verkene er en del av grunnlaget for å forstå selve forskningsfeltet og gir enn grunnlag for å selv kunne posisjonere seg innenfor forskningsfeltet og kan gi enn ett bedre utgangspunkt for å ulike og snevrere deler av feltets ulike deler. Med tanke på at dette prosjektets mål er å

studere og gå i dybden på en anti-islamsk organisasjon vil det dermed være naturlig å ta for seg forskning som ser på nøyaktig denne delen av hovedfeltet, men det er også viktig å vise til den større helheten som denne snevrere delen av feltet er en del av. Spesielt med tanke på hvordan dette feltet har endret og utviklet seg over tid. I den spissede delen som tar for seg den anti-islamske bevegelsen er et ofte artikler, masteroppgaver og artikler som danner grunnlaget for den tidligere forskningen og hva som forskes på. Dette gjelder både for forskning på historiebruk blant ulike organisasjoner i hovedfeltet, forskning på anti-islamske holdninger og forskning knyttet til historiebruk i den anti-islamske bevegelsen.

Masteroppgaver som er relevante når det kommer til historiebruken blant ytre høyre har vi blant annet *Nynazismen på nett: En studie av historiebruk på Vigrid og Nordfronts nettsteder* av Ellen Nygård(2015), *Historiebruk og historiemisbruk: en studie av historiebruken i Anders Behring Breiviks manifest* av John Kenneth Haarr(2020), *Konstruksjonen av en Islamsk trussel: Et studie av kontrajihadismens historiebruk* av Christoffer Melkevik(2013), *Kampen om begrepene: en diskursanalyse* av Siv Anita Myhre(2017) og *En analyse av Stopp islamiseringen av Norge (SIAN) sin anti-islamske diskurs* av Ole Jakob Michelsen(2012). Disse masteroppgavene er knyttet til enten ett eller flere av forskningsfeltets deler, enten om det er historiebruk, forskning på ytre høyre eller forskning på den anti-islamske bevegelsen. Det vil være hensiktsmessig å se på forsknings som tar for seg historiebruk både blant høyreekstreme organisasjoner med tilknytninger til nazismen i tillegg til de anti-islamske organisasjonen. Spesielt med tanke på at alle oppgavene tar for seg ulike deler og tematikk som er høyst relevant for dette masterprosjektet og dets problemstilling.

I tillegg til masteroppgaver har vi også artikler som tar for seg mange av de samme temaene innenfor forskningsfeltet som vil være hensiktsmessig å nevne i forhold til dette prosjektet. *Heroic Pasts and Anticipated Futures: A Comparative Analysis of the Conceptions of History of the Nordic Resistance Movement* av Fredrik Wilhelmsen (2021) er en artikkel som er med på å bidra til forskning på ekstreme krefter i Norge og Europa. *Islamophobia and Antisemitism are Different in Their Potential for Globalization* av Torkel Brekke (2021) har ett større fokus på Islamofobi og antisemittisme som globale fenomener. En annen artikkel som tar for seg en viktig del av forskningsfeltet er *Høyreklikk! En analyse av ytre høyre på sosiale medier i Norge* av Birgitte Prangerød Haanshuus & Anders Ravik Jupsås (2017). Her settes fokuset på sosiale

medier og internettbruk i tilknytning til forskningsfeltet. Internettbruk er i vår tid blitt en viktig ressurs for disse ulike organisasjonen som hører til ytre høyre og det er viktig å ha en oversikt over denne delen av feltet.

Til slutt er det verdt å nevne en rapport som kan gi oss en forståelse over generell utvikling av fremmedfiendtlige holdninger som antisemittisme og anti-islamske holdninger. Denne rapporten heter *Holdningen til jøder og muslimer i Norge 2017: Befolkningsundersøkelse og minoritetsstudie* som er laget av Senteret for studier av holocaust og livssynsminoriteter. Rapporten tar for seg en rekke spørsmål som relateres til befolkningens holdninger til de ulike minoritetene. Her er spesielt delene som omhandler holdninger til muslimer høyst relevant for å skape kontekst i forhold til de nasjonale forholdene som masterprosjektet skal sette søkelys på.

De nevnte bøkene, artiklene og rapportene som er samlet sett en del av forskningsfeltet som dette masterprosjektet er plassert i, men det vil være relevant å gå mer i dybden på mange av de nevnte artiklene og masteroppgavene for å vise hvordan de på et mer detaljert nivå både kan relateres til dette prosjektet, men også hvordan det skiller fra allerede eksisterende forskning og dermed kan tilføre noe nytt og relevant til forskningsfeltet.

1.1.1 Høyre-radikal og høyre-ekstrem historiebruk

I denne delen av presentasjonen av forskningsfronten vil fokuset bli rettet mot verk som fokuserer på forskning knyttet til høyre-radikal og høyre-ekstrem historiebruk.

Den første artikkelen som presenteres i større detalj er *Heroic Pasts and Anticipated Futures: A Comparative Analysis of the Conceptions of History of the Nordic Resistance Movement and Generation Identity* av Fredrik Wilhelmsen som er en komparativ analyse av historiesynet til den Nordiske motstandsbevegelsen og organisasjonen generasjon identitet. Artikkelen diskuterer forholdene mellom høyre-radikale, høyre-ekstreme og fasister ved å sammenligne det som kan sees som to samtidsuttrykk for det ytre høyre. Disse uttrykkene er den norske neo-nazistiske organisasjonen den Nordiske motstandsbevegelsen og den transnasjonale organisasjonen Generasjon identitet. Artikkelen analyserer så disse organisasjonenes

historiesyn og bruker denne analysen til å belyse hvordan selv om disse to organisasjonene tilhører forskjellige analytiske kategorier (fasisme/høyreekstremisme og høyreradikale), har begge deres ideologier gjort inntrykk for ett ønske om en radikal fornyelse av hva som sees på som noen av de fundamentale grunnlagene for historisk oppfatning. Selv om de har dette til felles, er deres referanser og handlingsplan for å få gjennom denne fornyelsen forskjellig fra hverandre.²

Det som er høyst relevant å ta med seg fra denne artikkelen er forholdet mellom de ulike organisasjonene og deres fellestrekk i historiesyn. Spesielt med tanke på hvordan mange organisasjoner kan ha felles mål, men ulike fremgangsmåter selv med likhetstrekk i deres historiesyn. Dette kan også sees i sammenheng med den anti-islamske bevegelsen som dette prosjektet har som fokus og hvordan ulike organisasjoner eller enkeltmennesker, radikale, populistiske eller ekstreme kan ha samme historiesyn knyttet til Islam og dermed også kan ha samme endelig mål.

Av de ulike masteroppgavene som ble nevnt i starten på dette kapittelet trekker frem flere trekk som er typisk for feltet. Ett av disse trekkene er forskning på høyreekstreme og høyreradikale internettsider. Nygård og Myhres masteroppgave er gode eksempler på dette en slik fremgangsmåte. Begge masteroppgavene tar for seg ulike internettsider knyttet til radikale eller ekstreme internettsider. De har derimot forskjellig fokus i forhold til hvilken del av feltet oppgavene fokuserer på. Nygårds oppgave undersøker hvordan historier om andre verdenskrig brukes på nettsidene til Vigrid og Nordfront. Hun setter disse nettsidenes historier i lys av en kontekstuell og intertekstuell ramme. Dette gjøres for å prøve å synliggjøre de ulike lagene av meninger som historien er ett uttrykk for. Den kontekstuelle rammen brukes for å undersøke hvordan gruppene baserer sine historier på ett virkelighetsbilde festet i nynazistisk ideologi og hvor tematikk som felleskap, førerdyrkelse, holocaustfornektelse og en sterkt polarisert verden, styrer historiens utforming. I den intertekstuelle delen undersøker oppgaven hvilke virkemidler og narratologiske fremstillings-teknikker nettstedene bruker. Det som fremstår som sentralt i oppgavens analyse er hvordan historiene brukes til å bygge opp relasjoner til leserne og hvordan

² Wilhelmsen, 2021

fortellinger om fortiden, bilder og kommunikasjonsformidling på disse nettsidene bidrar til dette.³

Myhres masteroppgave undersøker også internettsider, men i motsetning til Nygårds masteroppgave er fokuset for oppgaven flyttet fra historiebruken til organisasjonenes innvandringsdiskurs, islam-diskurs og kulturdiskurs, men har i tillegg et stort fokus på bruken av nettsteder. Oppgaven undersøker fem radikale og ekstreme nettsider og tar for seg hvilke verdier og holdninger som uttrykkes på disse nettsidene som handler om innvandring, multikulturelle samfunn, muslimer og islam. Oppgaven tar så for seg hvordan de begrunner sin fiendtlighet.⁴

Begge oppgavene er høyst relevant i forhold til dette masterprosjektet, spesielt med tanke på at begge oppgavene analyserer internettsider og de andre fokusområdene som er knyttet til historiebruk og anti-islamske holdninger. Siden denne oppgaven tar for seg den samme delen av feltet knyttet til den anti-islamske bevegelsen er det spesielt interessant å se hvilke funn som kommer frem og hvordan disse eventuelt vil kunne sees i relasjon til historiebruken i den anti-islamske bevegelsen.

Hovedtrekkene som kommer frem i Myhres oppgave er at forestillingene deres er tanker knyttet til at Norge mister sin kultur, sin egenart og sin frihet gjennom innvandring og da spesielt innvandring fra ikke-vestlige land. Det kommer også frem en forestilling om en politisk korrekt offentlighet, og et media som skjuler/pynter på sannheten. Dette igjen fører til at de radikale eller ekstreme høyre hevder at de ikke får komme til ordet og dermed må opprette egne nettsteder for å få formidlet sitt eget budskap.⁵ Disse funnene kan vise seg å være høyst relevante i forhold til dette prosjektet, spesielt med tanke på forestillingen knyttet til tap av egen kultur, egenart og frihet. Hvordan slike meningsfremstillinger kan sees i lys av historiebruk og hvilke bruk denne bevegelsen kan ha av fortiden for å forsterke disse forestillingene vil være relevant.

³ Nygård, 2015

⁴ Myhre, 2017

⁵ Myhre, 2017

1.1.2 Kontrajihadismens historiebruk

I denne delen av presentasjonen av forskningsfronten vil fokuset bli rettet mot verk som fokuserer på forskning knyttet til kontrajihadistisk og anti-islamisk historiebruk. I tillegg vil masteren til Michelsen falle inn under denne delen av forskningsfronten, selv om den er skrevet fra ett teologisk perspektiv. Dette gjøres med tanke på analyseobjektet er det samme som i min egen oppgaven.

Artikkelen til Jupskås og Haanshuus er både relevant i forhold til feltet og masterprosjektet med tanke at artikkelen både fokuserer på kartlegging av ulike organisasjoner innenfor feltet ytre høyre generelt og at artikkelen tar for seg internettbruken til disse organisasjonene, fellestrekk ved denne internettbruken og feltets utvikling. Spesielt denne delen med feltets utvikling etter «flykningskrisen» 2015-16 er høyst relevant i forhold til eget prosjekt og overgangen fra anti-islamisk til nasjonalistisk problembeskrivelse. Dette prosjektet har jo hovedvekt innenfor den anti-islamske delen av forskningsfeltet og dermed er det interessant å se hvordan flyktningkrisen kan ha påvirket denne delen av feltet utover det generelle ytre høyre.

Islamophobia and Antisemitism are Different in Their Potential for Globalization av Torkel Brekke er en artikkel som skal prøve å motbevise at antisemittisme og islamofobi er fenomener som er like i forhold til hvor lett de spres over nasjonale og kulturelle grenser, og hvordan de tilpasser seg ny kontekst. Denne antagelsen er godt etablert i forskningsfeltet knyttet til hatkriminalitet og fordommer. Det argumenteres for at islamofobi har en større tendens til å etablere seg i veldig forskjellige kulturelle kontekster og får veldig ulike lokale uttrykk. Antisemittisme er derimot koblet til kristen teologi, selv når det kommer til uttrykk i muslimske samfunn. Antisemittisme er derimot ikke like globalt spredd som islamofobi. Artikkelen ser kort på islamofobi og antisemittisme i kinesisk og hinduistiske sivilisasjoner, for så å presentere teoretiske modeller knyttet til kulturer. Brekke mener islamofobi burde bli konseptualister som flere overlappende kulturelle modeller, som kan bli funnet i forskjellige samfunn. Derfor har lokale varianter av islamofobi større sannsynlighet for å overlapse med andre typer islamofobi og noen ganger utveksle meninger på grunn av økt transnasjonal samhandling.⁶

⁶ Brekke, 2021

Neste oppgave som tar opp relevante temaer innenfor forskningsfeltet, er masteroppgaven til Michelsen. Denne oppgaven er en diskursanalyse av organisasjonen SIAN og med tanke på at det er samme organisasjon som dette prosjektet skal analysere virker det denne oppgave sentral å nevne. Oppgaven er skrevet fra et religionsperspektiv, men legger vekt på samfunnsanalyse og den politiske profilen som kommer frem i diskursen deres. Empirien baserer seg på å studere artikler og kommentarfelt som er publisert på SIAN sitt eget nettsted. Oppgaven prøver å plassere organisasjonen inn i ett større bilde, spesielt med tanke på hvordan SIAN til tider blir beskrevet som høyreekstreme, mens Michelsen argumenterer for at dette er feil og at SIAN bedre kan beskrives som høyrepopulistisk enn høyreekstrem.⁷ En slik kategorisering av SIAN vil være noe som dette masterprosjektet også kan gjøre enda tydeligere. Derimot er det ikke sikkert at dette prosjektet vil komme til samme slutning, men det vil være en foreløpig hypotese at denne oppgaven vil se SIAN i samme lys som det Michelsen gjør.

Denne oppgaven trekker frem en rekke poeng som er høyst relevante for dette prosjektet. Spesielt med tanke på å kategorisere og sette SIAN inn i en større anti-islamisk kontekst. Oppgaven er skrevet med hovedfokus på religionsforståelse, men kan allikevel tilføre mye nyttig til feltet som helhet og innenfor historieskrivning.

Siste del av feltet som skal trekkes frem i dette prosjektet er den anti-islamske historiebruken og kontrajihadismen. Eksempler på masteroppgaver som tar for seg slik tematikk er Melkeviks og Hars masteroppgaver. Melkeviks oppgave tar for seg kontrajihadismen bruker historien, og den ser spesifikt på hvordan historien blir brukt til å konstruere ett samfunn, en felles fiende og konstruksjon og kontinuitet av en konflikt mellom den «muslimske verden» og vesten. Denne oppgaven bruker internettartikler, kilder og mer tradisjonelle former for empiri som bakgrunn for analysen. Funnene i oppgaven viser til at kontrajihadister bruker historien selektivt måte som passer inn i deres virkelighetsforståelse. De historiske hendelsene som det legges mest vekt på er hendelser der både muslimer og folk fra «vesten» har vært involvert. Det kommer frem at fokuset blir å skape en sammenhengende historie fra profeten Mohammeds tid, til terrorangrep knyttet til islamske ekstremister. Når det kommer til kontrajihadistenes konstruksjon av

⁷ Michelsen, 2012

felleskap, kommer det frem at Europas tidlige historie er viktig, og at de vil vise at Europa og USA har en felles historie og kultur, som må forsvares. I tillegg kommer det frem at historiebruken deres er fylt av negative stereotypier av voldelige muslimer og det konstrueres et stort skille. Melkevik mener at dette igjen med på å bygge opp enda mer mistillit og hat mot muslimer.⁸

Harr tar opp en lignende del av feltet som Melkevik, men fokuserer på en enkelt del av denne kontrajihadismen, nemlig Anders Behring Breivik og introduksjonskapitelet og bok 1 av hans manifest «2083 – a European Declaration of Independence». Her har fokuset blitt rettet mot Breiviks forståelse av historiefagets epistemologiske utgangspunkt om subjektivitet og objektivitet, hvordan historiebruken i manifestet bidrar til å etablere et sett med ulike identiteter, og hvordan den språklige fremstillingen av fortiden i stor grad legger en sterk og selektiv moralsk føring på hvordan fortiden forstås og fremstilles. Ved bruk av diskursanalyse finner oppgaven flere funn som peker i retningen at historiebruken til Breiviks manifest kan beskrives som et forsøk på å underbygge en forutinntatt konklusjon, som i tur grad preges av identitetsetablering gjennom et selektivt utvalg av hendelser som beskrives gjennom en selektiv og moralsk dømmende retorikk. Det kommer fram at han operer med et svart/hvit bilde av fortiden og etablering av absolutte sannheter. Etableringen av ulike identiteter er også sentralt, spesielt med tanke på hans indre fiender, som er Islam.⁹

Som vi ser, tar både Harr og Melkevik opp lignende tematikk og deres funn samsvarer også i forhold til lignende funn i den anti-islamske bevegelsen og kontrajihadismens historiebruk. Som i for eksempel artikkelen til Berntzen og Sandberg.¹⁰ De delen av historiebruken som er spesielt interessant i forhold til dette prosjektet er hvordan vi kan se en tydelig sammenheng mellom både haar og Melkeviks funn av historiske konstruksjoner. Bruken av svart/hvit analyser, etableringen av absolutte sannheter, konstruksjonen av felleskap og kontinuitet i historien fra profeten Muhammeds tid til i dag. Kulturelementet som blir nevnt er også sentralt med tanke på hvordan den anti-islamske bevegelsen ser endringer samfunnet kulturelt og frykter for sine egne verdier og levesett. Det kan være interessant å se nærmere på i hvor stor

⁸ Melkevik, 2013

⁹ Haarr, 2020

¹⁰ Berntzen & Sandberg, 2014

grad historien brukes av bevegelsen for å bygge opp under bevegelsens fiende, som er Islam. Det vil være relevant å se etter mange av de samme mønstrene som dukker opp i Harr og Melkeviks oppgaver i dette prosjektet. Spesielt med tanke på de ulike historiske konstruksjonene som etableres av den anti-islamske bevegelsen.

1.1.3 Oppgavens bidrag til forskningsfeltet

Etter å ha sett på en rekke artikler, bøker og masteroppgaver som bidrar til forskningsfeltet er det også viktig for oppgaven å etablere mitt eget prosjekt relevans og bidrag til forskningsfeltet. Forskningen knyttet til ytre høyre kan som nevnt ta mange ulike former og ha forskjellig analytisk objekt, ulik tematikk og perspektiv. Det er på grunn av dette store mangfoldet av ulike type forskning at jeg mener at denne oppgaven kan tilføre noe nytt til forskningsfeltet. Spesielt med tanke på denne utviklingen i nyere tid, er forskningsfeltet i stadig utvikling og det vil dermed være behov for nye oppgaver som eventuelt kan tilføre noe nytt til det overordnede feltet, men også til det analytiske objektets rolle i samfunnet og hvordan dets agenda påvirker samfunnet. Denne oppgaven vil dermed presentere en oppdatert analyse av SIAN, med hovedperspektiv på hvordan de bruker historien. Dette kan hjelpe med å belyse likheter og ulikheter mellom SIAN og andre anti-islamske organisasjoner eller aktører i hvordan de bruker historie og om det finnes noen mønstre som kan være relevant for å bedre forstå og forebygge slikt tankegods i både radikale og ekstreme miljøer.

1.2 Problemstilling og forskningsspørsmål

Grunnlaget for denne oppgaven er som nevnt forankret i fagfeltet historiebruk og forskning på ytre høyre. Oppgavens formål er dermed å gjennomføre en historiebruksanalyse av artikler fra internettside til SIAN for å finne ut hvordan organisasjonen bruker historien til fordel. Problemstillingen blir dermed formulert slik:

Hvordan bruker SIAN (Stopp islamiseringen av Norge) historie for å fremme sitt anti-islamske innhold på deres egen nettside?

For å gjøre det lettere å svare på denne overordnede problemstillingen har jeg konstruert to ulike forskningsspørsmål, som skal hjelpe med å spisse oppgaven ytterligere. Disse forskningsspørsmålene er som følgende:

1. Kan SIAN sitt innhold defineres som rasistisk? Og hvordan kommer dette til uttrykk i deres nettartikler og historiebruken?
2. Hvilke historiske konstruksjoner blir etablert om Islam og muslimer i SIAN sine nettartikler?

Forskningsspørsmålene er utviklet både før og underveis i analysen kan dermed også sees på som verktøy som både ble laget med tanke på de ulike elementene som jeg ville se nærmere på før analysen og elementer som er ett resultat av selve analysen. Forskningsspørsmålenes hensikt i denne oppgaven vil være å tydeliggjøre SIAN sin bruk av historie. Spørsmål 1 vil gjennom en rasismedefinisjon ser nærmere på hvordan historiebruken kan defineres som rasisme. Dette vil hjelpe med å kunne plassere SIAN inn i det norske politiske landskapet og samtidig gi et bedre inntrykk av hvordan og hvilken type historie som brukes. Spørsmål 2 sin hensikt å konkretiser formålet med hovedproblemstillingen, ved å peke på hvilke historiske konstruksjoner som blir etablert om Islam og muslimer. Gjennom å se hvordan og hvilke historiske konstruksjoner som kommer til uttrykk i empirien vil man tydeligere kunne svare på den overordnede problemstillingen.

2 Teori

2.1 Begrepsavklaring

Forskningsfeltet ytre høyre er som vist i kapitlet om tidligere forskning og forskningsfront ett felt av betydelig størrelse og omfang. Dette gjelder både innenfor forskningsfokus, fag og empiri. Det er også stor variasjon i forhold til begreper som brukes og hvordan man posisjonerer seg innenfor feltet. Derfor er det viktig å presentere teori knyttet til feltet som helhet. Dette er både for å vise forståelse for feltets utvikling og for å kunne unngå feil når det kommer til oppgavens posisjon i feltet og feil knyttet til bruk av begrepene som er med på å forme oppgaven.

Forskningsfeltet har mange forskjellige begreper som kan brukes for å beskrive feltet, forskjellige aktører og standpunkter. Det er viktig å ha en begrepsoversikt over kategoriseringene som brukes på de ulike aktørene. For denne oppgaven vil det begrepene populisme, høyre-radikal, høyre-ekstrem og islamofobi. De vil bli definert for å bedre kunne skildre og skille mellom ulike organisasjoner som plasseres på ytre høyre. Dette vil igjen være sentralt for å kunne plassere SIAN som politisk aktør i feltet og for å få en bedre forståelse av ulike karakteristiske trekk ved organisasjonen.

2.1.1 Populisme

Populisme er et begrep som er viktig for å forstå elementer i SIAN sitt innhold og hvordan de bli presentert gjennom empirien. Populisme er ikke ett begrep som er koblet til en spesifikk ideologi eller diskurs. Istedenfor er ett vesentlig trekk med populisme «oss» mot «dem» prinsippet. «Oss» i dette tilfelle er en gruppe i samfunnet som er i mindretall. Denne gruppen mener deres «korrekte» syn på samfunnet bli oversett av «dem» gruppen. Denne gruppen er ofte en politisk eller akademisk elitegruppe som er i maktposisjon. Av populistene bli ofte denne eliten ofte sett på som korrupte og eller at de har en agenda som ikke vil fremme befolkningens beste.¹¹

¹¹ Mudde, *The Populist Zeitgeist*, 2004, ss. 543-544

Populistiske ledere er ofte assosiert som karismatiske og har en rekke karaktertrekk koblet til språkbruk, som for eksempel å bruke voldsomme sammenligninger og aggressiv retorikk. Populistiske partier har de siste tiårene blitt mer og mer utbredt. Dette er spesielt tilfelle i populistpartier som har et stort fokus mot innvandring.¹²

Det har allerede blitt nevnt at populismen ser på samfunnet som todelt, «oss» mot «dem». Forskjellen mellom disse to gruppene handler ikke om forskjell i sosioøkonomisk status, men heller om forskjell i moralske prinsipper. Populismen sees på som en form for ideolog, men er igjen en ideologi som ofte må sees i sammenheng med større ideologier som for eksempel sosialisme eller nasjonalisme. Populisme kan derfor ta mange ulike former. Hvilken ideologi populismen kobles til er med på å definere og forme den eksakte «formen» på «oss» gruppen og «dem» gruppen i den aktuelle settingen.¹³ Et av de mest fremtredener populistiske partiene i Norge er Fremskrittspartiet (FRP), som har blitt et objekt for analyse av både forskere i Norge og Europa.¹⁴

I forhold til denne oppgaven er det SIAN og hvordan populistiske trekk kan komme frem i deres innhold som er interessant å se på. Om vi ser på deres posisjon i det norske politiske landskapet, vil det være tydelig at de på mange måter kjemper enn kamp hvor de er i mindretall. Det vil være interessant å se hvordan noen av disse populistiske trekkene kommer til uttrykk gjennom deres argumenter knyttet til deres bruk av historie.

2.1.2 Høyre-radikale

Begrepet høyre-radikal kan defineres som en paraplybetegnelse for mange ideologier, som i grunnprinsipp er imot likhet i samfunnet. Ideologien er ofte assosiert med nasjonalisme, populisme og fremmedfiendtlighet. Konseptet knyttet til høyre radikalitet er oftest koblet til politiske partier, bevegelser, internettsider og individuelle aktivister. Det at høyre-radikalisme kan finne sted blant ulike aktører gjør at man må fokusere på politikk eller generell ideologisk tilknytning når man skal identifisere noe eller noen som høyre-radikal. Ett viktig element med høyre-radikal ideologi som regel ikke er assosiert med voldshandlinger, selv om det finnes

¹² Mudde, *The Populist Zeitgeist*, 2004, s. 545

¹³ Mudde, *The Populist Zeitgeist*, 2004, ss. 544-545

¹⁴ Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe*, 2007, s. 13; Bötticher, 2017, ss. 75-76

tilfeller av høyre-radikale som begår slike handlinger. Poenget er at vold ikke er en essensiell del av høyre-radikale bevegelser, som er en forskjell fra høyre-ekstremisme.¹⁵

Demokratiets rolle for de høyre-radikale er ett viktig aspekt. Hvordan de ulike aktørene forholder seg til demokratiske institusjoner og prosesser er ofte med på å skille ekstreme fra radikale. I dette skillet er også ideologiske trekk sentralt, hvor vi ser radikale høyres mest fremtredende ideologiske trekk er nativisme (kombinasjon av nasjonalisme og fremmedhat), autoritarisme og populisme, mens ekstreme høyres hovedideologier er nazisme og fascisme.¹⁶

Hvordan radikalisme skiller seg fra ekstremisme er noe som blir tatt opp i tidsskriftartikkelen til Bötticher. Her tar hun opp ni ulike punkter som kan hjelpe med å skille de to ulike begrepene. Det har allerede blitt konstatert at volds rolle i å skille disse begrepene på, men Bötticher trekker også inn demokratiets rolle, forholdet til menneskerettigheter, ideologi og forholdet til politiske prosesser som viktig skiller mellom de to begrepene. Fellesnevneren i disse ulike punktene er at radikalismen stiller seg mer positivt både demokratiets rolle i samfunnet, er for å endre samfunnet gjennom allerede etablerte prosesser og som allerede nevnt tiltrekkes ulike ideologier.¹⁷

Til slutt er det hensiktsmessig å se på ulike kjennetegn som er typiske for høyre-radikale partier og organisasjoner. Disse aktørene i Europa har i de siste tiårene blitt sterkt påvirket «flyktningkrisen» i 2015 og deres fokus har blitt mer innvandringsfokuseret enn tidligere. Her ser vi at populistiske trekk kommer frem, hvor «folket» kjemper en kamp mot den «korrupte eliten» når det kommer til spørsmål knyttet til innvandring. Kampsakene handler for det meste om mindre eller å stoppe innvandring, spesielt fra «musliske» land.¹⁸ Dette er med på å vise oss sammenhengen mellom høyre-radikalisme, populismen og anti-islamske holdninger i det Mudde kaller for ytre høyres fjerde bølge.¹⁹

¹⁵ Mudde, Ytre høyre i dag, 2021, ss. 49-50

¹⁶ Mudde, Ytre høyre i dag, 2021, ss. 44-45

¹⁷ Bötticher, 2017, ss. 75-76

¹⁸ Mudde, Ytre høyre i dag, 2021, ss. 50-51

¹⁹ Mudde, Ytre høyre i dag, 2021, s. 40

2.1.3 Høyreekstremisme

Begrepet høyreekstremisme defineres ofte som en ideologi, der antidemokratiske holdninger og motstand mot likhet i samfunnet står sentralt. Høyreekstremisme blir ofte sett i sammenheng med nazismen, fascismen, sterke former for nasjonalisme, fremmedfiendtlighet og konspirasjonsteorier. Det finnes organisasjoner og partier som defineres som høyreekstreme, men de har sjeldent stor eller god oppslutning. Dette kan nok komme av det ekstreme tankegodset disse partiene har og blir dermed for ekstremt for vanlige borgere i Europa og verden.²⁰

Høyreekstrem ideologi er ofte assosiert med noen tydelige trekk og handlingsmønstre. De mest markante av disse er deres bruk av politisk motiverte voldshandlinger. Eksempler på slike handlinger er voldelige demonstrasjoner, vold mot minoriteter og «lone wolf terrorism». Utvalget av ulike høyreekstreme aktører inkluderer internettsider, politiske partier, organisasjoner, bevegelser og individuelle aktører. Noen av de mest kjente formene for høyreekstremisme er det vi kaller for nazisme eller neo-nazisme og fasisme. Begrepet høyreekstrem er sjeldent brukt av aktører for å beskrive egen posisjon, dette kommer av at begrepet er svært stigmatisert og dets kobling til voldshandlinger.²¹ Dette blir spesielt tydelig med den allerede nevnte koblingen til fascismen og nazismen, som forbindes med andre verdenskrig og holocaust. Her ser vi også at i likhet med begrepene islamofobi og høyreradikal, er høyreekstremisme noe man ikke vil bli assosiert med. Disse forholdene mellom aktører og deres handlinger, politikk og ønske om å ikke bli assosiert med disse begrepene er ett poeng som er viktig å ta med videre i analysen av SIAN.

2.1.3 Islamofobi

Islamofobi er ett begrepet som vil stå sentralt i denne oppgaven ed tanke på oppgavens problemstilling og hvordan anti-islamsk innhold eller islamofobi er essensielt for oppgaven. Islamofobi som begrep har en debatt knyttet til seg som er interessant å ta med i teoridelen. Det å forstå hvorfor noen innenfor forskningsfeltet er kritisk til bruken av begrepet er viktig i forhold oppgaven og kan hjelpe med å vise hvordan man kan ta stilling til begrepet.

²⁰ Mudde, Ytre høyre i dag, 2021, ss. 44-45

²¹ Bötticher, 2017, s. 74

Islamofobi som begrep har blitt mer vanlig å bruke i en politisk kontekst, men det finnes flere ulike definisjoner og måter å tolke begrepet på. På grunn av dette mangfoldet av definisjoner kan man si at det har oppstått en «debatt» eller uenighet. Hovedproblemet med begrepsdefinisjonen handler om «fobi» delen av islamofobi, og hva dette betyr for definisjonen. Fobidelen av begrepet kan i noen perspektiver antyde en irrasjonell frykt for Islam. Ett annet argument som brukes mot islamofobi begrepet er at det sammenfatter både motsetninger mot religionen Islam og fordommer mot muslimer. Sammenhengen mellom motsetninger mot Islam og fordommer mot muslimer ikke nødvendigvis trenger å ha en sammenheng. John Bowen har foreslått å bytte ut islamofobibegrepet med to ulike begreper som han mener kan gjøre klargjøre selve bruken av begrepene. Disse to kategoriene eller begrepene kaller han for anti-islam og anti-muslim.²²

Som sagt tilfører kategoriene en mer nøyaktig spisset eller nøyaktig definisjon enn islamofobi, som kan være nyttig i en analyse. Anti-islam kan defineres som et negativt syn på islam eller som et forsøk på å presentere Islam på en spesifikk negativ måte. Man ser da på Islam som en homogen, totalitær ideologi som truer den «vestlige» sivilisasjonen. Derimot er anti-muslim definert annerledes. Her legges det vekt på negative stereotypier og følelser knyttet til muslimer som en gruppe.²³

Selv om disse forslagene til kategorier kan med første øyekast virke som en bedre løsning enn det allerede etablerte islamofobi begrepet, argumenterer deriblant John Gerring mot å bytte ut begrepet. Argumentet fokuserer i all hovedsak på at begrepet allerede er så etablert innenfor forskning, media og politikk at å bytte ut det vil være lite hensiktsmessig. Istedenfor bør det heller arbeides med å forbedre det allerede etablerte begrepet, fremfor å lage nye.²⁴

Hvordan man selv posisjonerer seg i forhold til disse to ulike perspektivene har dermed ingen fasit, og man kan dermed velge å bruke ett av disse alternativene, eller begge delene. Det viktigste er å være klar på hvordan man selv forstår de ulike perspektivene, som har sine fordeler

²² Bleich, 2011, s. 1584

²³ Bleich, 2011, s. 1584

²⁴ Bleich, 2011, ss. 1584-1585

og ulemper. Islamofobi begrepet har som nevnt allerede blitt såpass godt etablert at ved å bruke begrepet vil de fleste ha en slags forståelse. Derimot blir begrepet vanskelig å bruke effektivt i en analyse av en organisasjon som SIAN, spesielt med tanke på hvordan organisasjonen fremstiller seg selv som ikke anti-muslim, men anti-Islam. Det kan dermed stilles spørsmål med om det ikke er hensiktsmessig å ta i bruk både Islamofobi som et overordnet begrep og ta i bruk anti-islam og anti-muslim som mer deskriptive kategorier for selve historiebruksanalysen.

2.1.4 Begrepene som analytiske kategorier

Hovedpoenget med å definere populisme, høyre-radikalisme, høyreekstremisme og islamofobi er for å på en hensiktsmessig måte kartlegge hvordan disse ulike begrepene eksisterer i det samme landskapet på ytre høyre. Dette gjøres for å på best mulig måte kunne plassere SIAN i dette landskapet gjennom å analysere deres bruk av historien. Dermed vil begrepsavklaringen fungere som ett grunnlag for å kunne se likheter, ulikheter og koblinger mellom disse begrepene og SIAN. Begrepene vil også fungere som kontekst i forhold til hvordan SIAN forholder seg til disse begrepene.

2.2 Historiebruk

Et sentralt element i min problemstilling er fagtradisjonen historiebruk, mer spesifikt hvordan politisk og ideologisk bruk av historie blir brukt på nettstedet til SIAN. Det er derfor viktig å gjennomgå hva historiebruk er og noen av de sentrale teoriene knyttet til historiebruk. Derfor vil jeg i dette kapitlet se nærmere på sentrale teoretiske verk som tar for seg historiebruk og hvordan fagtradisjonen har utviklet seg. Deretter vil det være sentralt å gå dypere inn på teori knyttet til politisk og ideologisk historiebruk, som vil stå sentralt i denne oppgaven.

Historiebruk som fagtradisjon har blitt svært påvirket av Friedrich Nietzsches kritikk av den den vitenskapelige historiens teorier. Han mente at historie også er viktig som livsbehov og ikke bare som en vitenskap. Denne kritikken kommer frem i verket *Vom Nutzen und Nachteil der Historie für das Leben* (*historiens nytte og unytte for livet*). Her argumenterer han for at vitenskapelig historie har tendens til å isolere historien fra livet og dets sammenheng, mens historie som sagt er viktig for menneskers søken etter eksistens og formål.²⁵ Dette naturlige søket etter historiske sammenhenger kan igjen brukes og misbrukes til å oppnå mål av ulik art.

²⁵ Nietzsche, 2004

Det å identifisere og forstå denne utnyttelsen/bruken av historie er ett av hovedmålene med historiebruk som forskningsfelt.

Forskning på historiebruk dreier seg i hovedsak om hvem, hvorfor og hvordan fortiden blir mobilisert, og hvilke sammenhenger historien blir brukt til å oppnå forskjellige formål. Feltet er flerfaglig og har engasjert didaktikere, kulturviter, sosiologer, filosofer, sosialantropologer i tillegg til historikere. Dette mangfoldet av forskjellige fag innebærer at historiebruksforskningens teoretiske rammer, begreper, empiriske felt og analytiske mål ofte er svært varierende. Dette innebærer også at det finnes mange forskjellige forsøk på å skape felles forståelse av hva feltet er og hvordan det skal gripes, men en slik felles forståelse er enda ikke etablert. Derimot finnes det flere sterke stemmer innenfor feltet, som har forsøkt.²⁶

2.2.1 Karlssons typologi

En av de mest sentrale teoretikerne innenfor fagtradisjonen er Klas-Göran Karlsson som har produsert flere sentrale verk og utviklet en anerkjent typologi for historiebruk. To av disse er hans doktorgrads avhandling *Historia som vapen: Historiebruk och Sovjetunionens oppløsning 1985-1995* som er skrevet i 1999 og *Historian är nu: En introduksjon til historiedidaktikken* som er skrevet i 2009. De tar for seg flere temaer knyttet til historiebruk og har spesifikke kontekster som historiebruken blir knyttet opp mot. I disse bøkene presenterer Karlsson en typologi der han presenterer en måte å kategorisere de ulike typene for historiebruk på. Denne typologien er ett viktig teoretisk holdepunkt og ett godt verktøy for å skille ulike typer bruk av historie.

Typologien blir presentert i begge verkene, men med en ekstra kategori i *Historian är nu: En introduksjon til historiedidaktikken*. Den ekstra kategorien er kommersiell bruk av historie.²⁷ De andre kategoriene er vitenskapelig, eksistensiell, moralsk, ideologisk og ikke-bruk. De ulike kategoriernes bruk, bruker og funksjon blir også kartlagt i typologiens tabell, som ser ut som tabellen under:

²⁶ Ryymin, 2017, ss. 10-11

²⁷ Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktikken*, 2009, s. 59

Tabell 1: Historiebruks typologi

Behov	Bruk	Bruker	Funksjon
Rekonstruere/ Oppdage	Vitenskapelig	Historikere	Verifisering/ Forfalskning/tolking
Minnes	Eksistensiell	Alle	Forankring og orientering
Gjenoppdage	Moralsk	Brede befolkningsgrupper	Rehabilitering/ Forsoning
Konstruere og finne opp	Ideologisk	Intellektuelle og politiske elitegrupper	Legitimering og Rasjonalisering
Glemme	Ikke-bruk	Intellektuelle og politiske elitegrupper	Legitimering og Rasjonalisering
Øke historien verdi Og økonomisk gevinst	Kommersiell	Aktører innenfor reklame og økonomi	Kommersialisering

28

Som tabellen over viser har Karlsson delt historiebruk opp i seks forslag til kategorier og viser deres behov, bruk, bruker og funksjon. Disse oppdelingene er til for å kunne gjøre det mer oversiktlig og enklere å indentifiser de ulike typene når de komme til uttrykk gjennom tekst, taler eller andre former for ytringsmidler. Karlsson gjør det veldig klart at denne typologien kun er et forsøk på å illustrere og den gir ikke uttrykk for å være ett fullstendig verktøy.²⁹

Typologien er også med på å bevisstgjøre og avsløre bruken av historie på en mer hensiktsmessig måte. Karlsson er tydelig på at kategoriene i typologien gjerne kan overlappe, gå inn i hverandre og enkelt eksistere sammen. Dette viser også at bruken av historie er menneskers søken etter mening og sammenheng i egen tilværelse.³⁰

²⁸ Tabell 1: Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken*, 2009, s. 59

²⁹ Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken*, 2009, s. 58

³⁰ Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken*, 2009, s. 59

2.2.2 Ideologisk historiebruk

Ideologisk historiebruk er en form for historiebrukskategori som blant annet blir etablert av Karlsson i hans typologi. Mange av kjennetegnene som Karlsson peker på i hans beskrivelse av brukskategorien kobles til målet om å konstruere og etablere historie. Denne etableringen av historie har som formål å konstruere nye historiske meningssammenhenger, som kommer brukeren til gode. Dette kommer ofte til uttrykk gjennom konstruksjoner som fungerer innenfor en politisk arena, hvor man ønsker å sverte andre, eller forsterke egen organisasjon eller parti. Karlsson viser til at en slik bruk av historie som regel krever tilgang på elitegrupper i samfunnet av politisk eller akademisk art. Begrunnelsen ligger i at slike elitegrupper vil kunne ha størst mulig effekt i å lykkes med bruken av historie til ideologiske formål. Dette har igjen sammenheng med den aktuelle aktørens kredibilitet i forhold til folket, som ofte er målgruppen for historiebruken.³¹

Ideologisk bruk av historie er som oftest koblet til store ideologier som sosialisme, kommunisme og nasjonalisme. Dette kan ha noe med at disse ideologiene på mange måter har vært mest fremtredende de siste to århundrene, men det kan også skyldes ideologienes natur og hvordan historie spiller en viktig rolle i ideologiens kredibilitet. I tillegg til dette kan historien brukes av tilhengerne til de ulike ideologiene for å styrke sine egne overbevisninger, men også sverte andre ideologier og dens nytte for samfunnet.³²

Gjennom beskrivelsen av Karlssons teoretiske perspektiv på ideologisk historiebruk er det viktig å holde fast at typologien den er en del av, kun er ett forsøk på å gjøre det lettere å identifisere og forstå ulike bruk av historie i praksis. Det er derfor ikke nødvendigvis kategoriene i seg selv som skal studeres, men heller hvilke verktøy som kommer til uttrykk gjennom arbeidet med typologien.

Konkret viser Karlsson til kjennetegn ved historiebruk som henvisninger til lover eller objektive nødvendigheter, bruken av absolutte kronologer, svart/hvit analyser av historiske utviklinger/hendelser, tydelige periodiseringer, personbeskrivelser av historiske personer,

³¹ Karlsson, *Historia som vapen: Historiebruk och Sovjetunionens upplösning 1985-1995*, 1999, ss. 59-60

³² Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken*, 2009, s. 63

problematiske fremskrittsperspektiv og til slutt sterke kontinuitetslinjer.³³ Disse verktøyene vil være viktige å ta med seg inn i analysen når det gjelder å på best mulig måte se hvordan SIAN bruker historien i deres innhold. Det er nemlig disse verktøyene som Karlsson mener har mest effektiv bruk når man skal anvende historien til ideologiske formål.

2.2.3 Politisk historie

Most political historians would now agree that the public uses of language and symbols are not ephemeral phenomena, but crucial factors in the process of creating political spaces, actors and events.³⁴

Dette sitatet William Steinmetz beskriver kort og godt hvordan språk og symboler ansees som en essensiell del av en politikers arsenal for å sette seg selv, eller sitt parti i en gunstig politisk posisjon. En del av denne bruken av symboler og språk kan inkludere historie. Som i denne konteksten vil si at politisk historiebruk også kan ansees som en essensiell del av det politiske landskapet.

Mange historikere er i dag opptatte av å «avsløre» eller identifisere misbruk av historie hos politiske aktører. Det disse historikerne prøver å identifisere er bruk av politisk-ideologisk forvrengning, manipulering og forfalskning av historisk kunnskap i politikken. Dette gjøres for å bevare og beskytte korrekt historisk kunnskap fra å bli endret eller. Det å skille mellom entydig bruk og misbruk av historie i denne forstanden er problematisk, spesielt med tanke på at ideologiske, moralske og politiske vurderinger alltid kan prege våre tolkninger historiske hendelsesforløp og sammenligninger misbrukt.³⁵ Denne oppgavens hensikt er ikke å avsløre slikt misbruk av historien, men heller hvor avhengig innholdet til SIAN er av historien.

Karlsson går også dypere inn på hva som er typiske trekk for de ulike historiebruks kategoriene som blir presentert i typologien. For Karlsson er politisk historiebruk det politiske elitegrupper streber etter å oppnå. Denne formen for historiebruk er tett knyttet til ideologisk, moralsk og ikke-bruk av historie. Årsaken til dette er på grunn av deres felles bruker, som ofte er politiske eller akademiske elitegruppene.³⁶

³³ Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken*, 2009, s. 63

³⁴ Ryymin, 2017, s. 12

³⁵ Ryymin, 2017, ss. 12-13

³⁶ Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken*, 2009, ss. 65-66

Den politiske historiebruken grunnleggende mål er å legitimere og rasjonalisere, men også det som Karlsson kaller for politisering og instrumentalisering, dette er det som ansees for å være hovedfunksjonene til den politiske historiebruken. Det analytiske fokuset ligger på hvordan nåtidens politiske eller ideologiske posisjoner påvirker tolkningen av ulike historiske fenomener. Begrepene politisering og instrumentalisering av historien, som vil si hvordan ulike aktører og institusjoner mobiliserer fortidsfortellinger ut fra egne politiske strategier, posisjoner og mål. Historiebruk i dette perspektivet fremstår på mange måter som en fortsettelse av politikken innblandet i andre midler. Historiske fortellinger sees dermed på som middel for å fremme politikk som egner eget parti/organisasjon.³⁷

2.2.4 Historiebruk i prosjektet

Når vi har sett på mange av elementene som kommer til uttrykk i Karlssons typologi, og hvordan denne typologien forsøker å kategorisere historiebruk. Det som er spesielt viktig å legge merke til er de ulike redskapene som blir identifisert av Karlsson i forhold til bruk i praksis. Disse redskapene vil bli anvendt i denne oppgaven for å kunne lettere kjenne igjen hva som kan sees på som historiebruk og hvilken funksjon bruken har for SIAN.

2.3 SIAN sin oppfatning av Historien

Før jeg starter på selve analysen i dette prosjektet er det en rekke ting som må avklares i forhold fortidsreferansene som blir brukt i SIAN sine tekster. Jeg har ikke gjort noe dypere undersøkelse av hvorvidt deres kildebruk er «korrekt» eller ikke, men det som er interessant er hvordan de forholder seg til tilgjengelig litteratur som tar for seg både teologi, historie og religionshistorie og hva som de mener er korrekt og ukorrekt historie. Derfor velger jeg og poengterer at jeg i dette prosjektet ikke skal fokusere på hvor faktabasert historiene er.

³⁷ Karlsson, Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken, 2009, ss. 65-66

3 Metode

3.1 Innsamlingsmetode

For å ha et best mulig utgangspunkt for å kunne svare på problemstillingen og de tilhørende forskningsspørsmålene, er riktig valg av empiri og innsamlingsmetode viktig. Forskingsspørsmålene stiller jo spørsmål knyttet til SIAN sitt innhold på deres nettside og hvordan historie blir brukt i dette innholdet. For å kunne svare på dette bestemte jeg meg for å analysere internettartikler på SIAN.no. Dette valget ble tatt siden jeg mente at dette ville være en av de beste måtene for å kunne analysere hvordan SIAN bruker historie på. Alternativet kunne ha vært å fokusere på taler, media representasjon og debatter, men valget falt på nettsiden deres. Hovedargumentet mitt for valget av empirisk material fokuserer i størst grad på at jeg ville analysere hvordan SIAN selv bruker historie gjennom sine egne kanaler, derfor er artikler som er skrevet av medlemmer av organisasjonen og i de fleste tilfeller av lederen og eks-lederen svært relevant i en slik analyse.

Jeg har i utstrekningen av dette valget også tatt et bevist valg når det kommer til å ikke analysere kommentarfeltene til de valgte nettartiklene. Dette valget har både fordeler og eventuelle fallgruver som kan oppstå. Ved å fokusere på artiklene vil man i stor grad få ett inntrykk av hva organisasjonen velger å presentere, med tanke på at artiklene kommer direkte fra SIAN og deres nettside. Derimot kan man risikere at informasjonen som kommer fra disse artiklene ikke representerer alle medlemmene og de som støtter SIAN. Dette potensielle problemet er noe som kunne ha blitt løst gjennom inkludering av kommentarfelt i empirien, men dette kan også bringe med seg flere problemer enn det eventuelt ville ha løst. Spesielt med tanke på mengden empiri, og hvordan fokuset for selve oppgaven kunne ha blitt endret. Ser vi til kommentarfelt på store mediekkanaler som VG eller NRK er det ikke sjeldent at kommentarfelt må bli regulert og at upassende/støtene innhold må slettes. Derfor er kommentarfeltets natur ofte mer direkte og mindre koordinert i forhold til meningsdeling. i forhold til hva jeg skal se etter i analysen blir kommentarfeltet potensielt overflødig og misvisende. Historiebruken til organisasjonen står sentralt og da er det mest hensiktsmessig å analysere de meningene som kommer gjennom organisasjonens egne regulerte kanaler.

Videre vil det være relevant å forklare selve valget av nettartikler fra SIAN sin egen nettside. Spørsmål som sto sentralt i utvelgelsen var: hvor mange? Vil jeg benytte meg av en selektiv utvelgelsesprosess eller se på en spesiell tidsperiode? Disse spørsmålene sto sentralt i min egen innsamlingsmetode og var en sentral del i hvordan det endelige empiri utvalget ente opp. Med tanke på at jeg ville undersøke hvordan SIAN bruker historie på sin nettside, valgte jeg å basere mitt utvalg av artikler på en tidsperiode. Dette valget ble tatt med tanke på at om jeg heller hadde plukket ut artikler som passet problemstillingen, ville det potensielt kunne skape fallgruver som er med på å forme analysen, slik at man velger artikler som svar på hypoteser man har etablert før selve analysen.

Så er det en vurdering knyttet til hvilken tidsperiode man skal velge artikler fra. Med tanke på den samfunnsaktuelle debatten som SIAN er involvert kan man argumentere for at å velge en tidsperiode som er knyttet tett opp mot samtiden vil være mest hensiktsmessig og relevant for samfunnets del og feltet generelt. Det å velge en tidsperiode lengre tilbake i tid vil dermed ha liten nytte, derfor har jeg valgt perioden 1. januar 2021 til 31. desember 2021. Ved å velge denne perioden vil oppgaven få både en oppdatert samfunnsrelevans i forhold til tidligere forskning og perioden gir den nødvendige bredden til å få sett i hvilken grad organisasjonen faktisk bruker historie, uten at perioden blir for omfattende for oppgavens størrelse.

Ett annet alternativ kunne ha vært å bruke en diakron utvelgelse og sammenligne artikler fra ulike år. En slik innsamlingsmetode og empiri valg kunne ha satt større fokus på SIAN sin utvikling i forhold til den anti-islamske bevegelsen utvikling i samme tid. Derimot mener jeg at man ikke vil på samme måte kunne få et like detaljert innblikk i SIAN sin historiebruk i dag med et slikt empiriutvalg.

3.2 Innholdsanalyse

Opgavens empiri er annerledes fra hva jeg tidligere har analysert, spesielt med tanke på SIAN sine ytringer, som skiller seg veldig både innholdsmessig og språklig. Med tanke på min manglende erfaring med lignende analyseobjekter, kan det oppstå usikkerheter knyttet opp mot oppgavens eventuelle funn. Derfor vil det i denne oppgaven være hensiktsmessig å ta i bruk en innholdsanalyse. Dette vil la meg fokusere mest mulig på analysens kvalitet og la teorien tilpasse seg eventuelle problemer som kan oppstå mellom empirien og metoden.

Innholdsanalyse er ikke en klart definert analytiskmetode og det er mulig å bruke en innholdsanalyse, samtidig som den også kan kategoriseres under andre navn. Innholdsanalyse skiller seg fra en rekke andre analysemetoder med tanke på at en innholdsanalyse ikke har ett fastsett sett med verktøy som definerer metoden. Eksempler på slike analysemetoder er diskurs, semiotisk og narrative analyse. Dette betyr at man ved bruk av en innholdsanalyse har større frihet til å velge ulike teoretiske begreper fra forskningslitteratur, som kan hjelpe med å analysere og fortolke tekster på en hensiktsmessig måte.³⁸

Det finnes både kvantitativ og kvalitativ innholdsanalyse. Denne oppgaven vil benytte seg av en kvalitativ analyse, med tanke på empirien som skal analyseres. I kvalitativ innholdsanalyse eller tekstanalyse er analyseprosessen fleksibel, både i forhold til problemstilling og tema. Dette betyr at om det dukker opp nye og mer interessante trekk ved empirien gjennom analysen, kan man gjøre endringer på de analytiske kategoriene slik at analysen på best mulig måte kan svare på problemstillingen.³⁹ Dette kan bidra til å rette ett større fokus på selve analysen og at oppgaven ikke blir for avhengig av allerede definerte analytiske kategorier og metoder.

Innholdsanalyse som metode gir i seg selv ikke mange faste føringer og det mest sentrale med en god innholdsanalyse er å kombinere relevante teoretiske begreper med empirien for å kunne få fram nye sider. Det å «kode» tekstene kan være en sentral del, men kategoriene kan som nevnt tidligere endres underveis i analysen.⁴⁰ Koding ble en sentral del av denne oppgaven og programmet NVIVO ble ett viktig verktøy i analysen.

Tidligere har det blitt presentert at innholdsanalyse ikke er ett klart definert begrep, men det finnes definisjoner som tar for seg innholdsanalyse som generelt begrep, uten å gå mer spesifikt inn på den allerede nevnte kombinasjonen av analytiske verktøy som skal brukes i oppgaven.

³⁸ Gleiss & Sæther, 2021, ss. 136-137

³⁹ Gleiss & Sæther, 2021, s. 139

⁴⁰ Gleiss & Sæther, 2021, ss. 139-140

Klaus Krippendorff skriver i boken *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology*: «Content analysis is a research technique for making replicable and valid inferences from texts (or other meaningful matter) to context of their use».⁴¹ Definisjonen tar for seg fundament som en innholdsanalyse er bygget på og tar for seg formålet med analysen er, uten å gå videre inn på spesifikke elementer for spesifikke analyser.

Som en teknikk har innholdsanalysen spesialiserte prosedyrer som både kan læres og skilles fra den personlige autoriteten som enhver unik forsker har. Som en analytisk teknikk vil den gi oss ny innsikt, eller forsterke den eventuelle forskerens forståelse av fenomenet. Dermed blir en innholdsanalyse ifølge den nevnte definisjonen et forskningsverktøy som kan brukes i et forskningsprosjekt. Ett viktig poeng som fremmes av Krippendorff er at for at innholdsanalysen skal kunne fungere som en forskningsmetode, må den kunne gi oss verdige resultater fra empirien som analyseres. Forskningen må kunne bli underbygd av bevis som ligger tilgjengelig for andre og resultatet av analysen må kunne gjenskapes med stor sikkerhet ved bruk av de samme teknikkene for å være til å stole på.⁴² Dette vil også stå sentralt i dette prosjektet.

Definisjonen er også formulert slik at den ikke skal bli for snever i forhold til analysematerialet som er tilgjengelig. Ved å inkludere en del om andre typer verdifullt datamateriale i definisjonen trenger vi ikke bare å forholde oss til tekst. Dette åpner for at analysen kan brukes til å analysere materielle som bilder, kunst, kart, musikk og symboler. En slik tilnærming til analysen gjør at man kan kombinere analyse av både tekst og multimodale elementer som illustrasjoner i en analyse.⁴³ Denne delen av analysen vil være sentralt for denne oppgaven, med tanke på empirien både består av tekst og illustrasjoner.

I en etnografisk innholdsanalyse må man som forsker anerkjenne at all tekst som blir produsert ikke bare er av interesse for den som skal gjennomføre en analyse, men at den eventuelle teksten vil bli lest og ha betydning for andre. En innholdsanalyse kan dermed ikke bare fokusere på selve teksten, dens fysiske medium, man må heller utvide horisonten for å studere hvordan

⁴¹ Krippendorff, 2019, s. 24

⁴² Krippendorff, 2019, s. 24

⁴³ Krippendorff, 2019, ss. 24-25

tekster blir brukt av personer i deres egen verden eller sfære. For å utvide forståelsen av dette har Krippendorff gitt oss seks aspekter som han mener er relevant for å bedre kunne forstå en slik innholdsanalyse.⁴⁴ Disse seks aspektene vil være viktig å ha med seg i min egen analyse av empirien fra SIAN sin nettside.

- 1. Tekster har ikke som hovedmål om å bli analysert** – Ved å definere noe som en tekst eller som ett objekt for analyse, kan man tolke dette som en åpen invitasjon lese denne teksten. I en slik forståelse kan ikke en tekst eksistere uten en leser, ett budskap kan ikke eksistere uten en som tolker og data kan ikke eksistere uten en som observerer. En tekst mening vil dermed alltid bli gitt av en leser. Dette tilsier at en alltid må være klar over at en tekst kan leses og tolkes på forskjellige måter.⁴⁵ Dette vil være ett viktig poeng med tanke på egen analyse og hvordan empiriens innhold kan tolkes forskjellig fra min egen analytiske tolkning.
- 2. Tekster har ikke bare en mening** – En tekst kan leses og tolkes på mange forskjellige måter. Dette kan ha mange forskjellige grunner, for eksempel med tanke på faglig bakgrunn. En historiker kan tolke og finne mening i en tekst som vil variere fra hva en samfunnsviter eller teolog vil kunne finne. Dette vil kunne gi en enkelt tekst flere ulike tolkninger som ikke nødvendigvis er rett eller galt. På grunn av dette er det viktig å være klar over på hvilke premisser man analyserer en tekst på. Ved å sette rammer for egen analyse og samtidig være klar over at disse rammene kunne vært formet annerledes og samtidig gitt oss et legitimt resultat.⁴⁶ Ett slikt perspektiv vil være svært relevant i forhold til å kunne tolke ulike resultater fra tidligere forskning i sammenheng med denne oppgaven, spesielt i forhold til forskningsfeltet består av mange ulike fagtradisjoner som vil være relevant i forhold til egen lesning av empirien.
- 3. Meningsutbyttet man får fra en tekst trenger ikke å bli delt** – Krippendorff mener at en innholdsanalyse vil være meningsløs om alle aktører leser en tekst likt. Han mener at det finnes stor verdi i å lese en tekst på forskjellige måter. Krippendorff argumenter for at forskjellige lesninger av en gitt tekst ikke er ett problem for en innholdsanalyse,

⁴⁴ Krippendorff, 2019, s. 27

⁴⁵ Krippendorff, 2019, ss. 27-28

⁴⁶ Krippendorff, 2019, s. 28

med mindre man som forsker ikke klarer å forstå at ulike tolkninger kan gi ulike resultater. På grunn av dette vil det være viktig å være tydelig på hvilke kriterier som er med på å validere resultatet.⁴⁷ Denne delen av metoden vil være viktig for denne oppgaven med tanke på innholdet i empirien og hvem som hovedsakelig leser og skriver den. Det kan derfor være et interessant aspekt i forhold til hvordan innholdet i SIAN sine artikler blir presentert utad, opp mot mine egne tanker og ideer knyttet til temaet. På denne måten kan man bedre vende fokus mot å få svar på selve problemstillingen, og ikke påpeke din egen tolkning opp mot andres.

4. Innholdet omhandler mer enn bare den aktuelle teksten – Tekster kan informere leseren om hendelser som foretar seg andre steder i verden, hendelser i fortiden, objekter som ikke lengre eksiterer eller tanker til mennesker i fortiden og nåtiden. De kan lede oss til tanker og hendelser som ikke spesifikt er nevnt i selve teksten. Dette elementet med innholdsanalyse er viktig å ta med seg i selve analysen og viser oss at vi må utvide fokuset for å kunne studere den fysiske teksten. Ett eksempel på dette vil være å undersøke hvordan andre bruker og forstår en tekst som en del av egen analyse.⁴⁸ Dette aspektet viser oss tekster kan lede oss til kontekst eller tematikk som ikke nødvendigvis er nevnt i selve teksten. Dette vil være relevant i analysen av SIAN med tanke på hvordan de ofte bruker innhold som kan kobles til ett anti-islamisk innhold som bygges opp over tid.

5. Tekster har meninger som er relative til spesifikke kontekster, diskurser og formål – Budskapet til en tekst vil alltid skje innenfor en viss kontekst, og denne konteksten er sentral når man skal utføre en innholdsanalyse. Om man skal prøve å analysere en tekst uten å ha valgt en spesifikk kontekst å analysere innenfor, vil man mest sannsynlig stå igjen med veldig mye, som sier noe om veldig lite. Valget av kontekst kan si noe om både fagtradisjon, hvordan den former analysen og hva det er vi ser etter i selve teksten. Ved å konstruere en kontekst og retningslinjer som man følger gjennom analysen, kan

⁴⁷ Krippendorff, 2019, ss. 28-29

⁴⁸ Krippendorff, 2019, s. 29

man vise nøyaktig hva man ser etter og hvordan man går fram for ved en eventuell analyse.⁴⁹ I forhold til denne oppgaven vil valget av kontekst stå sentralt, med tanke på hva vi har som mål å få svar på gjennom analysen. Slik plasserer vi analysen inn i en kontekst der vi ser ett noe spesifikt innenfor de valgte teksten, som er historiebruk og hvordan forsterker innholdet til SIAN.

- 6. Teksters natur tilsier at en innholdsanalyse må ta i bruk spesifikke slutninger fra andre tekster i en analyse av en tekst** – I analysen vil en systematisk lesing av tekst gjøre at man snevre inn de mulige slutningene som finnes i teksten. Hva man får ut av en tekst eller flere tekster skal være også være med på å svare på oppgavens problemstilling og eventuelle forskningsspørsmål. For å kunne oppnå ett relevant resultat som kan gjenskapes er det igjen viktig å trekke frem relevansen av å lage kategorier til koding, som må brukes konsekvent. Ett viktig poeng å ta med seg inn i analysen er at kategoriene og konteksten vil være konstruert den som utfører analysen. Dermed vil dette medføre en vis grad av subjektivitet, uansett hvor objektiv man prøver å være.⁵⁰ Subjektivitetens rolle vil er ett element som er spesielt viktig i oppgaven, når man fundamentalt er uenig i innholdet som skal analyseres. Derimot jeg i oppgaven forsøke å være så objektiv som mulig når det kommer til historiebrukens rolle i empirien til SIAN for å bedre kunne forstå hvordan innholdet kommer til uttrykk.

3.3 Multimodal analyse

Med tanke på at denne oppgaven skal analysere internettartikler vil det være sentralt å inkludere metode som tar opp de multimodale delene av disse. Et slikt perspektiv i metoden vil hjelpe meg å gjøre analysen så nøyaktig som mulig. Dette perspektivet er viktig for å forstå helhetsuttrykket til en tekst.

Hovedgrunnen for å velge å analysere den multimodale delen av SIAN sitt innhold er for å undersøke hvilken dynamikk multimodalitet kan bringe inn i en historiebruksanalyse. Det har blitt sagt at et bilde kan si mer enn tusen ord og jeg er synes dette perspektivet vil være

⁴⁹ Krippendorff, 2019, s. 29

⁵⁰ Krippendorff, 2019, ss. 30-31

interessant å ta med i en analyse som tar for seg historiebruk og om det er med å forsterke innholdet til SIAN.

Før vi går videre vil det være hensiktsmessig å definere begrepet multimodalitet. Fagbegrepet har sitt utspring innenfor sosiosemiotikk. Multimodalitet legger til grunn at teksttyper ofte er satt sammen av flere semiotiske ressurser, også kalt meningsressurser. En slik meningsressurs forstås som ett sansbart uttrykk som har potensialet til å skape mening i en bestemt brukssituasjon. Begrepet modalitet blir i praksis ofte ett synonym med meningsressurs.⁵¹ I denne oppgaven vil modalitet brukes som betegnelse.

En egen multimodalitetsteori har blitt etablert innenfor sosiosemiotisk teori som gir oss begreper for å analysere og forstå samspillet mellom situasjon, kultur og multimodale uttrykk.⁵²

De kanskje mest brukte modalitetene i kommunikasjonssammenheng er skrift, tale, bilder og grafikk. Disse omtales ofte som sterke modaliteter og i denne oppgavens kontekst er det skrift, bilde og grafikk som er mest relevant for selve analysen. Med tanke på at det finnes flere forskjellige typer multimodale tekster vil det også være naturlig at de ulike tekstene har ulike metoder og spørsmål.

I dette tilfelle vil det være mest hensiktsmessig å fokusere på den digitale delen, som i boka Skrift/bilde/lyd kalles for Samfunnskommunikasjon. En analyse som baserer seg på metoden knyttet til denne sjangeren vil prøve å svare på spørsmålet:

Hvordan bruker kommersielle bedrifter, politiske partier, religiøse organisasjoner internett til å formidle hvem de er og hva de vil? Og mer spesifikt: Hvordan benyttes nettets mangfold av tilgjengelige semiotiske ressurser – som skrift, bilder, videoklipp, animasjon og grafikk – til å løse disse kommunikative oppgavene?⁵³

Denne måten å se på hensikten med multimodalitet i analyseobjektet kan sees i sammenheng med denne oppgave. Hvor vi i tillegg til selve tekstene skal se hvordan bruken av illustrasjoner

⁵¹ Engebretsen, 2010, s. 20

⁵² Løvland, 2010, s. 1

⁵³ Engebretsen, 2010, s. 103

potensielt kan ha en effekt på historiebrukens betydning. Derfor skal jeg se på om bilder eller illustrasjoner kan fremme deler av argumenter bedre i samspill med tekst.

3.4 Analytiske kategorier i innholdsanalysen

I selve analysen skal oppgaven kombinere innholdsanalyse og multimodal analyse med analytiske kategorier som ble konstruert gjennom lesingen av empirien, som blir presentert i starten på analysekapitlet. Disse kategoriene skal forme hva som er viktig å trekke ut av innholdet for å best mulig kunne svar på forskningsspørsmålene og med dette den overordnede problemstillingen. De ble konstruert med de seks ulike punktene fra Krippendorff sin metode i bakhode, slik at oppgaven kan unngå potensielle fallgruver.

4 Empiri

4.1 Kontekst: SIAN

For å best mulig kunne analysere historiebruken til SIAN er det også viktig å forstå konteksten knyttet til SIAN som organisasjon og hvordan dette kan kobles til teorien og forskningsfeltet ytre høyre. Det vil også være relevant å se på hvordan SIAN forholder seg til den transnasjonale anti-islamske miljøet. Spørsmål som må svares på i kontekst blir dermed: Hvem er de? Hva er de? Og Hvilket landskap er de en del av?

4.1.1 Kontekst: SIAN som organisasjon

SIAN (Stopp islamiseringen av Norge) er en Norsk organisasjon som tidligere har eksistert under ulike navn og under like former siden 2000, men fikk ikke navnet organisasjonen har i dag før i 2008. Organisasjonens nåværende navn har sin bakgrunn fra «Stopp islamiseringen» bevegelsen, som er en transnasjonal bevegelse som omfatter flere land i Europa.⁵⁴ På SIAN sin egen nettside som heter sian.no har de publisert en rekke artikler og tekster som er med på å kartlegge deres egen organisasjonsstruktur. Dette inkluderer deres formål, årsaken for å etablere organisasjonen, hvordan de stiller seg i det norske politiske landskapet og deres forhold til rasisme. De har også publisert organisasjonsvedtekter, som også er med å danne et bilde av organisasjonen.

Når man skal se nærmere på organisasjonsstrukturen til SIAN er det hensiktsmessig å først se på vedtekten deres. begrunnelsen for dette er at vedtektene til en organisasjon vil si noe om organisasjonens formål og struktur. SIAN sine vedtekter har 13 punkter og de ligger tilgjengelig på sian.no.⁵⁵ I forhold til denne oppgavens prosjekt vil det være mest hensiktsmessig å se på 2, 3, og 4a. Dette gjøres på grunn av de tar for seg mange elementer som er viktig for å forstå SIAN og gir oppgaven god kontekst for å kunne svare på forskningsspørsmålene og problemstillingen.

Punkt 2 tar for seg SIAN sine formål og virkemidler.⁵⁶ Her kommer det frem at hovedmålet er å stoppe det de kaller for islamiseringen av Norge. De ønsker også å reversere det de ser på som

⁵⁴ Wikipedia, 2022

⁵⁵ Stopp islamiseringen av Norge, u.d.

⁵⁶ Stopp islamiseringen av Norge, u.d.

en påbegynt prosess koblet til denne islamiseringen, som de mener bryter med grunnlovens prinsipper og demokratiets verdier. De ønsker å spre informasjon religionen Islam på en mer korrekt måte enn slik den Islam blir fremstilt av norsk og europeisk media. De også et poeng utav nevne ønske om å samarbeide med andre bevegelser fra andre land, som deler deres mål.

Punkt 3 tar seg SIAN sitt standpunkt til egen ideologi.⁵⁷ Dette punktet er av nytte for denne oppgaven med tanke på hvordan de her belyser det de mener er deres egne posisjon både på det politiske spekteret generelt og hvordan de er posisjonert i det norske landskapet. Dette er viktig i forhold til hvordan deres egne tanker rundt ideologi og politikk, vil bli reflektert i hva oppgaven klarer å belyse med tanke på historiebruken og hvordan den kan brukes til å plassere dem inn i dette landskapet. I selve punktet trekker SIAN frem demokrati, rettstatens prinsipper og FNs menneskerettighetserklæring som sentrale elementer i egen organisasjon. I tillegg til dette fastslår de at organisasjonen er politisk uavhengig og dermed ikke tilhørere ett spesifikt politisk parti, eller politisk «side». De stiller seg også livssynsnøytrale. De presenterer seg dermed som en en-saks organisasjon. Spesielt deres utsagn om å ikke tilhøre en politisk «side» vil være interessant i forhold til analysen.

Punkt 4a tar for seg hvem som kan bli medlemmer og hva som forventes av både nye medlemmer og de som ønsker å fortsette å være med i organisasjonen. Det blir gjort tydelig at alle kan bli medlem, så lenge de opprettholder organisasjonens vedtekter. Det blir poengtert at SIAN er en ikke-voldelig organisasjon. Vedtektene slår også fast at det ikke er lov med verken nazister eller rasister i SIAN.⁵⁸ Måten de ser selv i forhold til medlemskap kan også være med på å skape ett klarere bilde av selve organisasjonen og hvordan de fremstiller seg selv. Dette er også ett interessant element i forhold til hvordan innholdet som kommer til uttrykk gjennom empirien samsvarer med verdiene som medlemmene må stå inne for. Spesielt vil forbudet mot rasister stå sentralt for å svare på forskningsspørsmålet med samme fokus.

⁵⁷ Stopp islamiseringen av Norge, u.d.

⁵⁸ Stopp islamiseringen av Norge, u.d.

4.1.2 Kontekst: Deres forhold til Islamofobi og rasisme

Etter å ha definert islamofobi i begrepsavklarings delen i teorikapittelet skal oppgaven nå se på konteksten knyttet til SIAN og deres forhold til islamofobi og rasisme. Dette vil bli gjort med i sammenheng med det vi har sett i kontekst delen om SIAN som organisasjon og hvordan de tar avstand til rasismebegrepet i vedtektene.

Sindre Bangstad tar opp denne tematikken i sin artikkel *Islamofobi og rasisme*. Her ser han på hvordan islamofobi på mange måter er en del av et skifte i forhold til begrepet og teorien knyttet til det som kalles for klassisk rasisme. Fra denne klassiske rasismen hvor da rase eller opphavssted går fra å være «problemet» for en rasist, til at en persons antatte religiøse identitet er «problemet». Bangstad bruker et eksempel rettet mot pakistanere i Norge, der problemet først var knyttet til opphavssted, men at det nå har skjedd en utvikling der det er denne antatte religiøse identitet som nå er fokus for problematikk. Denne overgangen skjer fra den nevnte klassiske formen for rasisme, til det som kan kalles for kulturell rasisme eller ny-rasisme. Denne endringen eller overgangen kan igjen beskrives som «rasisme uten raser».⁵⁹

I de mest «harde» eller ekstreme formene for islamofobi vil kunne karakteriseres og fremstilles som rasistiske. Her vil den enkelte muslim fremstå som «rasialisert» og han eller hennes tilhørighet til Islam vil spille den samme rollen som det «rase» gjør i det som kalles for den «vitenskapelige rasismen». Den Vitenskapelige rasismens diskurs går i korte trekk ut på argumenter knyttet til rase og dets uforanderlighet, som igjen anvendes i hierarkisk underordning, ekskludering og diskriminering. Bangstad gjør det igjen klart at en slik form for islamofobi, som han har valgt å kalle de «harde» formene, er de eneste typene for islamofobi som kan kobles opp mot rasisme. Hans argument her er med tanke på generell religionskritikk og skepsis mot religion og dets praksiser som kan være kvinneundertrykkende, menneskerettighetsstridene, homofobe og voldslegitimerende i visse fortolkninger av religion. Da er ikke de negative holdningene som islamofobi inkluderer sett på som rasisme.⁶⁰

⁵⁹ Bangstad , *Islamofobi og rasisme*, 2015, s. 6

⁶⁰ Bangstad , *Islamofobi og rasisme*, 2015, s. 6

Hvordan SIAN som organisasjon posisjoner seg i forhold til islamofobi og begrepets kobling til den «nye rasismen» er en sentral del av det å forstå hvordan SIAN presenterer sin egen agenda og innhold. Det er i tillegg en vesentlig del av oppgaven, med tanke på at det vil være viktig for å kunne svare på forskningsspørsmålet koblet til rasisme. SIAN sitt konkrete forhold til rasisme blir også presentert under egen «knagg» på nettsiden deres. Der blir vi presentert med frasen «Islam er ingen rase».⁶¹ Videre utypes dette med påstander om at de kun er imot Islam som en religiøs-politisk ideologi og at de dermed ikke har noe imot muslimer.⁶² I en slik fremleggelse av eget forhold til rasisme ser vi at de havner i gråsonen i forhold til det Bangstad mener er rasisme. I tillegg ser vi at de også posisjonerer seg i en gråsonen i forhold til islamofobi begrepet, hvor de på selv plasserer seg i anti-islam kategorien og ikke anti-muslim som sett i begrepsavklaringen. I forhold til dette vil det være interessant om dette forholdet til rasisme og islamofobi vil kunne bli belyst gjennom denne historiebruksanalysen av SIAN.

En del av problemet som kommer frem når man skal prøve å fastslå om former for anti-islam eller anti-muslimske holdninger er en form for rasisme er hvordan disse holdningene kommer til uttrykk i tekst, retorikk og andre diverse tekster, vs. hvordan den «klassiske rasismen» kommer til uttrykk på en mer direkte måte enn hvordan islamofobien gjør. Det som bemerkes som nytt med dagens form for rasisme, uavhengig fra begrepet islamofobi er at dagens rasisme virker mer «skjult» eller «kodet», spesielt med tanke på at det oppstår en konflikt knyttet til rasistiske uttrykk, hvor mange nå hevder at de ikke er rasister og at deres meninger og ytringer ikke kan karakteriseres som rasistiske. Denne måten å ordlegge seg på og den pågående konflikten rundt disse uttrykkene gjør det i mange tilfeller vanskelig å definere politikk og organisasjoner som rasistisk. Dette er en endring i forhold til den «klassiske rasismen» som er mye mer eksplisitt i sin ytring og retorikk.⁶³

Det å skifte fokuset fra biologisk «rase» og hudfarge til kultur og religion er en effektiv måte for aktørene å unngå rasismestempelet på, selv om det uansett ytres meninger som er diskriminerende og ekskluderende mot en spesifikk type mennesker.

⁶¹ Stopp islamiseringen av Norge, u.d.

⁶² Stopp islamiseringen av Norge, u.d.

⁶³ Bangstad , Islamofobi og rasisme, 2015, s. 24

Som nevnt tidligere er det ikke alle former for islamofobi som nødvendigvis kan karakteriseres som rasisme og man skal være klar på nøyaktig hva man trekker frem som rasistiske trekk i de «hardeste» formene for islamofobi. En av de vanligste innvendingene mot at islamofobi er rasisme ligger i at muslimsk identitet i en viss forstand må kunne sees på som en selvvalgt identitet. Dette gjelder spesielt for voksne personer i vestlig liberal og sekulær kontekst. Argumentet som noen islamofober vil bruke er at ved konvertering fra Islam vil man kunne unngå kategoriseringen som muslim. Dette argumentet henger sammen med at de fleste som har anti-islamske holdninger eller er islamofober setter noe spesiell betydning i biologi som for eksempel antisemittismen og rasismen gjør.⁶⁴ Ved å presentere Islam som en frivillig del av sin egen identitet, kan man som nevnt klare å unngå dette «rasismestempelet», som i dagens politikk og samfunn er veldig uønsket og samtidig få frem disse anti-islamske holdningene.

Problematikken knyttet til dette argumentet er at man ikke ved fødselen av kan velge hvilken type familie man blir født inn i, og da heller ikke hvilken religion denne familien tilhører. Dette gjelder på lik linje med alle livssyn og denne delen av familien vil være en naturlig del av din oppvekst og din identitet. Man kan heller ikke velge om man i praksis og uavhengig av sin egen tro vil bli «dømt» eller «behandlet» som muslim i et samfunn med utbredt islamofobi på grunn av blant annet hudfarge eller etnisitet.⁶⁵ Ved denne koblingen av det å være muslim og hudfarge, gjør at argumentet om Islamofobi ikke er rasisme faller sammen i noen tilfeller. Det betyr at muslimer kan bli utsatt for rasisme i forhold til sin antatte religiøse tilhørighet, som direkte kan kobles til etnisitet. SIAN sin posisjon innenfor denne diskusjonen rundt begrepet, antagelser om religiøs identitet og ekstrem tolkning av religiøs levemåte er viktige faktorer å ta med seg i vår egen forståelse av SIAN som organisasjon.

4.1.3 Kontekst: utypet forskningsspørsmål knyttet til rasisme

Denne diskusjonen knyttet til SIAN, islamofobi og rasisme noe som dette prosjektet kan hjelpe å belyse gjennom historiebruksanalyse. Sett i lys av dette kan det være hensiktsmessig å gå dypere inn på forskningsspørsmålet om rasisme som skal se på akkurat dette temaet. I forskningsspørsmålet vil prosjektet basere seg på Bangstad og Døvings definisjon for hva som

⁶⁴ Bangstad , Islamofobi og rasisme, 2015, ss. 27-28

⁶⁵ Bangstad , Islamofobi og rasisme, 2015, s. 29

skal til for at noe blir kalt for rasistisk. De peker på at for at noe skal bli kalt rasistisk, eller være en del av en rasistisk ideologi må tre prosesser inngå:

1. Å dele inn befolkningen i ulike kategorier der noen gis negative essensielle trekk.
2. Å redusere et individs identitet til de gitte negative karaktertrekkene for en kategori.
3. Å bruke de negative karaktertrekkene som argumenter for underordning og diskriminering.

Rasisme kan dermed forstås ifølge Bangstad og Døving som en generalisering i form av at mennesker tillegges bestemte egenskaper på bakgrunn av sin tilhørighet i en bestemt gruppe, og at disse egenskapene defineres som så negative at de utgjør et argument for å holde medlemmer av grupper på avstand, ekskludere og om mulig aktiv diskriminere disse gruppene. De mener at en slik negativ generalisering og underordning av mennesker kan kalles for rasisme. Dette kan gjøres uavhengig av om den begrunnes med folks hudfarge, religion, språk eller kultur.⁶⁶ I denne sammenhengen vil det vil interessant å se hvordan historiebruk vil kunne utgjøre en sentral del av en rasistisk dynamikk, spesielt med tanke på hvordan det å dele inn individer inn i ulike kategorier med negative trekk, redusere individer til disse trekkene og så argumentere for underordning kan skje gjennom historiske narrativ og konstruksjoner i SIAN sitt innhold.

4.1.4 Kontekst: Den transnasjonale anti-islamske bevegelsen

Videre i delkapittelet om kontekst knyttet til SIAN vil oppgaven ta for seg den transnasjonale delen av den anti-islamske bevegelsen og hvordan SIAN forholder seg til denne. Det vil her være relevant å se på denne anti-islamske bevegelsens historie både i europeisk kontekst og globalt. Det vil være relevant å ha en oversikt over de ideologiske røttene til denne bevegelsen i forhold til hvilke historiske personer/hendelser som blir viktige holdepunkter i bevegelsens historiebruk.

Anti-islamske holdninger og bevegelser er ikke noe som er nytt vår tid. Det kan sees i flere ulike former opp gjennom historien. En av de viktigste hendelsene innfor bevegelsen er i nyere tid angrepene 11. september 2001 rettet mot USA og isenesatt av terroristorganisasjonen Al-Qaeda. Denne hendelsen ga rom for en transnasjonal bevegelse av anti-islamske organisasjoner. Noen av de mest innflytelsesrike gruppene innenfor denne bevegelsen inkluderer *Patriotiske*

⁶⁶ Bagstad & Døving, 2015, ss. 15-16

europere mot islamisering av Vesten (PEGIDA), English Defence League (EDL), Stopp Islamization, and act! For America. Disse organisasjonene har tatt til fysiske demonstrasjoner og handlinger på gaten, men denne bevegelsen er i tillegg også en nettbasert bevegelse, i forhold til kommunikasjon og meningsutveksling på diverse internettforum og sider.⁶⁷

Noe av det som sees på som grunnen til denne kampen er at Islam ikke passe inn i vestlige kulturer og verdier. Dette har igjen ført til at mange av disse organisasjonene ser på Islam som en totalitær ideologi, som truer deres levesett og vestlig sivilisasjon. Derfor har mange av disse organisasjonene som mål om å kontrollere, minske og i noen tilfeller stoppe praktiseringen av Islam. I tillegg har de som mål å stoppe innvandringen av muslimer og i noen tilfeller å utvise alle muslimer fra vestlige land.⁶⁸

Det er ikke bare organisasjoner med en sak som er en del av den anti-islam bevegelsen. Siden 1990-tallet har flere partier på høyre fløy gjennomgått en endring som gjør dem anti-islamske og gir dem noen likhetstrekk til de organisasjonene som er nevnt ovenfor. Denne endringen i det politiske landskapet som har ført med seg mer anti-islamske holdninger og en økning av partier på ytre høyre fløy har av mange blitt beskrevet som en av de største politiske problemene i Europa.⁶⁹ Cas Mudde som er nevnt tidligere i dette prosjektet har vist til flyktningkrisen i 2015 og argumenterer for at denne krisen har vært en viktig faktor i den enorme økningen av anti-islamske holdninger eller islamofobi både blant organisasjoner, politiske partier og blant vanlige borgere. Det er også et viktig poeng å få frem at bevegelsen i Europa og USA er for det meste ikke-voldelig, men med unntak. Disse voldshandlingene er ofte inspirert av bevegelsen, men ikke nødvendigvis tilknyttet en spesifikk del av bevegelsen. Ett eksempel på dette er terrorangrepet på utøya 22. juli 2011.

Til nå er det nesten utelukkende den Europeiske og Amerikanske islamofobiske bevegelsen som er presentert, men anti-islamske bevegelser er også ett globalt fenomen og det er igjen derfor viktig å ha en generell oversikt over denne delen av bevegelsen.

⁶⁷ Berntzen & Sandberg, 2014, ss. 761-762

⁶⁸ Berntzen & Sandberg, 2014, s. 764

⁶⁹ Mudde, Ytre høyre i dag, 2021, ss. 40, 42-43

På ett globalt nivå ser vi at anti-islamsk politikk i en rekke land i Asia. Her har vi hinduistisk nasjonalisme i India og Buddhistisk nasjonalisme generelt i Asia, som for eksempel i Myanmar. Ett av de tydeligste eksemplene på anti-Islamsk politikk er Kinas internerings leirer, hvor over en million muslimer av minoritetsbakgrunn har blitt sendt.⁷⁰

4.2 Beskrivelse av empiri

Empirien som analyseres i denne oppgaven er som nevnt tidligere produsert og publisert i løpet av tidsrommet 01.01.21 og 31.12.21. All empirien er hentet fra SIAN.no sitt eget arkiv, som inneholder alle artiklene som er publisert på nettsiden. Totalt publiserte SIAN 72 ulike artikler i utvalgsperioden, men en rekke av disse viste seg å ikke være relevant i forhold til denne oppgavens analyse. Dette kommer av at mange av publikasjonene kun er lenker til videoer fra taler, motinnlegg mot demonstrasjon nekt og diverse tekster som bærer preg av å kun være svar på direkte kritikk, og meningsinnholdet blir dermed ikke relevant for analysen. Disse artiklene får ofte ett slags «juridisk» preg, og tar for seg svar fra politiet og ulike kommuner. Organisasjonen kommer da sjelden med ytringer som direkte omfatter deres anti-islamske meninger i større omfang, slik som mange andre av deres publikasjoner gjør, og det er derfor hensiktsmessig å heller fokusere på de mer relevante artiklene som empiri.

Dette gjør at av det originale antallet på 72 tekster blir redusert til 30 tekster ved første gjennomlesning. Disse 30 tekstene vil fra og med nå bli nummerert med tall fra 1 til 30. Dette gjøres for av praktiske årsaker, med tanke på kildehenvisning i oppgaven. De aller fleste artiklene har en relativt lik struktur og presentasjon. Tekstene har en tittel, navn på forfatter og dato for publikasjon. I tillegg til dette har også artiklene ett tilhørende bilde som skal forsterke teksten. I løpet av året var det kun tre ulike personer som publiserte artikler på SIAN.no. Lars Thorsen som er leder for SIAN, Arne Tumyr som er tidligere leder og Martin A. Engeset. Sistnevnte er bare med på å skrive en av disse tekstene, mens Lars Thorsen og Arne Tumyr har publisert resten.

⁷⁰ van der Veer, 2021, s. 54

4.3 Eksempler og dypere presentasjon av empiri

Ett gjennomgående kjennetegn i empirien er at SIAN kobler saker i nyhetsbildet til det de kaller for «Islam problemet». Disse sakene er som regel fra det Norske nyhetsbildet, men er til tider også fra internasjonale saker som direkte eller indirekte handler om «islam problemet». Konkrete eksempler på hvilke nasjonale saker som de viser interesser for er blant annet Stortingsvalget, politikere eller andres argumenter mot SIAN, personer med muslimsk eller utenlandsk bakgrunn ytringer generelt og mot SIAN og personer med muslimsk bakgrunn roller i både politikk og media. De tar for seg flere saker enn dette, men det er viktig å få frem essensen av hva de skriver om og hvorfor de skriver om nøyaktig slike typer saker.

Målet med artiklene er for SIAN å overbevise så mange som mulig om at Islam og dets ledere både nasjonalt og internasjonalt har en agenda som tidvis kan være åpen eller skjult om å ta over store deler av Europa. I artiklene presenterer de seg som menneskerettighetsforkjempere, som ser noe vi andre ikke vil eller er i stand til å se når det kommer til religionen Islam. Alle artiklene har en tilhørende illustrasjon som har en kobling til den aktuelle artikkelen, det virker som den som oftest har som formål å forsterke budskapet og til tider provosere, men dette kan diskuteres og analyseres på et dypere nivå. Bildene kan være uredigerte, men i noen tilfeller er de også redigerte for å forsterke artikkelens eventuelle budskap. Som i bildet under hvor ett bilde av Mulla Krekar redigert for å sette Islam og sosialisme i ett dårlig lys:

Arbeiderpartiet omfavner islamiseringen.

TEKST: LARS THORSEN | PUBLISERT: ONS 05.05.2021 KL. 12.16

Figur 1: Mulla Krekar, redigert illustrasjon⁷¹

Illustrasjonene presenterer ofte Islam og muslimer på en negativt ladet måte og tar ofte form som en slags karikatur eller illustrasjon med referanse koblet til populærkultur og i noen tilfeller internettkultur. Hovedpoenget med illustrasjonene virker uansett forsterke inntrykket av at Islam er en trussel for samfunnet. Her får vi også se hvordan de fleste artiklene blir presentert på nettsiden med logoen til SIAN øverst.

4.4 Hvorfor skal jeg analysere?

Empiri utvalget som oppgaven skal ta for seg føles relevant med tanke på at det både tar for seg artikler over en tidsperiode på 12 måneder og man dermed kan oppnå større nøyaktighet i hvordan historie blir brukt av SIAN. Jeg har også valgt å analysere fire illustrasjoner fra et utvalg av de valgte artiklene. Årsaken for å kun analysere fire bilder, er for å trekke frem eksempler på hvordan illustrasjoner kan være i samspill med tekstlig innhold og det vil derfor være hensiktsmessig å trekke frem en illustrasjon per analytisk kategori. Derimot har jeg ikke valgt å analysere et bilde fra kategori 3, med tanke på at illustrasjonene som ble brukt ikke hadde noe relevant verdig for selve kategorien. Derfor har jeg valgt å analysere to bilder fra kategori 4. Dette ble gjort for å tydeliggjøre kategoriens mønstre. Ved å gjøre dette vil man kunne se hva de ulike illustrasjonene kan tilføre historiebruken til SIAN og dermed også hjelpe med å svare på forskningsspørsmålene og problemstillingen.

⁷¹ Tekst 30: Thorsen, Arbeiderpartiet omfavner islamiseringen: sian, 2021

Gjennom empirivalget av både tekst og bilder, mener jeg at grunnlaget for å kunne svare på problemstillingen vil være tilstrekkelig, både med tanke på mangfold og mengde. Derimot er ikke dette den eneste empiriutvalget jeg kunne ha foretatt meg og fremdeles hatt ett godt utgangspunkt for å få svar på problemstillingen. Andre løsninger kunne ha vist seg å være minst like gode, men at min valgte løsning står frem som ett godt alternativ. Ved å ta for seg ett slikt utvalg av empiri, får vi sett på mange av momentene med problemstillingen. For det første ser vi på artikler som er skrevet av høytstående medlemmer i SIAN, blant annet lederen per 2022 og tidligere leder, vi får dermed sett på innhold som er gitt ut av organisasjonen. Dette kan på en god måte danne grunnlag for å si noe om hvordan de bruker historie som organisasjon.

5 Analyse

Etter gjort rede for valget av metode, gjort rede for konteksten knyttet til SIAN og eksempler på empiri er på tide å gå over til selve analysen. Først vil de analytiske kategoriene som skal brukes til selve analyseringen blir gjort rede for. Deretter vil hver enkelt kategoris analyse bli presentert.

5.1 De ulike kategoriene

I metodedelen av dette prosjektet ble det avklart at kategoriene ville bli etablert gjennom analyse og lesing av empirien. Kategoriene som viste seg å være mest hensiktsmessig for å svare på problemstillingen ble de følgende kategoriene konstruert før og under første lesning av empirien.

Tabell 2: Analytiske kategorier

Kategori	Bruk
1. Profeten Muhammad	Denne kategorien tar for seg alt i empirien som henviser til profeten Muhammad og hans virke i egen samtid. Spesifikt hvordan profetene blir brukt for å skape en kontinuitet og kobling mellom hans samtidig og vår nåtid. Kategorien tar også for seg bruken av profeten som en «god» muslim. Koranen vil bli fremtredener, med tanke at den brukes som referanse i mange av beskrivelse av profeten.
2. Islam gjennom historien	Denne kategorien tar for seg bruken av Islam gjennom historien fra religionens dannelse på 600-tallet til i dag. Brukes for å vise utvikling, kontinuitet og forandring både i Norge og resten av verden. Spesielt ser vi bruken av eksempler fra andre land og tidligere.
3. Andre verdenskrig	Denne kategorien tar for seg bruken av andre verdenskrig som advarsel og argument for å

	fremme det anti-islamske budskapet til SIAN. Krigen brukes både i nasjonal og internasjonal kontekst, ofte som en parallell for gjentakelse av historien der Hitlers Tyskland sammenlignes med «totalitære Islam».
4. Religionshistorie	Kategorien tar for seg generell historie knyttet til andre religioner enn Islam, som for eksempel kristendom. Her sammenlignes andre religioner med Islam for å vise til forskjeller, men til tider også likhetstrekk opp gjennom historien. Alle disse sammenligningens endelige mål er å forsterke det anti-islamske innholdet til SIAN.

Disse kategoriene ble konstruert for å på best mulig måte avgjøre hvordan historie blir brukt i SIAN sine tekster, og gjennom lesning vise det seg at elementene som faller inn under disse kategoriene var det som oftest ble brukt i en historisk kontekst for å argumentere for det anti-islamske budskapet som SIAN står og kjemper for. Jeg hadde før lesning og analysering gjort meg noen tanker angående hvilke elementer som ville fremstå som sentrale i bruken av historie. Spesielt bruken av historie knyttet til Islam og profeten var elementer som jeg antok ville være fremtreden, og det ble dermed naturlig å konstruere kategorier som tok for seg disse temaene. Bruken av andre verdenskrig og historie koblet til andre religioner var derimot mer overraskende elementer i analysen. Derfor ble disse kategoriene konstruert gjennom selve lesningen, med tanke på at det fremsto som et viktig element å trekke frem i analysen.

5.2 Kategori 1: Profeten Muhammads rolle

Som nevnt i presentasjonen av kategoriene har denne kategorien blitt brukt for å analysere empirien som vektlegger profeten Muhammad i argumentene som fremmer SIAN sitt anti-islamske innhold. Gjennom analysen var det tre ulike mønstre knyttet til historiebruk som ble spesielt tydelige. Disse mønstrene vil bli fremhevet gjennom underoverskrifter. Jeg har valgt å

kalle dem for: Konstruksjonen av en «god» muslim, Kontinuitet fra profeten til i dag, og bruken av profeten som forsvar og angrep. Dette er tre ulike måter SIAN bruker profeten for å fremme sitt anti-islamske innhold og det er derfor hensiktsmessig å trekke frem disse mønstrene som en sentral del av analysen.

5.2.1 Konstruksjonen av en «god» muslim

I denne delen av analysen vil fokuset rettes mot profeten Muhammads rolle i SIAN sin konstruksjon av hva de selv kaller for en «god» muslim og hvordan profeten i hans samtid trekkes frem som ett forbilde som må følges for å kunne kalles for muslim. Hans handlinger i fortiden blir dermed essensielle i hvordan SIAN ser på hvordan muslimer bør oppføre seg. Denne måten å bruke historien ser vi store deler av empirien og kan sees i relasjon til Karlssons syn på ideologisk historiebruk, med tanke på at vi ser mange eksempler på personbeskrivelser av historiske personer og svart/hvit fremleggelse av historie, som han mener er en sentral del av verktøykassen for slik bruk.⁷²

I mesteparten av empirien som skal analyseres er profeten Muhammad sentral i argumentasjonen, eller så blir han brukt som en del av argumentet. Dermed blir det å se hvor viktig bruken av profeten er for budskapet i seg selv og hvordan dette igjen kommer til uttrykk som historiebruk er sentralt. Det blir tydeliggjort tidlig i empirien at profeten blir av SIAN sett på som idealet og definisjonen for hvordan en «god» muslim skal oppføre seg.

Det har han rett i. Profeten Muhammed sa det samme; Han hadde ordre om å slakte oss inntil hele verden er underkastet islams terrorregime. Siden koranen insisterer på at det er Muhammed som definerer islam, bør vi ta ham på alvor.⁷³

Ser vi på dette sitatet fra tekst 1 kommer det tydelig frem nøyaktig hvor stor rolle profeten faktisk har i deres argument mot religionen Islam. Det legges frem at Islam er definert av profeten, og at det er sentralt i hvordan vi i dag skal se på Islam. Ved å velge en slik tilnærming til Islam, der profeten og koranen blir absolutte sannheter i en historisk og teologisk debatt, selv med det store historiske tidsrammen som skiller hans tid og vår egen. Hvordan denne linjen mellom profeten Muhammad og nåtiden blir bygget opp og argumentert for er noe som fremstår som interessant for den overordnede problemstillingen. Spesielt hvordan det ser ut som at SIAN bygger opp ett innhold som hovedsakelig baserer seg på at fremtredenene skikkelser i

⁷² Karlsson, Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken, 2009, s. 63

⁷³ Tekst 1: Thorsen, SIAN på barrikaden: sian, 2021

muslimske miljøer i Norge ikke kan forsvare sin egen religiøse identitet og tilstedeværelse på bakgrunn av handlinger som skjedde på 600-tallet. Islam fremstår i SIAN sine øyne som uforanderlig, i motsetning til andre religioner som kristendommen. Dette gir inntrykket av at historien brukes som ett absolutt argument for hvorfor Islam ikke har en plass i Norge, selv om religionens egne ikke er enige i disse påstandene. Disse argumentene prøver å bruke fortiden for å overgå teologer og kyndige i nåtiden gjennom egen konstruksjon av teologi og historie.

Bruken av profeten viser seg å ha en sentral rolle i organisasjonens syn på media i denne teksten.

Narrativet som mediehuset vil selge er at når de som Muhammed og koranen beskriver som gode muslimer oppfører seg islamsk, da er det alltid de skitne vantro sin skyld.⁷⁴

Her kommer det frem en interessant kobling mellom SIAN sitt syn på media og deres narrativ knyttet til islam og profeten. Det kommer tydelig frem både i sitatet og i teksten at mistilliten til norsk media er stor og at media har en klar og «feilaktig» agenda ovenfor Islam og en negativ agenda knyttet til SIAN som organisasjon. Gjennom SIAN egne historiske konstruksjoner og tolkninger, som fremstår som absolutte i forhold til Islam, kommer det frem at de som går mot denne tolkningen vil bli anklaget av SIAN for å ha enten misforstått, blitt lurt, eller skjuler den egentlige sannheten som er knyttet til Islam. I dette tilfelle gjelder det media, som blir anklaget av SIAN for å både å legge skjule sannheten fra det norske folk, og i tillegg legge skylden for det de kaller for «islamsk oppførsel» over på folket. Dette er typiske trekk ved radikale og populistiske organisasjoner, spesielt med tanke på å skille opp samfunnet i grupperingene «det gode folket» og «korrupt elite». At en slik splittelse har oppstått mellom SIAN på den ene siden og media og norsk politikk på den andre, tyder på at synet på Islam er fundamentalt forskjellig på så mange grunnleggende måter og da også i forhold til synet på historien knyttet til Islam og profeten Muhammad

Om vi fortsetter å se på bruken av profeten Muhammad på tvers av de ulike tekstene ser vi en fortsettelse av å etablere historiske fortolkninger av profetens handlinger og hans utsagn.

En medmenneskelig muslim – dvs en muslim som har omsorg for ikkemuslimer – er en hykler i følge Muhammed og koranen sier at han havner i helvete. Fordi islams etikk er motsatt av vår.⁷⁵

⁷⁴ Tekst 1: Thorsen, SIAN på barrikaden: sian, 2021

⁷⁵ Tekst 3: Thorsen, Det Onde har flere skikkelser: sian, 2021

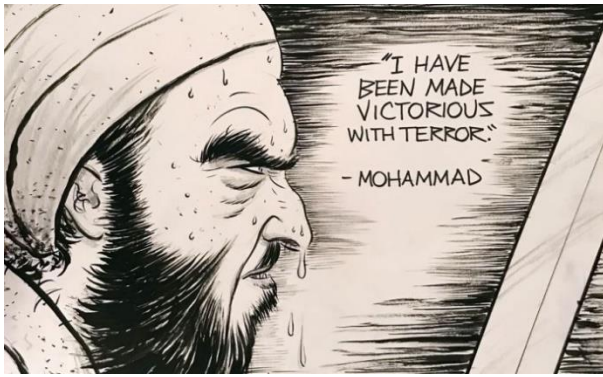
Dette utsagnet fra tekst 3 bygger også opp under den tidligere observerte konstruksjonen knyttet til å overgå Islam sine egne teologer med å tolke historien slik at profeten blir en absolutt sannhet i religionen, som da også SIAN kan lene seg på. Det kommer tydelig frem at her at SIAN mener at en som kaller seg for muslim og føler tilhørighet til Islam, ikke kan være ett godt medmenneske og kan heller ikke fungere i det norske samfunnet. SIAN tolker historien på en måte som gjør det umulig å både være et godt menneske og muslim samtidig. Dette kan igjen kobles til Bangstad og Døvings rasismedefinisjon der SIAN tilegner alle som kaller seg selv muslimer ett sett med essensielle negative trekk som kobles til profeten sin samtid. I SIAN sin konstruksjon kan man dermed ikke være muslim uten å stå direkte til ansvar for, eller se opp til disse negative handlingene. De fokuserer også kun på profetens negative trekk, og etablerere med dette ett ensidig negativt syn på profeten. Denne ensidige tolkningen av profetens historie er ett merkbart trekk med empirien som kan gi oss en god forståelse av SIAN sin historiske fortolkning.

Flere bydeler har det samme miljøet som islamske gettoer i Midt-Østen. Skolene invaderes av elever som har terroristen og pedofilen Muhammed som etisk forbilde.⁷⁶

I dette sitatet fra tekst 22 ser vi tydelig noen av disse karaktertrekkene som blir konstruert og potensielt tatt ut av en historisk kontekst for å sverte dagens Islam. Vi ser spesielt at SIAN fokuserer på mangelen på medmenneskelighet hos profeten, som igjen blir presentert som det store forbildet, der hans handlinger må tas helt bokstavelig. SIAN kobler også ordet pedofil til profeten, og dermed trekker de konklusjonen at alle muslimer i deres historiske konstruksjon har en pedofil som forbilde. Dette igjen blir gjengitt uten noen form for referanser og SIAN dømmer en person fra fortiden med nåtidens øyne, for å skape ett virkelighetsbilde som passer til deres mål. Det å vise til forskjellig etikk, moral og medmenneskelighet i fortidens Islam og nåtidens Norge ser vi også som ett gjennomgående tema i tekst 23 samlet sett kan vi se at SIAN sitt syn på profetens medmenneskelighet og hans rolle som den «gode» muslim er et gjennomgående tema i empirien og historiebruken som SIAN forholder seg til i sitt innhold.

I tekst 11 bruker SIAN også en illustrasjon som jeg velger å trekke frem i analysen av kategori 1. I illustrasjonen under ser vi noen som skal forestille en muslim, eller profeten selv.

⁷⁶ Tekst 22: Tumyr, Overfall - voldtekter og islamske gettoer preger nå vårt lands hovedstad: sian, 2021

Figur 2: Konstruksjon av en "god" muslim⁷⁷

Illustrasjonen har som hensikt å gi leseren ett større inntrykk av hva SIAN mener er en «god» muslim. Her blir argumentet rundt profetens rolle som historisk forbilde forsterket gjennom å bruke en illustrasjon som fremstiller profeten og dermed også muslimer som en trussel. Dette bildet av en «god muslim» fremstår som viktig i SIAN sitt innhold og dermed kan bruken av illustrasjoner av «gode» muslimer være med å støtte opp under deres bruk av denne historiske konstruksjonen. Videre ser vi denne etableringen av en «god» muslim videre i teksten.

En god muslim er et dårlig medmenneske fordi Muhammed var et dårlig medmenneske. En god muslim må derfor deporteres før han lykkes med å ødelegge Norge «ved våre hender og med deres hender», slik det onde muslimske brorskapet beskriver det i sitt memorandum.⁷⁸

Her blir det presentert tydelig at SIAN mener at det er ikke er mulig å være en god muslim, men samtidig være ett godt medmenneske, og det begrunnes med deres oppfatning av profeten Muhammad. På denne måten forholder SIAN seg til en virkelighetsforståelse som gjør alle muslimer som følger deres krav for medmenneskelighet, ikke kan være en god muslim samtidig. Med en slik tolkning har SIAN skapt en fiende som aldri kan endres til det bedre, uansett hvor liten del av Islam som faller inn under deres tolkning av en «god» muslim, vil det alltid være potensial for at resten spiller et hemmelig spill, med mål om verdensherredømme.

Måten muslimer blir fremstilt og tolket av den anti-islamske bevegelsen i forhold til profeten Muhammad ser vi også i tekst 24. Teksten er en respons på Kongsbergdrapene som ble begått 13. oktober 2021 og en formaning om at det norske samfunnet må ta ett oppgjør med det tankegodset som de mener står bak angrepet. I denne konteksten kommer skille mellom SIAN sin virkelighet og den som de fleste forholder seg til. Spesielt gjelder dette i forhold til

⁷⁷Tekst 11: Thorsen, NRK avslører brutal sannhet: sian, 2021

⁷⁸ Tekst 23: Thorsen, Hele Porsgrunn sier at SIAN har rett: sian, 2021

drapsmannen, hans motiver og hans psyke. De presenterer gjerningsmannen på en måte som gjør at han passer inn i deres forståelse av Islam. Der vi igjen ser at konstruksjonen av fienden brukes profeten for å begrunne hvorfor handlinger blir begått og hvorfor de frykter potensialet til Islam.

En muslimterrorist er ikke ekstrem etter islams etikk. Han er en normal, god muslim. Fordi han kopierer Muhammed, slik alle muslimer har en ubetinget plikt til å gjøre.⁷⁹

Her ser vi hvordan gjerningsmannen som i det offentlige bilde har en tvilsom psykisk profil, blir av SIAN presentert som en normal muslim, på grunn av at han begår ekstreme handlinger som SIAN ser på som en naturlig del av det å være muslim i deres virkelighetsforståelse. Igjen ser vi at profeten Muhammad er den sentrale delen av dette argumentet og SIAN som utelukkende fokuserer på de negative karaktertrekkene som kan tilegnes han med samtidens øyne. De mener at hans handlinger i fortiden fremdeles er det som skal stå som idealet innenfor religionen og at alle handlinger som i dag blir sett på som ekstreme, som kun omfatter en liten del av dem som kaller seg for muslimer er standarden. De ser på dette som gjeldene, selv om flertallet av de som tilhører Islam ikke tolker sin egen religion slik som SIAN gjør. I tillegg til denne tolkningen av disse ekstreme handlingene bruker de også profeten for å argumentere for en skjult agenda i Islam.

Fordi muslimterror er en god islamsk handling, så støtter de fleste muslimer dem som begår religionsrasistisk morderzombieatferd i Allahs navn. De Muhammed kaller gode muslimer støtter muslimterror, dersom de ikke selv aktivt utfører den.⁸⁰

Her ser vi et eksempel på hvordan SIAN bruker profeten for å både kalle ekstremister for vanlige muslimer og for å få med seg resten av Islam. Selv om flertallet av muslimer ikke støtter ekstremisme, bruker SIAN konstruksjonen av en «god» muslim for å argumentere for at man ikke kan stå opp mot slike handlinger og samtidig kalle seg for muslim. Dette idealet er for SIAN så integrert i deres forståelse av historie og teologi at bare noen identifisere seg som muslim, blir man automatisk en trussel for samfunnets verdier og sikkerhet. Uansett hvor gode medmennesker de virker å være, ser SIAN bare å dette som ett historiske narrespill, der alle muslimer vil begynne å oppføre seg slik en «god» muslim bør oppføre seg.

⁷⁹ Tekst 24: Thorsen, Vi må ta et oppgjør med tankegodset bak muslimterroren: sian, 2021

⁸⁰ Tekst 24: Thorsen, Vi må ta et oppgjør med tankegodset bak muslimterroren: sian, 2021

5.2.2 Kontinuitet fra profeten til i dag. En Islamsk Trussel

I denne underkategorien rettes fokuset mot å belyse SIAN sin fokus på kontinuitet fra profeten til muslimer i dag, som er basert på den negative konstruksjonen av profeten.

Ett av mønstrene i innholdet til SIAN er deres mål om å informere om den allerede nevnte trusselen, som ingen andre enn dem ser. De mener at store deler av problemet ikke bare kommer fra «Muhammeds Islam», men også fra hvor lite informasjon eliten har om denne «ekte» Islam, som baserer seg på kontinuitet mellom profeten og dagens muslimer. Slikt innhold og bruk av profeten ser vi tydelig i tekst 25, 26 og 27 hvor det overhengende temaet er knyttet konvertering til Islam, deportering av muslimer og muslimer som «infiltrerer» politiske organ i Norge. Tekstene bruker Profeten Muhammed for å videre vise hvordan Islam ifølge SIAN ikke har noen plass i verken vesten eller Norge og brukes for å støtte opp argumentene deres knyttet til denne spesifikke tematikken i deres syn på Islam.⁸¹

Når SIAN i tekst 25 tar for seg deportering, setter de et stort fokus på mistillit til den «akademiske eliten». Her fremstår bruken av profeten som et middel for å vise at SIAN forstå seg på Islam, i tillegg til å vise leseren det store omfanget av den islamske trusselen. Spesielt settes fokuset på hvilken påvirkningskraft den akademiske eliten kan ha på resten av befolkningen og hvorfor dette kan sees på som en stor trussel for demokratiet. Profeten brukes i denne sammenhengen både for å opprettholde kontinuiteten i den etablerte historiske konstruksjonen og for å vise det brede spekteret av mulige måter Islam kan skade demokratiet.

Mye av det samme ser vi i tekst 26, hvor den bruken av profeten blir brukt for å støtte den overhengende tematikken i artikkelens innhold. Gjenbruken av frasen «Muhammeds Islam» er med på å henvise til profeten som historisk person og er en mer subtil måte og for å koble innholdet til deres historiesyn. I denne artikkelen brukes profeten for å argumentere for deportering som et nødvendig middel i å få løst det SIAN kaller for «Islam problemet» og profetens handlinger i egen samtid blir igjen brukt for å vise grusomhetene som muslimer ifølge

⁸¹ Tekst 25: Thorsen, Drapsmannen var gal og muslim – han fulgte lære- boken til punkt og prikke!: sian, 2021; Tekst 26: Thorsen, Deportering som politisk virkemiddel: sian, 2021; Tekst 27: Tumyr, Masud Gharahkhani er kvasi-muslim som ikke vil få nordmenns fulle tillit: sian, 2021

SIAN er pålagt å følge. Dermed ser vi igjen at SIAN ikke utelukkende baserer seg på handlinger i dag, men at handlinger gjort i fortiden i veldig stor grad er med å farge deres mottiltak mot Islam. Slik vil de også forsøke å argumentere for at alle muslimer bør deporteres, spesielt med tanke på deres tolkning av profeten og Islam, som sier at alle muslimer er en del av den større trusselen som kan spores gjennom historien.⁸²

Som vi har sett i tekst 25 og 26 er ikke SIAN fremmed for å bruke profeten på en mer subtil måte, der han ikke lengre er hovedpoenget i et argument, men heller brukes for å forsterke artiklenes poeng. Det samme kan vi se i tekst 27 som handler om stortingspresidenten Masud Gharahkhani og hans posisjon i norsk politikk. SIAN mener at han enda ikke har markert seg som det de mener er en «god muslim», som igjen for dem betyr en som kopierer deres konstruksjon av profeten Muhammad. Dette er nok en av de mest subtile måtene SIAN bruker profeten den analyserte empirien, men det kommer fremdeles til uttrykk i innholdet, at med hans tilknytning til Iran utgjør en trussel for det Norske samfunnet. Spesielt med tanke på hans posisjon som stortingsrepresentant. Det som er interessant å hente ut av denne teksten er hvordan selv om Gharahkhani i deres øyne ikke enda har begynt å følge «profetens Islam» bør samfunnet allikevel være klar over den mulige trusselen som han er en del av. I dette tilfelle ser det ikke ut til å ha så mye med selve Islam å gjøre, men heller at han har familie og bakgrunn fra Iran. I SIAN sine øyne er dette nok til å inngå under denne paraplyen som de mener er tilbørighet til «Muhammeds Islam».⁸³ Dette kan igjen sees på som et subtil bruk av historie og kan også sees i lys av rasisme definisjonen til Bangstad. I disse tekstene kan vi se at det gjennom mye av empirien etableres ett mønster for hvordan profeten både kan brukes subtilt og mer direkte, og hvordan dette igjen er ett uttrykk for bruk av historie.

⁸² Tekst 26: Thorsen, Deportering som politisk virkemiddel: sian, 2021

⁸³ Tekst 27: Tumyr, Masud Gharahkhani er kvasi-muslim som ikke vil få nordmenns fulle tillit: sian, 2021

5.2.3 Bruken av profeten som forsvar og angrep

Denne underkategorien har som hensikt å belyse et av mønstrene som dukker opp i analysen, nemlig profetens rolle i offentlig debatt angrep og forsvar. Med dette menes at SIAN tydelig bruker profeten til å både forsvare sitt eget innhold fra kritikk og i tillegg bruke profeten i å argumentere mot aktører som forsvarer Islam, eller muslimer i Norge. Ved analysere empiri der SIAN bruker denne historiske konstruksjonen direkte for å svare på kritikk er interessant i forhold hvordan SIAN ser på dette som ett totalt svik for Norge og den norske befolkningen. Hvordan SIAN posisjonerer seg i forhold til denne kritikk og hvordan de bruker kritikk til å forsterke det de allerede tror om Islam og hvordan de forstår historien som knyttes til profeten

Denne måte å bruke historien i en politisk arena ser man i tekst nr. 8. Her bruker SIAN profeten for å debattere utsagn fra forfatter Sylo Tarku knyttet til en SIAN-demonstrasjon, om Islam og hans eget forhold til Islam. Han retter kritikk mot SIAN sitt innhold og kaller det for dehumaniserende.

Det Tarku kaller dehumaniserende retorikk om muslimer er i realiteten en forklaring av årsakssammenheng mellom hva profeten definerer som god islam, og islamsk atferd fra dem som profeten kaller gode muslimer.⁸⁴

Her ser vi tydelig hvordan SIAN betydningen profeten har i deres syn på Islam og de plasserer han sentralt i argumentasjonen. I dette sitatet blir SIAN sin historiske årsakssammenheng mellom profeten og hvordan sinne motdemonstranter oppfører seg mot SIAN. Tarku derimot mener at det er grunnlag for sinne fra motdemonstrantene, med tanke på SIAN sine anti-islamske utsagn. SIAN «unngår» derimot disse anklagene i sin egen virkelighetsforståelse gjennom bruken av deres konstruksjon av profeten.

Dette ser vi også i neste sitat, hvor SIAN påstår at Tarku forholder seg til et feilaktig syn på Islam og går også så langt som å stille spørsmål ved om Tarku er blitt radikalisert på bakgrunn av at han forholder seg til denne «falske» versjonen av Islam.

Han har konstruert en islamversjon som har liten korrelasjon med profetens islam. Derfor er ikke hans islam det ekte islam som SIAN informerer om. Med mindre jeg har rett i antagelsen om at han nå er radikalisert.⁸⁵

⁸⁴ Tekst 4: Thorsen, Har Sylo Tarku blitt radikalisert?: sian, 2021

⁸⁵ Tekst 4: Thorsen, Har Sylo Tarku blitt radikalisert?: sian, 2021

Det som trekkes frem som viktig i innholdet som SIAN presenterer her, er at man ikke kan unngå å forholde seg til det de kaller for «profetens Islam» og at de igjen peker på at muslimer dermed ikke kan tilpasse seg det moderne verdenssamfunnet uten å forlate Islam. De har konstruert ett historiesyn som gjør det naturlig å se på profetens krigshandlinger på 600-tallet i direkte korrelasjon med vold og trusler utført av muslimer i dag, men ser samtidig ingen sammenheng mellom muslimske motdemonstrasjoner og deres eget innhold. Dette tyder igjen på at deres historiesyn og konstruksjonen av fienden Islam er så sterk, at de ikke lengre klarer å forstå at noen kan reagere på deres anti-islamske innhold, som de selv mener er basert på empiri og fakta. Dermed bruker de igjen kritikken de får for å tydeliggjøre fienden Islam i deres egen virkelighet.

Gjennom tekst 4 fremstår det som viktig for SIAN å bruke historien for å fremstå velreflekterte og saklige. Slik får vi et inntrykk av hvordan de bruker historien for å forsvare seg mot kritikk, derimot ser vi tekst 6 at historien brukes til å kritisere andre aktører tilknyttet Islam. Artikkelen har som formål å rette ett søkelys mot opprettelsen av ett aktivitetssenter på Haugenstua som opprettes av Islam net.⁸⁶

Du hører ikke at Qureshi og hans våpendragere tar avstand fra ekte islam. De går rundt grøten og påberoper seg at de ikke kan diskutere teologi. Selvfølgelig kan de diskutere teologi. Selvfølgelig behersker de teologien. Islam er skapt av en analfabet ørkenaraber og er så enkel at analfabete ørkenarabere forstår den. Dette sludderet kjøper ikke oppegående nordmenn.⁸⁷

I dette sitatet fra tekst 6 ser vi en markant forskjell i måten innholdet blir presentert på. Man kan se referanser til Islam sin opprinnelse og profeten Muhammad, men her brukes det nedsettende språkbruk og merkelapper for å beskrive han. Sammen med dette ser vi også referanse til det som SIAN kaller for det «ekte Islam», som vi allerede har sett blitt brukt som en viktig del av deres argumentasjon mot Islam. Disse merkelappene som brukes i denne teksten er «ørkenaraber» og så blir profeten kalt for analfabet. Disse merkelappene som SIAN bruker om profeten, kan også sees i sammenheng med deres oppfatning av muslimer og Islam. Det å påstå at alle som er en del av Islam, har de samme merkelappene som profeten kan igjen sees på som rasistisk ifølge Bangstads definisjon.⁸⁸ Dette kommer spesielt tydelig frem når mange av disse essensielle trekkene som blir tilegnet Islam av SIAN baserer seg på deres egne

⁸⁶ Tekst 6: Thorsen, Jihadsenter nei takk: sian, 2021

⁸⁷ Tekst 6 :Thorsen, Jihadsenter nei takk: sian, 2021

⁸⁸ Bagstad & Døving, 2015

historiske forestilling og tolkning av profeten Muhammad.

Denne måten å konstruere sannheter på, er typiske trekk som Karlsson viser til i sin typologi om bruk av historie. Spesielt om vi ser på denne tekstens overordnede mål, som er å advare mot at islamske organisasjoner skal få ett større fotfeste i Norge. Da virker bruken av Muhammad essensiell for SIAN i å etablere tidslinjer der dagens Islam kobles til troen om at Islam har hatt en langsiktig plan om verdensherredømme helt siden profetens egen tid og at det gjenspeiles i hans ord og handlinger.

Hennes fraværende teologiske kunnskap gjør at hun ikke vet at det er koranen og Muhammed som har definisjonsmakten på hva som er en god og dårlig muslim.⁸⁹

Her ser vi at SIAN igjen peker på profeten som en av de viktigste holdepunktene i deres historiske forståelse av Islam. Igjen fremstår dette som uforanderlig i deres historiske konstruksjon, hvor profeten brukes som den avgjørende definisjonsmakten i hva som er rett og god oppførsel for muslimer. Dette igjen bygger opp under SIAN sin forståelse av at det ikke er mulig å både være en god muslim og samtidig være ett godt medmenneske. I denne konstruksjonen ser vi typiske trekk ved historiebruk som vist i teoridelen av prosjektet. Karlsson peker på den ideologiske og politiske historiebrukens formål, som er å konstruere ny historisk tolkning og oppfatning.⁹⁰ Noen av de typiske trekkene som vi ser i SIAN sin bruk av historie i forhold til profeten, er trekk som Karlsson også peker på i sin typologi. Spesielt elementet knyttet til hvor fastlåst profeten er i deres tolkning av historien kan sees på som svart/hvit måte å se på historien på. Dette verktøyet brukes også i kombinasjon med etablering av tidslinje fra profeten til i dag. Dette er noe vi har sett går igjen i mange av tekstene og disse to måtene å bruke historien på er noe av det viktigste i SIAN sin bruk av profeten Muhammad. Slik forsøker også SIAN å skape ett innhold som skal fremstå nøytralt, ved å vise til historien som de forholder seg til.

Realiteten er at islam definerer muslimer. Muslimer definerer ikke islam. Det gjør heller ikke Bastøe eller jeg. Definisjonsretten ligger hos Allah og Muhammed. Vil Bastøe ha en ærlig og opplyst islamdebatt, må hun fokusere på koranens forfatter og islams oppfinner, slik SIAN gjør.⁹¹

Å presentere innholdet som nøytralt ser vi også tydelig i tekst 8 og sitatet ovenfor. Her presentere SIAN både seg selv, og Bastøe som utenforstående i Islam debatten, og at uansett

⁸⁹ Tekst 8: Thorsen, Poenget er å redde Norge: sian, 2021

⁹⁰ Karlsson, Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken, 2009, s. 63

⁹¹ Tekst 8: Thorsen, Poenget er å redde Norge: sian, 2021

hva de ulike partene måtte uttrykke vil deres standpunkt være irrelevant i forhold til den allerede etablerte sannheten som ifølge SIAN og den anti-islamske bevegelsen allerede er etablert av profeten Muhammad. SIAN ytrer dermed ett innhold som tar fokuset bort fra egen historisk tolkning og over på at andre siden av Islam debatten har feil fokus. De forstår noe som de som er pro-Islam ikke har forstått og fremmer seg selv som upartisk og fornuftig forkjemper mot noe som skal sees på som ondt, uten å ha en upartisk eller irrasjonell frykt for Islam.

Når SIAN presenterer innholdet sitt slik fremstår det som mer gjennomtenkt enn når de skriver artikler i forsvarsposisjon slik som vi har sett i tidligere artikler. Forskjellen i innholdet sees også i historiebruken, og fokuset skifter fra den historiske tidslinjen og profeten Muhammad som definisjon på Islam, over til karaktertrekk som SIAN tilegner profeten. Disse karaktertrekkene blir igjen presentert som avgjørende for om man er en god muslim eller ikke og det virker heller ikke lengre så viktig for SIAN å fremstå som faktabasert. Dynamikken mellom disse ulike måtene å bruke historien på er et interessant aspekt med SIAN og deres bruk av profeten Muhammad.

De nevnte måtene som SIAN bruker historien på over relaterer til spesifikke saker i artikler og bruker profeten Muhammad på en direkte måte. I mange tilfeller derimot brukes profeten på en mer subtil måte, som virker å referere til allerede etablert innhold fra SIAN sine andre artikler. Denne subtile bruken av profeten ser vi i tekst 11, 12 og 13. I disse artiklene brukes profeten Muhammad på måter vi også har sett tidligere i analysen, men gjennom disse tre tekstene får vi ett enda klarere innblikk i hvordan små setninger i innholdet er med på å henvise tilbake til den historiske konstruksjonen som SIAN benytter seg av. Frasen «de som Muhammad kaller for gode muslimer», blir brukt i ulike formuleringen.⁹² I tillegg til denne frasen ser vi også bruken av «at muslimer skal få fortsette å oppføre seg islamsk i Norge», som ofte brukes og kan sees i sammenheng med den første frasen.⁹³ Det siste utsagnet brukes ofte i sammenheng med artikler som omhandler SIAN sine egne demonstrasjoner og motdemonstrasjoner. Her ser vi at motdemonstranter ofte blir tilegnet ett godkjenningstempel av SIAN på oppførsel som de mener samsvarer med deres syn på profeten Muhammad. Dermed etablerer de en kobling mellom den

⁹² Tekst 11: Thorsen, NRK avslører brutal sannhet: sian, 2021; Tekst 12: Thorsen, Til ungdommen: sian, 2021

⁹³ Tekst 13: Thorsen, Kommunisten Dyveke møter effekten av egne ugjerninger: sian, 2021

allerede etablerte historiske konstruksjonen som de forholder seg knyttet til fortiden og nåtidens Islam, med profetens urokkelige status i deres historie syn og bruk av historien.

SIAN sin bruk av profeten Muhammad som historiebruk, kan også sees i sammenhenger der organisasjonen føler ett behov for å distansere seg fra begreper som rasisme, sammenligninger med antisemittisme og koblinger til Breivik og hans terrorhandlinger. I tekst 15, som heter *SIAN sin ubehagelige virkelighetsbeskrivelse* er dette store deler av innholdet som blir lagt frem.

Bromark nekter å forholde seg til de karaktertrekk profeten ifølge sunna hadde, og som danner grunnlag for SIAN sin faktabaserte fremstilling av ham og hans tankesett.

I stedet assosierer Bromark vår informasjonsvirksomhet med jødeforfølgelse og Breivik. En lettvint måte å fremstå som moralsk overlegen, men faktabasert er det ikke.⁹⁴

Her ser vi hvordan profeten rolle igjen brukes for å fremstille SIAN sitt eget innhold som faktabasert, mens alle som forsøker å trekke linjer mellom SIAN og begrepene rasisme og antisemittisme. I tillegg prøver de her å distansere seg fra Breivik og hans tanker og terrorhandlinger. Spesielt sammenligningen mellom antisemittisme og den anti-islamske bevegelsen blir viktig for dem å ta avstand fra. Dette kommer av den historiske tyngden som antisemittisme bærer med seg, da spesielt koblingen til andre verdenskrig og holocaust. SIAN bruker i denne sammenhengen profeten som et historisk verktøy for å forsøke å fjerne denne sammenligningen som de selv mener er ubegrunnet. Hovedpoenget ligger i å bruke deres konstruksjon om profeten og Islam for å vise at det å være anti-islam, ikke er et irrasjonelt standpunkt, og at ved å være anti-islam er man mot det SIAN kaller for et tankesett, mens i antisemittisme tar for seg hatet mot et folkeslag.

Her ser vi et klart skille i hvordan den anti-islamske bevegelsen og SIAN tolker historien og hvordan de bruker historien til å konstruere argumenter for hvorfor ett ønske om å fjerne Islam fra verden ikke kan sammenlignes med antisemittisme. Som vi har sett er argumentet for denne ulikheten knyttet opp med Jøder som et folkeslag, samtidig som de også tilhører religionen jødedom. Profeten Muhammad får også en stor rolle i dette argumentet, med at de igjen peker på profetens karaktertrekk som avgjørende for hvordan man bør forholde seg til Islam og muslimer.

⁹⁴ Tekst 15: Thorsen, SIAN sin ubehagelige virkelighetsbeskrivelse: sian, 2021

De fremstiller argumentet som grunnet i historiske fakta og at SIAN sine motstandere bruker lettvinde motargumenter som ikke har noen grunn i den virkelige verden, på grunn av deres allerede «faktabaserte» fremstilling av profeten, som i deres øyne trumfer de andre sammenligningene. Derimot om vi tar utgangspunkt i Bangstad og Døvings definisjon på hva som defineres som rasisme ser vi at slik SIAN bruker profeten Muhammad i denne historiske konteksten kan sees på som rasisme, med tanke på hvordan de fokuserer på hans negative karaktertrekk og handlinger i hans levetid, for så å se disse trekkene i alle muslimer i vår egen tid. Dette faller inn under de tre ulike prosessene som de mener må oppstå for at noe skal kalles rasisme. Gjennom deres konstruksjon deler de inn befolkningen i ulike kategorier, muslimer og ikke muslimer. De tilegner muslimer karaktertrekk som uetiske, voldelige, voldtektsmenn og utilpassbare for å nevne noen. Disse trekkene blir som nevnt sett i sammenheng med SIAN sin forståelse av profeten. Til Slutt bruker SIAN disse to nevnte punktene som argument for å diskriminere muslimer i Norge og verden, i tillegg til å nekte innvandring og ønske om deportering. Dette kan også sees i sammenheng med hvordan SIAN selv fremstiller en virkelighet der det å være islamofob ikke kan sees på som å være rasist.

Islam tillater ikke Qureshi å ignorere hadithene der Muhammed befaler menneskeslakt av homoer. De er sahih. Ekte. Sanne. Den muslimen som forneker Muhammeds sunna er ifølge sharia selv en frafallen og skal drepes. Unntatt når han forneker sunna som ledd i en muslimløgn som fremmer islams sak.⁹⁵

Her ser vi igjen tydelig hvordan SIAN forsøker å konstruere en Islam som gir dem selv retten til å kunne bestemme hva som er rett og galt innenfor religionen dette gjøres som sett tidligere ved hjelp av profeten Muhammad som historisk person. De prøver å etablere en form for paradoks, der man som muslim ikke kan være en god medborger og samtidig være muslim. Den ene er ikke mulig om den andre stemmer, selv om man som muslim mener at man selv kan være begge deler, bruker SIAN historie knyttet til profeten for å bevise deres påstander. Historiebruk knyttet til profeten blir dermed en viktig del av deres anti-islamske innhold og kan sees på som essensiell i deres forståelse av «islam-problemet».

Koranen befaler muslimer å kopiere Muhammed. For å kopiere Muhammed må du vite hvordan han oppførte seg. De eneste kilder til den kunnskapen er sunna. Som sunnimuslimen Qureshi nå sier han vil forkaste. Er det troverdig?⁹⁶

⁹⁵ Tekst 29: Thorsen, Islam Net og islams barbari: sian, 2021

⁹⁶ Tekst 29: Thorsen, Islam Net og islams barbari: sian, 2021

Deres tankerekke og bruk av historie blir enda tydeligere i sitatet ovenfor. Det legges tydelig frem deres meninger om at en muslims øverste mål er å kopiere profeten, helt bokstavelig. De mener også at for å kunne gjøre dette må man gi avkall på verdier og etikk som står sentralt i «vesten». Dette igjen kommer av at profeten som historisk person levde på en helt annen tid, men SIAN velger uansett å bruke hans handlinger som idealet for muslimer, selv om våre syn på verdier og etikk kan direkte sammenlignes med fortiden. Å ikke dømme fortiden gjennom «samtidens briller» er en relativt utbredt måte å se på fortiden på. Man oppnår sjeldent en nyansert og reflektert debatt gjennom en slik måte å bruke historien på, men kan være en effektiv måte å holde på egne forestillinger om fortiden som ikke nødvendigvis er delt av alle. SIAN konstruerer et syn på Islam som gjør det umulig å plukke og velge hvilke deler av teologien man skal følge og hvilke av profetens karaktertrekk som man velger å se opp til. Bruken av fortiden på denne måten blir for både SIAN og den anti-islamske bevegelsen essensiell når man skal begrunne hvorfor Islam er den store trusselen i samfunnet og hvorfor de ser noe som de akademiske og politiske elitene både i Norge og vesten ikke ser.

5.3 Kategori 2: 1400 år med historie

Videre i analysen skal fokuset rettes mot kategori 2 som tar for seg SIAN sin bruk av historie knyttet til Islam. For å tydeliggjøre mønstrene i kategorien vil den bli delt inn i tre underkategorier. Disse delene har jeg valgt å kalle for: 1400 år med en Islamsk trussel, Dyster Fortid og skremmende fremtid og SIAN i sammenheng med Breivik. I disse ulike delene vil det også bli fokusert på hvilke historiebruksverktøy som virker å være mest fremtredende i de ulike mønstrene.

5.3.1 1400 år med en Islamsk trussel

I denne delen av analysen vil fokuset bli rettet mot SIAN sin bruk av historisk kontinuitet og tidslinjer koblet til deres syn på Islam som en konstant trussel gjennom historien som er et tydelig mønster i deres historiebruk.

SIAN sitt syn på Islam sin egen historie og kommer til uttrykk gjennom dette sitatet fra tekst 1.

Bakteppet er at pakistanske muslimer har vært i India i 1000 år uten å integrere seg. Deres verdibidrag i samfunnet der er ikke positivt. Det er det heller ikke i Norge, samlet sett. Stammementalitet, ukultur, intoleranse, segregering og kvinne/barnemishandling er bare noen av stikkordene som hører til i den debatten.⁹⁷

⁹⁷ Tekst 1: Thorsen, SIAN på barrikaden: sian, 2021

Her ser vi også et typisk trekk ved bruken av historie. Her brukes eksempler, som virker å ha som hensikt å trekke paralleller mellom Islam sin tilstedeværelse i India og i Norge. Det brukes til å konstruere ugunstige fremtidsforutsetninger, ved å vise til en allerede eksisterende 1000 år lang historie som setter Islam i ett dårlig lys. Dette igjen brukes for å insinuere at et lignende resultat kommer til å skje i Norge eller at det allerede har skjedd. Slik historiebruk har tydelige ideologiske og politiske mål. Svart/hvit syn på historien brukes for å fremme og gi kredibilitet til det anti-islamske innholdet.

En slik måte å bruke historien på ser vi er gjennomgående i hele artikkelen. De trekkene som kommer frem handler om å dra frem både eksempler fra nyere tid i norsk historie, som snikislamisering og generell innvandring siden 70-tallet. Dette kobles igjen til det vi tidligere har sett i forhold til profeten. Spesielt med tanke på hvordan de ofte bruker frasen «De som koranen og Muhammad definerer som gode muslimer»⁹⁸ når de snakker om mennesker med muslimsk bakgrunn som begår voldshandlinger, terrorisme og kvinnemishandling. Ved å bruke dette utsagnet, kan vi få inntrykket av at den brukes aktivt som en del av koblingen mellom profeten og koranen i dets samtid med Islam i nåtid og igjen denne koblingens viktighet i deres konstruksjon av en Islamsk trussel i Norge og Europa.

I tekst 2 ser man argumenter knyttet til Islam sitt ønske om verdensherredømme.

Koranen befaler muslimer å slakte oss inntil islam hersker. Islam er et verktøy for å tilrane seg verdensherredømme. Det hevder den i hvert fall selv, og muslimene har lagt dette til grunn i 1400 år.⁹⁹

I dette eksempelet kommer det frem et forsøk på å skape historisk kontinuitet gjennom å referere til en 1400 år lang historie. Her kommes det ikke med konkrete eksempler på hva faktisk som ligger til grunne for å kunne argumentere for at Islam har ført en over tusen år lang krig mot verden, men det kan uansett sees på som et forsøk på å etablere en historisk virkelighet som passer inn i SIAN sin virkelighetsforståelse og deres historiesyn. De trekker også inn koranen som bevis for hvordan Islam selv hevder at de har en 1400 år lang plan om verdensherredømme som endelig mål.

⁹⁸ Tekst 1: Thorsen, SIAN på barrikaden: sian, 2021

⁹⁹ Tekst 2: Thorsen, Frankrike et nytt skritt nærmere åpen krig: sian, 2021

Islam har som kjent en uttalt målsetning om å okkupere og ødelegge hele verden. Muslimer har gjort sitt ytterste for å oppfylle Satans befalinger siden Muhammed selv møtte Satan i hulen i 610¹⁰⁰.

Dette sitatet fra tekst 3 gir oss enda et aspekt av SIAN sin bruk av historie. Denne bruken tar utgangspunkt i å bruke den 1400 år lange historien om Islam for å konstruere en tosidig kamp mellom godt og ondt. Det å konstruere en slik langvarig konflikt gjennom bruk av historie er et typisk trekk for ideologisk historiebruk. Gjennom en slik konflikt kan man «enklere» rettferdiggjøre diskriminering og hat av enkeltgrupper, som igjen kan sees i sammenheng med forskningsspørsmål 1. En slik framleggelse av argumenter kan også bringe med seg en underliggende hast, med tanke på å seire mot de onde kreftene før det blir for sent. Dette er også relevant i forhold den politiske konteksten som SIAN opererer i og kan også vise til radikale eller populistiske trekk i deres egne utsagn og innhold.

Et element i SIAN sin bruk av historie når det kommer til Islam kan vi se i tekst 5. I artikkelen ser vi hvordan de igjen bruker historien for å skape kredibilitet internt og prøver å forsvare seg mot kritikk. Denne spesifikke kritikken baserer seg på at SIAN frykter det de ikke forstår, som er Islam. Dette er SIAN sterkt uenige i, og forsøker å bruke deres forståelse av Islam for å motbevise dette.

Vi frykter ikke det ukjente. Vi kjenner islam, og dens 1400-årige historie med entydige beviser for at vaksomhet og motstand er nødvendig for å hindre at islam blir normen i Norge.¹⁰¹

Her ser vi hvordan de kan bruke den generelle historien til sin fordel. De unnlater å nevne noen spesifikke historiske hendelser, men trekker allikevel utelukkende negative konklusjoner fra den «1400-årige» historien. De bruke historien til å skape en rød tråd av ondskap og ødeleggelse fra 600-tallet til i dag for å vise at Islam bør bekjempes. Dermed bruker de Islam sin historie for å legitimere sitt eget innhold, gjennom bruken av en selektiv historisk tidslinje.

¹⁰⁰ Tekst 3: Thorsen, Det Onde har flere skikkelser: sian, 2021

¹⁰¹ Tekst 5: Thorsen, SIAN forsvare norske verdier mot islams mørke: sian, 2021

Bruken av tidslinjen som helhet er noe vi kan se i flere av artiklene i empirien, som i tekst 6 og 8. Her blir også den 1400-årige historien brukt for igjen å overbevise om at deres anti-islamske innhold ikke er basert på irrasjonell frykt, men heller på fakta, historie og teologi.¹⁰² Dette er også en del av argumenter mot å bli stemplet som en islamofobisk organisasjon. De bruker historien for å kunne sette seg selv i en posisjon der bruken av begreper som islamofobi og høyreekstremisme mot SIAN er med på å ta kredibilitet fra avsenderen. Historiebruk får dermed en viktig rolle i måten de distanserer seg fra disse begrepene.

Vider kan vi se at bruken av tidslinjen utvides ved hjelp av «drapsstatistikk», som brukes for å skape en enda mer negativ kobling til Islam. Dette kommer frem i tekst 7, og kan sees i sitatet under.

At representanter for et tankesett som har drept 100 millioner mennesker forsvaret et tankesett som har drept 270 millioner mennesker, ved å rakke ned på politiske aktører som konstant lever under drapstrusler fra de to nevnte tankesett, er betenkelig.¹⁰³

Her ser vi at SIAN bruker tidslinjen for å argumentere mot partiet Rødt sitt forsvar av religionsfriheten, som SIAN mener at Islam som totalitær ideologi ikke bør falle inn under. Her forsterkes dette synet gjennom å sammenligne Islam sin historie med kommunismen og de setter et stort fokus på dødstall gjennom historien. Dette gjøres for å legitimere sitt eget innhold og samtidig delegitimere rødt representantens argumenter mot SIAN gjennom å bruke en selektiv tidslinje som dømmer partiet rødt og Islam utfra fortidens handlinger. Denne formen historiebruk er typisk for politisk og ideologisk historiebruk som har som funksjon å legitimere og konstruere.

Muslimere som følger islam har vært et problem i 1400 år, idet de har tatt livet av over 270 millioner sårbare uskyldige ikkemuslimere i islams ensidig aggressive invasjonskrigføring, slavebinding og menneskeslakt.¹⁰⁴

I dette sitatet fra tekst 26 ser vi bruken av tidslinjen bevist for å argumentere for deportering av muslimer. Her settes det fokus på historisk statistikk, med høye dødstall for å forsterke artikkelens poeng og vise leserne at Islam virkelig er en trussel som også de burde ta på alvor. Videre bruker de fortiden for å skape mørke fremtidsutsikter, som nevnt tidligere er ett kjent verktøy innenfor politisk og ideologisk historiebruk og kan stå sentralt i å konstruere et behov for drastisk endring, som i dette tilfelle vil være «Islam trusselen». I tillegg brukes denne

¹⁰²Tekst 6: Thorsen, Jihadsenter nei takk: sian, 2021; Tekst 8: Thorsen, Poenget er å redde Norge: sian, 2021

¹⁰³ Tekst 7: Thorsen, Fakta er ikke hat, det er fakta: sian, 2021

¹⁰⁴ Tekst 26: Thorsen, Deportering som politisk virkemiddel: sian, 2021

konstruksjonen av drastisk endring for det verre til å presentere deportering som et høyst nødvendig middel for å stoppe endringen.

5.3.2 Dyster fortid og skremmende fremtid

I denne delen av analysen vil fokuset bli rettet mot SIAN sin bruk historiske tidslinjer og konstruksjoner for å bruke fortiden til å forutse en dystre fremtid. Det gjøres for å skape handlingsrom og for å kunne argumentere for en rekke handlinger som uten denne dystre fremtiden vil fremstå for ekstrem. Denne bruken er et fremtredende mønster i deres historiebruk.

Når islams selverklærte og pågående krig mot menneskeheten går over i en fase av mer regulær konvensjonell krigføring, vil dagens lavintensitets jihad allerede ha tatt og ødelagt hundretusener av liv i Europa. Hvor mange millioner av oss mener den europeiske politiske elite at det er akseptabelt å ofre?¹⁰⁵

I sitatet fra tekst to ser vi hvordan SIAN bruker historien for å advare mot denne mørke fremtiden og den konstante trusselen som de mener Islam er for samfunnet. Her viser også artikkelen til den allerede etablerte fortiden som SIAN lener seg på, som både viser til en lang historie med drap og krig, men som også peker mot en mørkere fremtid med dommedagstendenser som vil medføre en global krig mellom Islam og «vesten». Dette er også noe som tydelig kan sees i sammenheng med ideologisk historiebruk, med tanke på at de forsøker å etablere en sannhet knyttet til en trussel som den «politiske eliten» ikke er villig til å stå opp mot, og derfor overlater kampen til «sannhetens forkjempere» som i dette tilfelle blir presentert som den anti-islamske bevegelsen (både global og nasjonal) av SIAN.

Dette inntrykket blir forsterket med bruk av denne illustrasjonen fra tekst 2. Dette presenteres som et eksempel på den potensielle ødeleggelsen som Islam kan bringe med seg om de får et for stort fotfeste både i Europa og Norge. Illustrasjonen brukes her i samspill med tekst for å ikke bare beskrive den dystre framtiden vi kan ha i vente om vi ikke reverserer «islamiseringen», men også vise oss ett «konkret» bilde av hva Islam kan gjøre med samfunnet. I forhold til historiebruken er illustrasjonen med på å forsterke trusselnivået som SIAN prøver å argumentere for gjennom bruken av den selektive historiske tidslinjen som inngår i kategori 2.

¹⁰⁵ Tekst 2: Thorsen, Frankrike et nytt skritt nærmere åpen krig: sian, 2021

Figur 3: SIAN sitt eksempel på muslimsk ødeleggelse¹⁰⁶

Tekst 6 fortsetter å fokusere på kategori 2 for å argumentere for SIAN sitt anti-islamske innhold. Artikkelen tar for seg hvordan Islam kan fremstå som en venn, selv om de egentlig er en fiende. Igjen legges det som sagt stor vekt på historiske hendelser knyttet til Islam. Hoved påstanden handler om at mange blir lurt inn i en falsk trygghet knyttet til Islam og artikkelen presenterer argumenter for hvorfor dette ikke stemmer.¹⁰⁷ Dette igjen er jo et klassisk trekk i antisemittismen, hvor minoriteters egentlige motiver blir skjult bak en fasade.

Globalisme, kulturmarxisme og islam er tre likeverdige eksponenter for ondskap. De kreftene som Orwell advarte mot, bruker samme arbeidsmetodikk; godt er ondt, sannhet er løgn. Ordenes innhold omskrives og nye ord konstrueres i hensikt å feilkoble nevrontrafikken i skallen din.¹⁰⁸

I tekst 3 ser vi at SIAN bruker begrepene globalisme og kulturmarxisme som direkte sammenligninger til Islam som likeverdige kilder til ondskap. På denne måten forsterke de deres argument om at Islam er en totalitær ideologi.

Kulturmarxisme som begrep er viktig å trekke frem som viktig innenfor mange høyre-radikale miljøer og har en spesiell tilknytning til den kontrajihadistiske bevegelsen. Det brukes ofte for å beskrive multikulturell vestlig politikk og i deres kontekst svært negativt for samfunnet. Begrepet blir også flittig brukt i Breiviks manifest og det argumenteres for at denne

¹⁰⁶Tekst 2: Thorsen, Frankrike et nytt skritt nærmere åpen krig: sian, 2021

¹⁰⁷ Tekst 6: Thorsen, Det Onde har flere skikkelser: sian, 2021

¹⁰⁸ Tekst 3: Thorsen, Det Onde har flere skikkelser: sian, 2021

multikulturelle vestlige politikken står i ledtog med Islam, som igjen kan sees i kontekst av den allerede nevnte Eurabia teorien som mange innenfor den anti-islamske bevegelsen er preget av.¹⁰⁹ Bruk av slike begreper vil sjeldent gi mening i det norske politiske landskapet, med tanke på hvor forskjellig det sees på og tolkes. Derimot vil den i SIAN og den anti-islamske bevegelsens konstruksjoner gi mening. Spesielt med tanke på deres eget forhold til den politiske og akademiske eliten som for dem enten er i ledtog med Islam og deres ambisjon om verdensherredømme, eller forneker trusselen som SIAN mener Islam er for samfunnet.

SIAN sin bruk av historie fra nyere tid er også et element som er fremtredende i empiren. Her brukes det de mener er en nedgang i det norske samfunnet for å argumentere for at årsaken for denne nedgangen er Islam. Fokuset rettes mot å vise sammenheng mellom det voksende antallet muslimer i Norge og nedgangen. Dette ser vi i tekst 12 og 13, historie brukes her for å sverte ulike politisk aktører i samfunnet, her trekkes igjen frem «kulturmarxistene» som en negativ bidragsyter til samfunnet i forhold til deres likegyldighet til «Islam problemet». I tekst 12 peker de på at samfunnet må reversere skadene det er påført av disse kulturmarxistene ved likegyldighet til å stoppe innvandrere med Islamsk trosretning. De bruker også et vanlig virkemiddel i historiebruken når de bruker fortiden, til å forutse fremtiden og i dette tilfelle bønnfaller de dagens ungdom å starte reverseringen av «islamiseringen» som har oversett og hjulpet av deres foreldre og besteforeldre. Disse fremtids forutsetningene blir fremstilt som mørke og fatale for samfunnet slik vi kjenner det og dagens ungdom må endre dette før det er for sent.¹¹⁰

I tekst 13 brukes uttrykket/frasen «Norge i førislamsk tid», dette skillet som SIAN har konstruert setter de til ca. 1970. Dette skillet blir brukt i sammenheng med en artikkel som handler om kvinners trygghet i det norske samfunnet og kritikk av unge Rødt politiker Dyveke Irene Dufseth. Artikkelens tematikk setter stort fokus på at kvinner i Norge føler seg mer og mer utrygge, og gir skylden på Islam. Det å bruke ett slikt skille er også noe vi kan se igjen i de ulike formene for historiebruken.¹¹¹ Ved å skape ett slikt skille kan man potensielt oppnå en større form for svart/hvit inndeling av samfunnet og historien som de prøver å bruke for å forsterke

¹⁰⁹ Bangstad, *Eurabia Comes to Norway*, 2013, s. 371

¹¹⁰ Tekst 12: Thorsen, *Til ungdommen: sian*, 2021

¹¹¹ Tekst 13: Thorsen, *Kommunisten Dyveke møter effekten av egne ugjerninger: sian*, 2021

sitt eget innhold. Historien blir dermed presentert på en måte som er gunstig for SIAN sin egen agenda og innhold, med å peke på at det norske samfunnet og kvinner trygghet har blitt forverret som en direkte konsekvens av at personer som tilhører Islam har innvandret til Norge. I tillegg til dette brukes også dette skillet til å vise at den akademiske og politiske eliten i Norge har sviktet sin egen befolkning og prøver å løse problemer som ikke kan løses med mindre de tar tak i det «ekte» problemet som rammer Norge, nemlig «Islam problemet». En slik måte å presentere denne problemstillingen på bærer tydelige populistiske trekk. SIAN bruker dermed historie for å både å sette et søkelys på det de mener er ett problem i Norsk politikk og det generelle anti-islamske innholdet som de prøve å overbevise befolkningen og politikerne med.

Skillet som SIAN har satt til ca. 1970 blir brukt i artikkelen for å prøve å gjøre det tydelig at Islam er grunnen til at samfunnet i Norge og Europa har blitt dårligere.

Dagens samfunnssituasjon er allerede ekstrem. Normalen begynte å forsvinne nettopp da politikerne ga etter for arabernes olje Jihad i 1973.¹¹²

Her ser vi også at skylden deles mellom både Islam, som vi allerede har sett blir presentert som fienden gjennom bruk av historie og de norske politikerne som ifølge SIAN har gitt etter for «økonomisk press» eller korrupsjon. Her bruker de historien for å koble det de ser på som en nedgang i samfunnet til Islam og for å vise inkompetansen i det norske politiske landskapet. Dette er igjen ett verktøy der historien brukes for å styrke SIAN sin eget posisjon og kredibilitet innenfor den aktuelle Islam debatten. I tillegg er det ett forsøk på å forsterke det anti-islamske innholdet som frontes og samtidig sverte motstandere av dette innholdet.

I tekst 16 trekker SIAN frem konkrete forfattere og verk som de mener er gode og informative i forhold til «Islamisering. Disse verkene er *Sword and Scimitar* av Raymond Ibrahim og Robert Spencers *The history of Jihad*. SIAN mener disse tar for seg islamisering og islamiseringsforsøk opp gjennom historien og de brukes i artikkelen for å forsterke konstruksjonen av kontinuitet som vi allerede har sett i mye av empirien. Spesielt med tanke på å tanken om at deres konstruksjon av Islam aldri kan endre seg og at fortidens hendelser dermed er avgjørende for å tolke Islam i dag. For SIAN og den anti-islamske bevegelsen virker det som om selv om verden

¹¹² Tekst 15: Thorsen, SIAN sin ubehagelige virkelighetsbeskrivelse: sian, 2021

endrer seg, vil Islam aldri kunne endre seg og for alltid være en trussel. Dette kommer også frem i sitatet under.

Mye av dokumentasjonen på muslimers islamske atferd mot bedre mennesker enn dem selv, utgjøres av brev skrevet av kirkeledere i Midt Østen, Nord Afrika og Øst Europa, idet de var under angrep av dem som Muhammed kaller gode muslimer.¹¹³

Her ser vi at fortiden spiller en sentral rolle i hvordan SIAN presenterer sitt innhold. Det brukes eksempler fra konflikter opp igjennom historien, der adferden fra disse konfliktene brukes som en mal for hvordan vi bør forvente at Islam operer i dag, selv om disse hendelsen bør tolkes i en tidsskorrekt kontekst. Istedenfor brukes disse hendelsen som argumenter for deres syn på Islam som en konstant ond faktor i verden. Dette kombineres med skillet satt til 1970 hvor samfunnet starter å bli verre på grunn av Islam. Dette ser vi igjen i tekst 18, hvor skillet nok en gang blir brukt for å sverte en politisk aktør som ikke står for de samme meningene som SIAN.

Dersom Norge skal løse sitt islamproblem på en annen måte enn deportering, hva foreslår Arbeiderpartiet – bortsett fra mer av det som ikke har fungert de siste 50 år?¹¹⁴

Her ser vi både anklagen om at Islam er ett stort problem i samfunnet og at problemet skyldes dårlig håndtering av politiske partier som har styrt Norge i løpet av de siste 50 årene. Dette kan igjen sees i sammenheng med hvordan SIAN prøver å bruke historien både for å presentere Islam som en trussel og hvor fremveksten av Islam i Norge blir fremstilt som ett svært negativt vendepunkt i det norske samfunnet.

5.3.3 SIAN i sammenheng med Breivik

Et interessant element knyttet til SIAN sitt anti-islamske innhold og historiebruk blir presentert i tekst 9 og 10 som tar for seg deres forhold til Breivik og 22. juli. Hvordan SIAN forholder seg til Breivik er et interessant element i empirien. Spesielt med tanke på hvordan de distanserer seg fra Breivik, men samtidig baserer seg på mange av de samme argumentene og historiene på. I denne dynamikken mellom distanse og enighet virker det som bruken av historie blir viktig. De presenterer at de er enige med mange av Breiviks kildevalg, samt at hans forståelse av «Islam problemet» er godt begrunnet i historien. Denne enigheten kan vi se i sitatet under.

¹¹³ Tekst 16: Thorsen, Biskop Anne Lise Ådnøy går i Allahs tjeneste: sian, 2021

¹¹⁴ Tekst 18: Thorsen, Islam er ikke velkommen på Furuset: sian, 2021

«The spokesman for Islam in the Western world knows how to play the game. They know how to present their cause in a way that is not only regarded as acceptable by the society mainstream but also reasonable and just. They will appeal to democratic institutions and their human rights in the full knowledge that given the power to do so, they will abolish those institutions and deny those rights to others. Sahih Al-Bukhari – Vol 7, Bk 67, Hadith 427 “By Allah, and Allah willing, if I take an oath and later find something else that is better than that, then I do what is better and expiate my oath”.»¹¹⁵

Her siterer SIAN Breivik og sier seg enige i hans påstander om Islam. Argumentene mot Islam som kommer til uttrykk her samsvarer med mye av det vi allerede har sett i empirien, og tar for seg mange trekk som faller inn under deres syn på Islam sin ambisjon om verdensherredømme. Den selektive historiske tidslinjen som SIAN ofte lener seg på når de presenterer anti-islamisk innhold er også et element som brukes her. Disse trekkene kan også sees i sammenheng med hvordan de forsøker å fremme en synsvinkel, der den anti-islamske bevegelsen blir misforstått, trakassert og avvist uten noen reel grunn, mest på bakgrunn av den akademiske og politiske elitens feilaktige forståelse av «Islam problemet». Vi kan se at deres tolkning av Islam lener seg på historiske kilder og hendelser som fjerner alt rom for utvikling og at mye av historien tas ut av en relevant historisk kontekst.

Som vi ser, forstår Breivik virkeligheten bedre enn Røde Rita. Han er faktabasert. At han også er en terrorist og masseorder endrer ikke på at han har en bedre fakta- og situasjonsforståelse enn sosialisten.¹¹⁶

Videre i artikkelen ser vi at SIAN presenterer Breivik som faktabasert og sier seg enig i hans virkelighetsforståelse. Derimot gjør de et poeng utav å distansere seg fra hans terrorhandlinger, som de mener er for ekstreme. De bruker han for å vise at selv en terrorist som Breivik kan se forbi følelsene knyttet til tematikken å se den «ekte» Islam. Dette gjøres for å vise at de er klar over deres lignende tankesett, men at de samtidig er mer nøytrale i Islam debatten enn andre aktører som ikke klarer å se forbi sine egne følelser.

Samtidig som de ofte er enige i hva Breivik baser sitt manifest på, har de også ett sterkt behov for at deres eget innhold ikke kan sees på som en inspirasjonskilde og årsak til Breiviks terrorhandlinger og de bruker dermed sin egen opprettelse og terrororganisasjonen al-Qaida som argumenter for å konstatere at Breivik på ingen måte ble inspirert av SIAN. De legger frem at Breivik kom på sine handlinger ett år før SIAN sin opprettelse og at han ble inspirert av handlingene til al-Qaida, som de mener har ett helt annerledes politisk tankesett og på bakgrunn

¹¹⁵ Tekst 9: Thorsen, Norgesfiendtlig avis i sosialistinfisert by tilbyr falske narrativer: sian, 2021

¹¹⁶ Tekst 9: Thorsen, Norgesfiendtlig avis i sosialistinfisert by tilbyr falske narrativer: sian, 2021

av dette kan ikke SIAN kobles til Breivik.¹¹⁷ Derimot om vi ser på konteksten rundt den anti-islamske bevegelsen og SIAN sine utsagn, blir det vanskelig å ikke se likhetstrekk i innholdet som de to aktørene legger frem, spesielt med tanke på de historiske tidslinjene som vi allerede har etablert at SIAN lener seg mye på i sitt innhold.

Skillet på 1970-tallet som har blitt tatt opp tidligere i analysen brukes også i tekst 15, skillet brukes i artikkelen for å svare på kritikk fra Stian Bromark. Mer spesifikt svarer artikkelen på hans sammenligninger av SIAN med Breivik og antisemittisme, som de selv mener er en lettvint og feilaktig måte å stille SIAN i ett dårlig lys.¹¹⁸ Igjen ser vi at SIAN mener at mange av kildene som Breivik brukte i manifestet er gode historiske og teologiske kilder, men at dette igjen ikke kan forsvare hans handlinger. Det fremstår også viktig for dem å markere deres distanse til Breivik gjennom å nevne hans ideer stammer fra før organisasjonen ble grunnlagt og at selv om de baserer seg på samme historiske fakta, ikke kan sees i samme kontekst og omtales som det samme.

5.4 Kategori 3-Andre verdenskrig

I denne kategorien ser man på SIAN sin bruk av historier og referanser fra andre verdenskrig og hvordan dette brukes for å styrke deres eget anti-islamske budskap. Bruken av andre verdenskrig kan sees på som en veldig effektiv måte å bruke historien på, med tanke på krigens rolle som stor historisk hendelse og at en rekke elementer med krigen som for eksempel nazismen og holocaust er svært sensitive og vanskelige emner å forholde seg til. Dette gjør andre verdenskrig til en hendelse som kan brukes av flere årsaker og for å konstruere positive assosiasjoner til egen organisasjon, eller for å sverte aktører. SIAN bruker for meste den siste varianten og bruker andre verdenskrig for å sverte sine politiske motstandere, samt for å sette Islam i en negativ kontekst ved hjelp av historiske sammenligninger.

Heinrich Himmler sa at «Der islam is unserer weltanschauung sehr ähnlich». Islam er svært lik vår verdensanskuelse. Islams teologi sier at Himmler hadde rett. Et stort flertall av verdens muslimer ønsker å leve etter en religiøs lov som innebærer forfølgelse, undertrykking og drap på annerledes tenkende.¹¹⁹

¹¹⁷ Tekst 10: Thorsen, Adresseavisa mobiliserer hat og intoleranse før SIAN besøk: sian, 2021

¹¹⁸ Tekst 15: Thorsen, SIAN sin ubehagelige virkelighetsbeskrivelse: sian, 2021

¹¹⁹ Tekst 17: Thorsen, Partiet Sentrum markerer seg som islamforkjemper: sian, 2021

I dette sitatet fra tekst 17 ser vi hvordan SIAN bevist bruker historien om andre verdenskrig til å konstruere en negativ kobling mellom tysk nazisme under krigen og Islam. Her bruker Himmlers angitte tanker knyttet til Islam som et argument for at Islam bør sees på som en fiende, på lik linje med Hitlers Tyskland. Tyskland under andre verdenskrig har som nevnt tidligere sterke negative assosiasjoner med seg både i Norge og i resten av verden. Med å koble Islam til andre verdenskrig vil SIAN forsøke å forsterke trusselen som de allerede har etablert. SIAN forsøker å bruke Himmlers antagelige sammenligning mellom Tyskland og Islam til sin fordel. De bruker også denne historien for å forsterke deres tanker knyttet til Islam sin status som ideologi over religion, og ved å konstruere likhetstrekk mellom ideologien nazisme under andre verdenskrig og religionen Islam.

Videre ser vi at denne sammenligningen mellom nazisme under andre verdenskrig og Islam brukes aktivt for å understreke trusselsituasjonen som SIAN og hvordan historien kan gjenta seg, med tanke på å undervurdere denne trusselen. Slik bruk av historie ser vi i tekst 33, som tar opp SIAN sine tanker rundt norsk medias håndtering av «Islam debatten».

Jo-da, avisen vil gjerne ha kritikk, men HRS har ifølge fvn «ikke bidratt konstruktivt» i den sammenheng. Redaktøren i fvn vil i dag aldri kreve en konstruktiv debatt om nazismen, men det krevde redaktøren av Fædrelandsvennen i 30-årene. På samme måte som redaktøren den gang tok grundig feil av trusselsituasjonen, tar redaktøren i vår tid feil av islam. De fleste vil avstå fra å komme med noe positivt om fokemord.¹²⁰

Her ser vi at SIAN bevist bruker historier knyttet til krigens oppbygning, neglisjering og unnvikende debatt rundt nazismens fremvekst på 1930-tallet for å forsøke å forsterke de negative fremtidsforutsetningene som vi allerede har sett i de andre kategoriene og som fremstår som et av SIAN sine mest fremtredende mønstre med tanke på historiebruk. De setter seg selv inn i en historisk kontekst der de ser noe som ingen andre ser, og at ved å avskrive dem, kan man ende opp med å gjøre samme feil som i årene før krigens utbrudd.

I tekst 20 får vi sett at SIAN kommer med påstander om at NRK tildekker sannheten og bruker propaganda som setter Islam i ett positivt lys. Dette blir igjen koblet opp mot propaganda på 1930-tallet som skulle berolige befolkningen om Adolf Hitlers politikk før krigen. Igjen blir

¹²⁰ Tekst 21: Tumyr, Redaktører priser debatt-mangfoldet, men det gjelder ikke islam-kritikk: sian, 2021

poenget om å ikke gjenta historiens feil ett viktig poeng som SIAN bruker i sitt anti-islamske innhold.

NRK sprer på denne måten tildekket islam-propaganda . Mange i 30-årene forsøkte å berolige opinionen om Hitlers politikk – i dag er NRK og Rima Iraki blant dem som skal berolige oss om islam. De tildekker at islam er livsfarlig.¹²¹

Her virker bruken av historie som meget viktig for å få frem poenget og samtidig fremstille seg selv som relativt faktabasert gjennom å vise til deres tolkning av historiske hendelser. På denne måten prøver de å vise at deres anti-islamske holdninger og deres tanker om tildekning av media ikke bare er begrunnet i nåtiden, men at de kan vise til lignende historiske hendelser og de fatale konsekvensene det har fått for verden og Norge. På samme måte som nazismen ble undergravd, viser de dermed at Islam sin plass i det norske samfunnet ikke får den rettfærdige og faktabaserte debatten som de selv mener at den fortjener. Bruken av slik type historie virker som å ha den hensikten for SIAN å overbevise befolkningen om at de har blitt misinformert om hva Islam «egentlig» er, og at det er få aktører i Norge som faktisk fremmer den reelle informasjonen. Dette poenget blir understreket av koblingen til nazismen og de forsterker både konstruksjonen av islam som totalitær ideologi og deres mistillit til media.

Det er heller ikke bare media og den «politiske eliten» som blir tatt opp ved hjelp av historiebruk fra tiden rundt andre verdenskrig, men også den «akademiske eliten», som SIAN mener står i ledtog med Islam sin plan om verdensherredømme.

Man kan spørre og undres over: Hvordan er det mulig at innen akademia – der man skulle finne mennesker med toppen av kunnskap og klokskap kan promotere ensrettede ideologier og diktatoriske politiske holdninger?

Praktisk talt hele den tyske kunnskapeliten – enten det nå var medisinere, jurister eller fra andre vitenskapelige disipliner, forsvarte nazismen og hyllet Hitler. Hitler selv hadde alltid flere doktorander i sin innerste krets.

Når skal akademia her hjemme ta hånd i hanske og ta et oppgjør med de islamske destruktive kreftene?¹²²

I dette sitatet fra tekst 28 kritiseres den norske akademiske eliten ved hjelp av historier fra andre verdenskrig, hvor den denne elitens forhold til Islam sammenlignes med den tyske akademiske elitens forhold og godkjennelse av Adolf Hitler under krigen. Her etablerer de tidlig sine tanker om Islam som ideologi, istedenfor som religion, som igjen gjør det mulig for dem å bruke historie

¹²¹ Tekst 20: Tumyr, At muslimene vil overta Europa er ingen vill og sprø konspirasjonsteori!: sian, 2021

¹²² Tekst 28: Thorsen, Et jihadsenter er et jihadsenter: sian, 2021

knyttet til krigen og nazisme i sitt anti-islamske innhold. SIAN påstår så at hele denne tyske akademiske eliten støttet Hitler og at det derfor vil være «mistenkelig» at ingen i den norske eliten kritiserer Islam, som for SIAN er en like stor trussel for vårt samfunn som nazismen. På denne måten bruker SIAN historie for å skape mistillit til academia i Norges handlekraft og villighet til å ta ett oppgjør mot «mørke krefter». Dermed posisjonerer SIAN seg slik at de gjennom bruken av historie kan «nøytralisere» kritikk fra academia. Dette er med på å forsterke deres behov for å konstruere og etablere en historisk fremstilling som passer det innholdet de ønsker å fremme. Spesielt deres forsterking av Islam som totalitær ideologi fremfor religion.

5.5 Kategori 4-Religions historie

I kategori 4 ser vi en annerledes bruk av religionshistorie enn vi tidligere har sett i forhold til bruken av kategori 1 og 2. Her flyttes fokuset fra historiske konstruksjoner knyttet til religionen Islam, over på historie om kristendommen. Her brukes kristendommen i deler av empirien for å synliggjøre for leseren at all religion har en negativ påvirkning på samfunnet. For å synliggjøre dette i innholdet brukes historiske tidslinjer som i kategori 2. Derimot virker bruken av slik religionshistorie som et bevist valg for å både vise leseren at de har ett faktabasert forhold til religion, og at de ikke har en ubegrunnet forakt for Islam. Denne konstruerte tidslinjen som brukes om kristendommen har som hensikt synliggjøre deres syn på at historien vil gjenta seg selv, men denne gangen med en farligere aktør, nemlig Islam.

Umiddelbart etter at kristendommen ble gjort til statsreligion i Romerriket på slutten av 300-tallet, tok de kristne hevn mot forfølgelsene de tidligere ble utsatt for. Biblioteket i Aleksandria er kanskje det største og i hvert fall mest sagnomsuste symbolet på antikkens lærdom. Opplysningstidens og modernitetens menn tvilte heller ikke på at det også symboliserte hvordan denne fryktelige kristendommen knuste antikkens arv da det ble ødelagt av kristne i år 391.¹²³

Her ser vi hvordan de gjennom bruken av kristendommens historie prøver å konstruere en tidslinje der mye av det negative som har skjedd opp igjennom historien kan ha skyld i innførelsen av kristendommen og den innflytelse på samfunnet. Dette er bare starten på artikkelens fokus, som er å konstruere en historie der religion i samfunnet har negative konsekvenser, både kortsiktig og langsiktig. Hovedmålet med denne historiebruken, er å skape en kobling mellom Norges utvikling mot et mer sekulært samfunn, opp mot Islam sin fremvekst.

¹²³ Tekst 19: Tumyr, Ropstads og partiets fall viser at det religiøse liv må vekk fra samfunnet og inn i de private rom: sian, 2021

I denne kategorien virker det å være uenigheter innad i SIAN. I store deler av empirien fremstår det viktig for SIAN å forsvare norske verdier i samfunnet, som ofte også kobles til «gode» kristne verdier. Jesus blir også trukket frem sammen med Sokrates og Galilei som historiske personer som har tilført noe positivt til verdenssamfunnet.¹²⁴ Derimot ser vi igjen at forfatteren av tekst 19 mener at religionshistorie er en negativ kraft i samfunnets utvikling gjennom historien. Dette blir klart formulert i sitatet fra tekst 19. «Religionshistorie er historien om ufred, konflikter og kriger.»¹²⁵

Spørsmålet blir dermed om vi kan tolke denne uenigheten rundt religionshistorien som et resultat av ulike meninger innad i SIAN, eller om det viser oss at SIAN er villige til å bruke historien om kristendommen for å bekjempe Islam i Norge. Dette viser oss at SIAN er villige til å tilpasse historien de bruker og fremstiller i sine tekster på en måte som gjør det anti-islamske innholdet blir tydeligere og de kan på bakgrunn av denne historiske konstruksjonen argumentere for sine tiltak mot Islam i Norge.

Videre forsetter de å bruke hele den kristne historien i Norge og enkelthendelser i historien for å bygge opp under tidslinjen artikkelen baserer seg på. Her ser vi også at fokuset settes enda sterkere på hvordan religion har påvirket det norske folk og frarøvet dem kunnskap om Norges historie før kristendommen.

Tilbedelsen av og ærefrykten for kristendommens 2000-årige historie her i landet, er bare et resultat av at de som seiret i den religiøse kulturkampen, geistligheten, sørget for på en effektiv måte å frata borgerne kunnskap om Norges gamle historie i før-kristen tid. Det stikkes under stol at det norrøne tingsystemet i før-kristen tid er et av verdens eldste rettssystemer. I skolen tegnes et glansbilde av kristendommen.¹²⁶

Denne måten å legge frem kristendommens historie i Norge virker å ha som hensikt å være en direkte kobling mellom hvordan fortiden har blitt påvirket av religion og hvordan fremtiden i Norge kan bli påvirket av Islam på lignende måte. Dette kommer spesielt tydelig frem når vi ser på hvordan de trekker frem hva det norske samfunnet har mistet gjennom kristningen, for så å påpeke det de mener er en glorifisering av kristendommen i den Norske skolen.

¹²⁴ Tekst 14: Thorsen, Bør vi basere oss på fakta eller følelser i islamdebatt?: sian, 2021

¹²⁵ Tekst 19: Tumyr, Ropstads og partiets fall viser at det religiøse liv må vekk fra samfunnet og inn i de private rom: sian, 2021

¹²⁶ Tekst 19: Tumyr, Ropstads og partiets fall viser at det religiøse liv må vekk fra samfunnet og inn i de private rom: sian, 2021

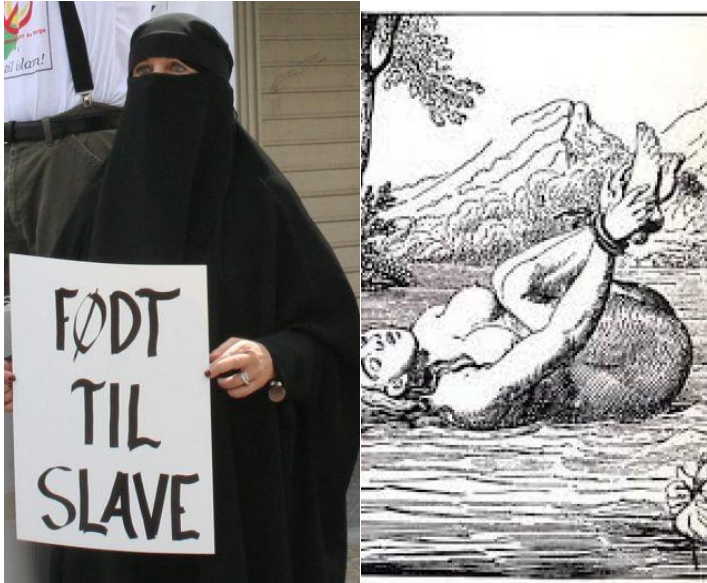
Siste eksempelet som jeg velger å trekke frem i analysen når det kommer til kategori 4 er også fra tekst 19. Dette sitatet viser oss slutt resultatet av den etablerte historiske tidslinjen som handler om kristendommen. Her går brukes denne fortiden til å speile fremtiden som det norske samfunnet vil møte ved fremveksten av Islam.

Det kristne mørket er i ferd med å bli borte for alltid, men en ny truende og uhyggelig bevegelse fra Midt-Østen, som er ti ganger verre enn kristendommen, er klar til å overta. Kommende slekter har grunn til å grue seg. De må ta opplysningskampen mot islam på samme måte som opplysningstidens generasjoner sakte men sikkert nedkjempet overtroens slaveri innen kristendommen.¹²⁷

Som vi ser her brukes kristendommens historie i Norge for å vise leseren hva som kan vente fremtiden når Islam stadig får mer rom og innflytelse i samfunnet. De legger også frem deres tanker om at Islam er en større trussel for samfunnet enn det kristendommen noen gang var eller vil være. Dette argumentet bruker dermed kristendommens historie og historie knyttet til religion for å forsterke deres anti-islamske innhold. Det gjennomgående mønsteret i denne kategorien virker å fokusere på konstruksjonen av en kristen historisk analogi, som skal reflektere den negative utviklingen som Islam kan ha på det norske samfunnet i dag og i fremtiden.

I teksten brukes også illustrasjoner flittig for å forsterke denne historiske analogien til religions rolle i samfunnet. Dette blir spesielt tydelig om vi ser de to illustrasjonene under.

¹²⁷ Tekst 19: Tumyr, Ropstads og partiets fall viser at det religiøse liv må vekk fra samfunnet og inn i de private rom: sian, 2021

Figur 4: Kristendommens undertrykkelse av kvinner¹²⁸

Figur 5: "Født til slave"¹²⁹

Figur 4 brukes for å gi et bilde på den negative kristne tidslinjen som blir vist i tekst 19. Figur 5 er igjen med på å forsterke inntrykket av at historien vil gjenta seg selv, med en ny og verre kraft i Islam. Kvinners rolle får en spesielt viktig rolle i disse to illustrasjonene som brukes for å skape kontinuitet og kobling mellom fortid, nåtid og en potensiell fremtid. Her er også samspillet mellom tekst og bilde relevant i forhold til historiebruken og fungerer som et støtteelement i argumentet.

¹²⁸Tekst 19: Tummyr, Ropstads og partiets fall viser at det religiøse liv må vekk fra samfunnet og inn i de private rom: sian, 2021

¹²⁹Tekst 19: Tummyr, Ropstads og partiets fall viser at det religiøse liv må vekk fra samfunnet og inn i de private rom: sian, 2021

6 Resultater

Etter nå ha brukt de fire ulike kategoriene som har blitt presentert for å analysere empirien skal oppgaven gå videre til å presentere resultatene som ble funnet i analysen og reflektere over dem kritisk måte, ved hjelp av teorien. Her vil vi først se på hvordan de ulike kategoriene som har blitt etablert kommer til uttrykk i det helhetlige bilde over SIAN sin historiebruk. Her vil funnene bli koblet til teorien til Karlsson som har blitt belyst i teorikapittelet, for å se hvordan denne bruke av historie kan identifiseres og hva denne bruken sier om organisasjonen. Punkt nummer to vil ta for seg SIAN sin bruk av historie og hvor viktig dette er for deres eget innhold. Spesielt med tanke på hvordan viktig historie er for SIAN i deres kamp mot Islam. Til slutt vil delkapittelet se på videre utvikling og hvordan funnene kan være til hjelp for å bedre kunne forstå fremveksten av ulike organisasjoner på ytterste høyre og hvordan ulike kommunikasjonsmidler og kan gi disse en større plattform for sitt innhold.

6.1 De fire kategoriene

Som vi sett i analysen, er det tydelige spor av historiebruk i mange av SIAN sine artikler. Det har blitt identifisert fire ulike aspekter med denne bruken, som har vist seg å være spesielt relevant for dem i deres egen argumentasjon knyttet til kampen mot Islam. For å best mulig kunne forstå denne bruken av historie blir det dermed relevant å se på hva de ulike kategoriene bringer med seg inn i det helhetlige bilde av SIAN sitt ant-islamske innhold. Vi har gjennom analysen sett at mye av denne bruken baserer seg på å konstruere og etablere historiske tidslinjer, som passer inn i deres og den generelle anti-islamske bevegelsens virkelighetsforståelse.

6.1.1 Hvordan kan historiebruks typologien til Karlsson hjelpe oss å forstå bruken til SIAN?

I analysen kom det tydelig frem at SIAN har et sterkt forhold til å bruke profeten Muhammad aktivt i sine egne historiske forståelse og i deres argumenter mot Islam. I tillegg til at selve antall ganger profeten blir referert til er interessant, kommer det også frem tydelige mønstre i forhold til hvilken kontekst bruken av profeten virker å være spesielt viktig for SIAN.

Det mønsteret som ble mest tydelig brukt gjennom analysen var deres syn og konstruksjon av profeten Muhammad. Konstruksjonen dannet et svært negativt bilde av profeten og brukes for som en absolutt sannhet og forbilde i forhold til hvordan muslimer i dag skal oppføre seg. Med dette synet på historien blir det dermed mulig for SIAN, i sin egen virkelighetsforståelse å

overgå samtlige av teologer, politikere, media og akademiker når det kommer til tolkning av Islam sin plass i Norge og verden. Profeten brukes i ulike historiske kontekster i forhold til hvilken av disse gruppene som SIAN enten forsvarer seg mot eller angriper i sine artikler og bruken virker å bli formet etter hva som passer deres anti-islamske innhold best. Andre aspekter som er interessante å trekke frem er hvordan profeten handlinger i fortiden, blir brukt til å argumentere for at Islam ikke er en religion, men heller som en farlig og destruktiv ideologi.

Denne absolutte sannheten som brukes i forhold til profeten er med på å konstruere en historisk virkelighet som på mange måter i SIAN sine øyne gjør det umulig for en person å identifisere seg som muslim, og samtidig være ett godt medmenneske. Dette synet festes til profetens handlinger på 600-tallet og tar ikke noe hensyn til forskjellen mellom 600-tallet og 2022. Denne måten å både forstå og bruke historien kan sees på som typisk bruk av historie om vi ser på hvordan Karlssons typologi beskriver behov, bruk og funksjon innfor den politiske og ideologiske bruken av historie.¹³⁰ Gjennom empirien har SIAN vist at de er villige til bruke den historiske konstruksjonen knyttet til profeten i ulike kontekster, og dermed viser de at deres behov, bruk og funksjon endres fra en kontekst til en annen. SIAN bruker dermed historien til å legitimere eget innhold, delegitimere aktører som kritiskere dem i en politisk kontekst og for å presentere Islam som totalitær ideologi og en trussel for både Norge og Verden. Historien brukes også for å kunne plassere seg i en mer gunstig posisjon i det politiske landskapet. Dette viser at SIAN er villige til å ta de ulike fremstillingene av profeten og Islam å bruke dem til sin fordel i en rekke ulike kontekster.

Som oppgaven allerede har etablert er det tydelige tegn på bruk av historie. Dette ser vi spesielt i bruken av frasen «de som profeten Muhammad sier er gode muslimer», som blir brukt ofte gjennom store deler av empirien og brukes ofte uten at argumentet bygges opp med spesifikke eksempler på hvorfor det skal være negativt. Dette gjelder bar om man ser på hver tekst for seg, men om man tar for seg empirien som en helhet, vil man se at denne bruken i noen deler av empirien blir støttet opp av historiske eksempler på hvorfor SIAN mener at profetens rolle står frem som negativ for dagens samfunn. Dette tyder på at historiebruk koblet til profeten er en stor del av SIAN sitt innhold, men at bruken kan variere i de ulike artiklene, spesielt med tanke

¹³⁰ Karlsson, Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken, 2009

på tematikken som blir tatt opp, men at bruken uansett bærer preg av å være det Karlsson kaller for ideologisk og politisk historiebruk gjennom brukens formål om å legitimere og forsterke innholdet.

Ett annet aspekt ved SIAN sin bruk av profeten som er fremstår viktig å ta med seg videre er hvordan denne bruken tillater dem å fremstille seg selv som faktabaserte og «nøytrale» i Islam debatten, som virker å være spesielt viktig for dem. Ved å begrunne sine argumenter i historiske tidslinjer og hendelser vil skape ett inntrykk av at de baserer seg på fakta. Derimot er det hvordan profeten blir fremstilt og brukt av SIAN, som er med å selektivt sette Islam i ett dårlig lys, både i fortiden og samtiden for å skape kontinuitet som er interessant i forhold til historiebruken. Ved å ha analysert denne bruken kan man potensielt si mye om hvordan og hvorfor SIAN har ett slikt anti-Islamsk budskap og det kan stilles spørsmål om SIAN former historien for å passe inn i dette budskapet eller om de er ett produkt av en allerede veletablert historisk konstruksjon/historiesyn som gjør at de frykter Islam.

Denne villigheten til å bruke historie i forskjellige kontekster ser vi også i de andre kategoriene. Et av de tydeligste mønstrene fremstår som nevnt i sammenheng med profeten å her også bruke historien for å legitimere sitt eget innhold og forsterke konstruksjonen av Islam som en totalitær ideologi. Denne legitimeringen av eget innhold baserer seg mye på å distansere seg fra begreper som islamofobi, høyreekstremisme og rasisme. Dette gjøres med å bruke historien for å vise at de er faktabaserte og kunnskapsrike ved å vise at de har lest og forstått blant annet koranen. Dette behovet for historiebruk er en viktig del av SIAN sitt innhold.

I kategori 3 har konstruksjonen knyttet til Islam som totalitær ideologi vist seg å være fremtredende. Her blir SIAN sitt behov for bruken av historien koblet til den bruken av Tyskland under krigen. Her får historien både en delegitimerende funksjon hvor SIAN bruker nazismens fremvekst under og før krigen som en historisk analogi til hvordan media og politikere ikke tar den islamske «trusselen» på alvor. Dette er med på å forsterke de populistiske trekkene som vi har sett i analysen, hvor SIAN skaper et «oss» mot «eliten»-perspektiv ved hjelp av historiebruk. Denne historiske analogien er også en viktig del av deres fremstilling av Islam som ideologi, som er en like stor trussel for verden som det nazismen var.

6.1.2 Islam, historie og rasisme

Bruken av historiske tidslinjer og kontinuitet knyttet til negative aspekter ved Islam er et tydelig moment gjennom store deler av analysen. Hovedfokuset til SIAN her viste seg å være å bruke det de kaller for en 1400 år lang historie om Islam for å skape en rød trå, der Islam konsekvent viser seg å være en negativ og destruktiv faktor i samfunnet. Vi har sett at å etablere en rød trå på mange måter står meget sentralt for dem i deres egen argumentasjon og rasjonalisering av problemene knyttet til Islam. Når vi ser på hvordan denne tidslinjen blir brukt mot muslimer i dag, kan det være relevant å igjen trekke frem Bangstad og Døvings rasismedefinisjon, som kan hjelpe oss med å besvare om SIAN sitt anti-islamske innhold er rasistiske på bakgrunn av hvordan de bruker historien som en del av deres anti-islamske holdninger.

Om vi ser på denne formen for historie bruk, og sammenligner den med de tre prosessene som Bangstad trekker frem som essensielle i for at noe skal kunne kalles for rasisme kan vi skape ett tydeligere bilde av hvordan SIAN sin historiebruk er med på å forsterke og skape rasistiske holdninger både innad i organisasjonen og utad.¹³¹ Dette kan være spesielt aktuelt om vi ser hvordan tidslinjene som brukes, har som hovedmål å kun trekke frem de negative aspektene av Islam og de negative handlingene som enkeltmuslimer begått opp gjennom historien, for å så videreføre det til hver enkelt muslim i Norge. En slik tilnærming til Islam kan argumenteres for at faller inn under prosess to, med tanke på at SIAN bruker disse konstruksjonene til å dømme hver enkelt muslim i Norge uavhengig om disse personene faktisk har begått handlinger som påvirker samfunnet negativt eller ikke. Ergo er man i SIAN sine øyne automatisk et dårlig medmenneske om man er muslim. Dette er med på å understreke at en slik form for anti-islamsk innhold kan brukes som en del av argumentet om at SIAN fremstår som rasistiske. Drøfting av SIAN sitt forhold til rasismebegrepet gjennom å analysere historiebruken deres kan være en god måte for oss å tydeligere plassere SIAN i det norske politiske spekteret. Dette gjelder spesielt i forhold til deres egen måte å forholde seg til begrepene rasisme, islamofobi og høyreekstremisme.

¹³¹ Bagstad & Døving, 2015, s. 16

Denne måten å forholde seg til Islam på og hvordan det kan sees på som ett uttrykk for rasisme kan også sees i de andre kategoriene, spesielt med tanke på profetens posisjon i historiebruken og hvordan han sammen med koranen brukes for å skape faste, negative rammer for hvordan en «god muslim» skal oppføre seg. Disse rammene har rot i fortidens fortellinger om profeten og koranen på 600-tallet og er også en stor del av SIAN sin begrunnelse for hvorfor Islam og muslimer er en trussel for samfunnet. Vi har i kontekst kapitlet sett at SIAN hevder at de verken er rasistiske eller har noe imot muslimer, og at det heller er Islam som er den store trusselen. Derimot kommer ikke disse påstandene like tydelig frem i empirien som har blitt analysert. I analysen ser vi at heller at alle som kaller seg for muslimer blir i SIAN sine øyne sett på som en trussel mot samfunnet. Dette i kombinasjon med bruken av den selektive tidslinjen, kan være med på å dele samfunnet inn i to kategorier, Muslimer og ikke-muslimer. Om vi igjen vil velger å tolke historiebruken til SIAN med den hensikten å skape og forsterke slike kategorier, kan man se dette i forhold til prosess nr. 1 i Bangstads rasisme definisjon.¹³² Som tilsier at det å dele inn en befolkning i ulike kategorier på bakgrunn av essensielle trekk, som i dette tilfelle er trosretning. Dermed har to av tre prosesser blitt gjort rede for.

Den tredje prosessen som Bangstad trekker frem, handler som nevnt om å bruke de negative karaktertrekkene som argument for diskriminering og underordning.¹³³ Jeg vil påstå at SIAN også her faller inn under den tredje prosessen, med tanke på deres løsninger til «islam problemet» som de presentert i empirien. Spesielt med tanke på deres argumenter knyttet til deportering og ekskludering av muslimer i Norge og hvordan de ser på Islam som den store negative kraften i verden.

Her er det også relevant å trekke inn Eurabia teorien med tanke på dens rolle i den anti-islamske bevegelsen og hvordan den legges frem av SIAN gjennom den bruken av historie og hvordan dette igjen kan sees i lys av forskningsspørsmålet om rasisme og den anti-islamske bevegelsen. Med tanke på Eurabia, er det viktig å reflektere over hvordan denne teorien er med på å påvirke synet på muslimer generelt for SIAN. Det har gjennom empirien blitt tydelig at selv om SIAN tar avstand fra konspirasjonsteorien Eurabia hvor Islam har en skjult agenda, er de helt tydelige

¹³² Bagstad & Døving, 2015, s. 16

¹³³ Bagstad & Døving, 2015, s. 16

på at de tror Islam og muslimer har en plan om verdensherredømme. For å argumentere for at Islam har en slik agenda, har vi sett SIAN benytte seg av historien for å vise ett mønster av Islamsk negativ effekt og overtakelse. Dette er igjen med på å forsterke inntrykket av at SIAN sitt anti-islamske innhold kan gå inn under en generell rasismedefinisjon, med tanke på hvordan mye av innholdet går gjennom de tre prosessene til Bangstad og Døving.

6.1.3 Bruken av historie som ikke direkte er koblet til Islam

Enda et element som ble tydelig i analysen er at bruken av historie i kategori tre og fire skiller seg merkbart fra kategori en og to. Dette skille er ikke oppstått ikke nødvendigvis i forskjellen på verktøy og virkemidler som blir brukt, men heller i hvordan Islam her blir sammenlignet med andre historiske hendelser som andre verdenskrig og kristendommens rolle gjennom historien. SIAN har samme bruksområdet og funksjon for disse kategoriene som de andre, men selve behovet endres i den forstand at SIAN her ikke bare ser innover på selve Islam, men sammenligner Islam med disse andre historiske hendelsene. I tillegg til dette har vi sett at spesielt kategori tre setter fokus på å skape mistillit til andre aktører i samfunnet, som ikke er enige i SIAN sitt syn på «Islam problemet». De bruker dermed historien for å delegitimere disse andre aktørene.

Et av de mest interessante aspektene med bruken av andre verdenskrig i deres historiebruk, er hvordan de ikke bare bruker krigen som en historisk sammenligning, der Islam sitt potensiale for verdensherredømme kobles til Tyskland under krigen, men også hvordan trusselen av nazismens fremvekst på 1930-tallet ikke blir tatt på alvor av Norske media, politikere og akademikere. Som vi har sett brukes dermed krigen på en meget selektiv måte og Islam blir i denne sammenligningen enda tydeligere konstruert som en totalitær ideologi istedenfor som en religion. Vi kan dermed si at nazismen under krigen brukes som en historisk analogi. Det som gjør denne sammenligningen så interessant, er hvordan SIAN bruker denne historiske sammenligningen på tross av deres egne forslag til deportering og dermed diskriminering av muslimer i Norge, som ofte kan kobles til holocaust og Tyskland under krigen. Dermed ser vi at SIAN former og bruker denne historien for å både distansere seg fra nazismen og samtidig forsterker inntrykket av at Islam er en fiende. Historiebrukens behov og bruk og funksjon blir dermed gjenkjennelig fra de andre kategoriene og som dem, har tydelige trekk fra Karlssons

typologi over ulike typer historiebruk og at verktøyene som blir benyttet gjør at vi kan kalle det for politisk eller ideologisk bruk av historie.¹³⁴

Vi ser i empirien at det gjennomgående behovet for SIAN sin bruk av historie er for å konstruere en historie som samsvarer med deres virkelighetsbilde og at funksjonen for bruken enten er å legitimere eget innhold og organisasjon eller å rasjonalisere deres reaksjoner eller handlinger mot Islam i Norge og verden. Dette har vi også sett når SIAN bruker kristendommen for å argumentere mot Islam i Norge. Dette er et interessant element i analysen, mye på grunn av hvordan SIAN sitt forhold til kristendommen virker å være et punkt der det er en slags form for uenighet innad. Derimot er bruken av kristendommen i empirien et veldig godt eksempel på hvordan det fremstår som at SIAN er villige til å forme historien til sin fordel uansett hva det måtte være. Vi ser både at de bruker kristendommen og dets verdier som en positiv kraft i det norske samfunnet. Dette igjen brukes til å vise en negativ utvikling i samfunnet som følge av Islam sin vekst i Norge, som de setter til 1970-tallet. Samtidig har vi sett at SIAN bruker kristendommens historie til å forutsi en dyster fremtid, der Islam i Norge vil følge en lik, men samtidig verre tidslinje. Det som kan virke å være hovedpoenget å trekke ut fra dette i analysen er at selv om hvordan historien og hvilken historie som blir brukt endrer seg følger SIAN det samme mønsteret med tanke på bruk, behov og funksjon. Dette ser vi gjelder på tvers av de analytiske kategoriene og uansett om det er profeten, andre verdenskrig eller koranen som brukes, vil alltid målet for SIAN være å konstruere en fiende, legitimere seg selv og skape grunnlag for sterke anti-islamske reaksjoner.

6.2 Hvorfor er resultatet relevant

Som vi nå har sett i analysen og refleksjonen kommer det tydelig frem at SIAN bruker historien på en måte som kan beskrives som politisk og ideologisk om vi benytter oss av Karlssons kategorisering. Vi har sett at deres bruk av historie i all hovedsak fokuseres rundt bruken av profeten Muhammad og historien til Islam, men at de også tidvis benytter seg av historier knyttet til andre verdenskrig og historie knyttet til kristendommen. Uavhengig av hvilken av disse ulike historiene som brukes i deres innhold er det tydelig at bruken følger et mønster når det kommer til bruk, behov og funksjon av historien. Spørsmålet som blir viktig å reflektere over er hvorfor å analysere SIAN sin historiebruk og resultatet av denne analysen er relevant?

¹³⁴ Karlsson, *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken*, 2009

Om vi ser på funnene i lys av den tidligere forskningen vil vi også se at mange av funnene samsvarer med det blant annet Haar har funnet i analysen av Breiviks manifest.

Som et fellestrekk gjennom hele historiekonstruksjonen til ABB kan en svært selektiv moralsk vurderingen av historien trekkes frem, hvor denne moralske favoriseringen kommer tydelig fram gjennom den språklige fremstillingen av ulike aktører gjennom historien. Islams fremrykninger blir ofte beskrevet ved et sterkt negativt ladet språk, hvor ord som onslaught, plundered, stripped the conquered areas og destroyed brukes for å beskrive fortidshendelsene.¹³⁵

Han peker på selektiv morals bruk av historien og hvordan språkbruken som Breivik bruker er svært negativt ladet. Dette er også trekk som vi har sett i analysen av SIAN. Spesielt med tanke på hvordan de også baserer seg på en selektiv fremstilling av islam og profeten. Vi kan også se denne oppgavens funn i lys av nok ett av funnene til Haar. Her trekker han frem hvordan Breivik virker til å ha en forutinntatt konklusjon gjennom bruk av historie.

Samlet sett kan historiebruken i ABBs manifest beskrives som et forsøk på å underbygge en forutinntatt konklusjon, som i stor grad preges av identitetsetablering gjennom et selektivt utvalg av hendelser som beskrives gjennom en selektiv og moralsk dømmende retorikk.¹³⁶

Det er også noe som vi også kan se i SIAN sin fremstilling av Islam, spesielt hvordan muslimer uansett hvor positive handlinger de måtte gjøre, alltid vil være en del av den større trusselen som er Islam.

Melkevik viser til lignende funn i sin masteroppgave. Han trekker frem kontrajihadismens mål om å skape et bilde av islam som en totalitær ideologi, med mål om verdensherredømme.

I konstruksjonen av fiendebildet bruker kontrajihadistene historien for skape et bilde av islam som en totalitær ideologi, med verdensherredømme som sitt endelige mål. En av de historiske referansene kontrajihadistene her bruker, er sammenligninger mellom NaziTyskland og islam. På denne måten fremstiller de islam som en totalitær ideologi, og setter islam i sammenheng med jødeutryddelse.¹³⁷

Denne måten å fremstille Islam på er noe som også har blitt tydeliggjort i analysen av SIAN, hvor vi ser at de også bruker historie for å presentere Islam som en totalitær ideologi og at de også mener at Islam sitt endelige mål er verdensherredømme. SIAN benytter seg også av historier fra andre verdenskrig og gjør samme kobling mellom Hitlers Tyskland og Islam.

¹³⁵ Haarr, 2020, s. 90

¹³⁶ Haarr, 2020, s. 90

¹³⁷ Melkevik, 2013, s. 84

Derimot benytter SIAN seg i større grad av profeten som historisk person for å fremme sine syn på Islam som en totalitær ideologi.

Hvordan SIAN baserer seg på mange av de samme historiske fortellingene som Breivik og kontrajihadismen er relevant i forhold til å kunne «avsløre» og posisjonere SIAN i forhold til hvordan de presenterer seg selv og hvordan man se dem i sammenheng med disse andre aktørene, som i offentlig rom blir sett på som mer ekstrem enn SIAN. Det blir også tydelig at bruken av historie ofte gir SIAN ett populistisk preg innenfor det Norske politiske spekteret, med tanke på hvordan kampen mot Islam ofte blir presentert med et «oss» mot «dem»-perspektiv. Dette gjelder både i forhold til Norske folket mot Islam og SIAN mot politiske aktører.

Ved å studere hvordan en organisasjon som SIAN bruker historie blir det tydelig at historiebruk er en viktig del av deres innhold. Om man leser enkeltartikler gitt ut av organisasjonen kan innholdet virke veldig impulsivt og lite gjennomtenkt. Dette kommer av bruken av mange ulike typer argumenter og et språkbruk som ofte er veldig aggressivt. Dette blir rettet mot ulike aktører som for eksempel Islam, personer som forsvarer Islam og aktører som angriper SIAN sitt innhold. Derfor virker også SIAN sin bruk av ulike historier som lite gjennomtenkt og mer som en rekke fraser og eksempler som ikke nødvendigvis brukes aktivt eller med en spesifikk hensikt. Derimot ved å analysere ett større antall artikler som er skrevet over en lengre periode, vil man se at historiebruken er mye mer bevist enn med første øyekast. Det at vi får ett bedre inntrykk av SIAN sin evne til å konstruere historie som passer deres innhold og agenda kan hjelpe oss å enda tydeligere plassere SIAN i det norske politiske landskapet som høyrepopulistisk eller høyre-radikal. I tillegg til dette er resultatet relevant i forhold til å få en større forståelse av hvilken rolle historie har i den anti-islamske bevegelsen i Norge og hvordan historien brukes til å konstruere en virkelighetsforståelse der alle muslimer er en trussel for Norge. Ved å se hvilke rolle historie har i denne konstruksjonen kan man potensielt iverksette ulike tiltak som kan motarbeidet slikt tankegods, som dømmer og forakter mennesker på bakgrunn av deres religion og ikke utfra handlinger.

7 Konklusjon

Denne masteroppgaven har hatt som mål å undersøke hvordan SIAN (Stopp islamiseringen av Norge) bruker historie for å fremme sitt anti-islamske innhold på internett. Spesifikk har oppgaven undersøkt 30 artikler fra 1.januar 2021 til og med 31.desember 2021. Som oppgaven har gjort rede for er forskningsfeltet knyttet til ytre høyre ganske utbredt når det kommer til overordnet tematikk og kategorisering av organisasjoner og partier på ved ytre høyre. Det vi derimot har sett er at det fremdeles er rom for analyser av ulike organisasjoners historiebruk, men ikke som fenomen generelt i feltet. Dette ble gjort rede for i delkapittelet om fagfelt og forskningsstatus, hvor blant annet Harr og Melkevik gjør rede for sine funn om historiebruk blant høyreekstreme eller kontrajihadister.

Dette skiller seg fra denne oppgaven med tanke på hvordan hovedfokuset er analyse koblet spesifikt til SIAN og hvordan det anti-islamske innholdet kommer til uttrykk gjennom historiebruk, som kan bringe ett nytt perspektiv i forhold til likheter og ulikheter blant organisasjoner som baserer seg på lignende tankegodt. Dette har blitt gjort ved bruk av en innholdsanalyse og ved hjelp av Karlssons historiebruks teori og typologi. Videre i konklusjonen vil hovedfunnene i oppgaven bli presentert. Presentasjonen av disse vil også fungere som svar på forskningsspørsmålene og den overordnede problemstillingen.

7.1 Funn og svar på problemstilling og forskningsspørsmål

Oppgavens problemstilling ble formulert slik:

Hvordan bruker SIAN (Stopp islamiseringen av Norge) historie for å fremme sitt anti-islamske innhold på deres egen nettside?

For å best mulig kunne svare på denne problemstillingen ble det formulert to forskningsspørsmål, som skulle fungere som ett hjelpemiddel for å kunne spisse problemstillingen ytterligere. I dette kapitlet vil dermed forskningsspørsmålene bli besvart og presentert gjennom funnene fra analysen og refleksjonen. Forskningsspørsmålene til oppgaven ble formulert slik:

1. Hvordan kan SIAN sitt innhold defineres som rasistisk? Og hvordan kommer dette til uttrykk i deres nettartikler og historiebruken?

2. Hvilke historiske konstruksjoner blir etablert om Islam og muslimer i SIAN sine nettartikler?

Det som fort blir tydelig gjennom analysen er at SIAN sin historiebruk følger mange av de klassiske trekkene på det Karlsson definerer som politisk og ideologisk historiebruk, ett slikt funn er neppe overraskende med tanke på hvordan SIAN har mål for samfunnet som faller inn under politikk og ideologi. Derimot er det en rekke mønstre med deres bruk av historie som er verdt å trekke frem når det gjelder å svare på forskningsspørsmålene. Spesielt med tanke på hvilke historiske holdepunkter som de legger vekt på, om i samsvar med dette hvilke forskjellige historiske konstruksjoner som de bruker som en del av deres egen virkelighetsforståelse. Disse historiske konstruksjonene har ulike hensikter og er en del av ett større virkelighetsforståelse knyttet til samfunnet og Islam sin rolle som trussel.

For det første ser vi at bruken av profeten Muhammad og historier knyttet til Islam sin historie har blitt brukt flittig av SIAN gjennom det empiriske utvalget. Vi ser at formålet med denne bruken av historier er både knyttet til å definere Islam som totalitær ideologi, forsterke deres konstruksjon av hva en «god» muslim er og for å konstruere kontinuitet, der Islam sin tilstedeværelse gjennom historien er en negativ kraft for verden og en konstant trussel for «vestlige» verdier og levesett. SIAN sitt syn på muslimer i dag kommer også tydelig frem gjennom denne bruken, at SIAN i likhet med de fleste aktører som deler deres anti-islamske tanke sett har en generell skepsis, frykt og mistillit til muslimer. Dette gjelder uansett om de faktisk har begått handlinger som kan sees på som negative for samfunnet eller ikke. Dette ser vi i empirien gjennom deres konstruksjon av den «gode» muslim og hvordan man ikke kan være et godt medmenneske og samtidig være muslim i SIAN sin virkelighetsforståelse. På denne måten ser man at en muslim utelukkende kan være en fiende for samfunnet, og denne antagelsen vil igjen kunne sees på som rasistisk om vi ser på de tre prosessene til Bangstad og hvordan SIAN ønsker å fjerne muslimer fra et samfunn på bakgrunn av konstruerte karaktertrekk med holdepunkter i profeten og deres historiske tidslinje over Islam.

Vi ser også at SIAN bruker disse historiske holdepunktene for å fremstille organisasjonen som faktabasert og ved å bruke historiske holdepunkter fra 600-tallet i form av historier knyttet til profeten skaper de en forestilling der muslimer i bør dømmes utfra handlinger begått i fortiden.

På denne måte prøver de å posisjonere seg slik at de kan overgå teologer og andre aktører ved å peke på profeten som ett absolutt forbilde som skal følges uten unntak.

Gjennom bruken av historier knyttet til andre verdenskrig har vi sett at historiebruken til SIAN ikke bare har den hensikten å konstruere ett Islam som fiende, men også om å konstruere mistillit til politiske partier og det de kaller for den «akademiske eliten» som kritiserer dem. De bruker også denne formen for historiebruk til å trekke paralleller mellom nazismens fremvekst på 1930-tallet og Islam sin stadige vekst i Norge, hvor hovedpoenget ligger i manglende evne til å oppfatte den Islamske trusselens realitet, på samme måte som nazismens fremvekst i Tyskland ble neglisjert. Dermed kan vi konstatere at SIAN bruker historien her for å både sette andre politiske motstandere i ett dårligere lys og samtidig presentere seg selv som en aktør som forstår samfunnets trusselbilde gjennom bruken av nazismen som historisk analogi.

Gjennom bruken av annen religionshistorie, med hovedvekt på kristendommen har vi sett at SIAN sitt hovedformål med historiebruk er å konstruere enn historisk fortelling som passer deres anti-islamske innhold. Dette ser vi spesielt i måten kristendommen både brukes som en positiv del av et samfunn i noen artikler, mens det andre steder brukes som i sammenligning med Islam.

Det multimodale elementet i SIAN sine nettartikler og hvordan det er med på å forsterke bruken av historie i visse tilfeller er også en del av funnene. Her ser vi spesielt at karikaturer eller illustrasjoner brukes til å forsterke konstruksjonen knyttet til profeten Muhammad og med det hvordan en «god» muslim skal se ut. Dette forsterker også karaktertrekkene som står sentralt i funnene knyttet til rasisme, i forhold til at illustrasjonene ofte baserer seg på svært negative stereotypier som skal gi ett visuelt uttrykk på det tekstlige innholdet. Det multimodale uttrykket brukes også for å forsterke de ulike historiske konstruksjonene gjennom samhandlingen mellom tekst og bilde.

Disse funnene knyttet til SIAN sin bruk av historien har noen hovedtrekk som jeg gjerne vil velge å trekke frem til slutt, spesielt med tanke på den selektive måten historien brukes på. Dette

er kanskje det viktigste mønsteret i deres historiebruk, men er heller ikke særlig overraskende i forhold til hvordan oppgaven i de tidligere kapitlene har vist til lignende trekk fra historiebruken til andre anti-islamske aktører som for eksempel i Harr sin master. Det som gjør disse likhetstrekkene interessante er hvordan historiebruken baserer seg på mange av de samme mønstrene og konstruksjonene som høyreekstremer og anti-islamske aktører, selv om SIAN tar avstand fra disse aktørene på ett offentlig plan. Dermed kan funnene knyttet til SIAN sin historiebruk vær til hjelp når det kommer til å plassere SIAN sitt innhold innenfor den høyreradikale eller høyrepopulistiske politiske svære og fungere som argument mot deres forsøk på å distansere seg fra begrep som rasisme og islamofobi.

7.2 Forslag til videre forskning

Som vi har sett er det allerede gjennomført flere ulike typer historiebruksanalyser av radikale og ekstreme organisasjoner og aktører, men det kan alltid argumenteres for at flere slike analyser kan være hensiktsmessig forhold til hvor stor økning det er blant tilhengere på ytre høyre. Slike analyser kan hjelpe med å få en enda grundigere kartlegging av feltet både nasjonalt og internasjonalt. I lys av dette vil det også være interessant å undersøke hvordan anti-islamske aktører i ulike land forholder seg til bruk av spesifikke historier som for eksempel andre verdenskrig og om det finnes store fellestrekk eller ulikheter.

Ett annet interessant perspektiv vil være å vende fokuset bort fra forskning på høyreradikale og anti-islamske organisasjoner historiebruk, og heller vende blikket over på hvordan slik bruk av historie kommer til uttrykk i populærkultur som for eksempel filmer, TV-serier eller dataspill. Eller om denne typen historiebruk er fremtredende blant ungdom i dag, gjerne gjennom analyser som fokuserer på slik bruk i sosiale medier som for eksempel tik tok, Instagram eller Snapchat. Uansett hvordan denne videre forskningen tar form, er det viktigste at den også kan være med å forstå, kartlegge og potensielt forebygge slike former for radikale og eventuelt også ekstreme tankesett.

8 Referanser og vedlegg

Referanser

- Jupskås, A. R., & Haanshuus, B. P. (2017, Mai 10). Høyreklikk! En analyse av ytre høyre på sosiale medier i Norge. *Tidsskrift for samfunnsforskning*, ss. 145 - 165.
doi:<https://doi.org/10.18261/issn.1504-291X-2017-02-01>
- van der Veer, P. (2021, April 28). Minority Rights and Hindu Nationalism in India. *Asian Journal of Law and Society*, ss. 44-55. doi:10.1017/als.2020.51
- Wilhelmsen, F. (2021, August 24). Heroic Past and Anticipated Futures: A Comparative Analysis of the Conceptions of History of the Nordic Resistance Movement and Generation Identity. *Politics, Religion & Ideology*, 22, ss. 277-301.
doi:<https://doi.org/10.1080/21567689.2021.1968842>
- Bagstad, S., & Døving, C. A. (2015). *hva er rasisme*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Bangstad, S. (2015, Mai 14). Islamofobi og rasisme. *Agora*, 32, ss. 5-29.
- Bangstad, S. (2013, Juni 3). Eurabia Comes to Norway. *Islam and Christian-Muslim Relations*, ss. 369-391. Hentet fra <https://doi.org/10.1080/09596410.2013.783969>
- Berntzen, L. E., & Sandberg, S. (2014, Februar 5). The Collective Nature of Lone Wolf Terrorism: Anders Behring Breivik and the Anti-Islamic Social Movement. *Terrorism and political violence*, 26, ss. 759-779. Hentet fra <https://doi.org/10.1080/09546553.2013.767245>
- Bleich, E. (2011, September 26). What Is Islamophobia and How Much Is There? Theorizing and Measuring an Emerging Comperative Concept. *The American behavioral scientist*, 55, ss. 1581-1600.
- Brekke, T. (2021, Mai 4). Islamophobia and Antisemitism are Different in Their Potential for Globalization. *Journal of Religion and Violence*, 1, ss. 80-100.
doi:<https://doi.org/10.5840/jrv202142689>
- Bøe, J. B., & Knutsen, K. (2013). *Innføring i Historiebruk*. Kristiansand : Cappelen Damm Høyskoleforlaget.
- Bötticher, A. (2017, August). Towards Academic Consensus Definition of Radicalism and Extremism. *Perspective on terrorism*, 11, ss. 73-77. Hentet fra <https://www.jstor.org/stable/26297896>
- Engbretsen, M. (2010). *Skrift/bilde/lyd : analyse av sammensatte tekster*. Kristiansand: Høyskoleforlaget.
- Gleiss, M. S., & Sæther, E. (2021). *Forskningsmetode for lærerstudenter*. Oslo: Cappelen Damm akademisk.
- Haarr, J. (2020, Mai). Historiebruk og historiemisbruk: En studie av historiebruken i Anders Behring Breiviks manifest. Stavanger: Universitetet i Stavanger. Hentet fra <https://hdl.handle.net/11250/2670897>
- Karlsson, K.-G. (1999). *Historia som vapen: Historiebruk och Sovjetunionens upplösning 1985-1995*. Stockholm: Natur och Kultur.
- Karlsson, K.-G. (2009). *Historien är nu: En introduksjon til historiedidaktiken* (2. utg.). (U. Zander, Red.) Lund: Studentlitteratur.

- Krippendorff, K. (2019). *Content analysis : an introduction to its methodology*. Los Angeles: SAGE.
- Løvland, A. (2010, Mars 7). Multimodalitet og multimodale tekster. *Viden om Læsning*, ss. 1-5.
- Melkevik, C. (2013, Mai 14). Konstruksjonen av en islamsk trussel - Et studie av kontra jihadismens historiebruk. Bergen, Norge: Universitetet i Bergen. Hentet fra <https://hdl.handle.net/1956/6963>
- Michelsen, O. (2012). En analyse av Stopp islamiseringen av Norge (SIAN) sin anti-islamske diskurs. Oslo, Norge: Universitetet i Oslo. Hentet fra <http://urn.nb.no/URN:NBN:no-31373>
- Mudde, C. (2004). The Populist Zeitgeist. *Government and Opposition*, 39, ss. 541-563. Hentet fra <http://www.jstor.org/stable/44483088>
- Mudde, C. (2007). *Populist Radical Right Parties in Europe*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Mudde, C. (2021). *Ytre høyre i dag*. (K. Velsand, Overs.) Oslo: Dreyers forlag.
- Myhre, S. (2017). Kampen om begrepene – en diskursanalyse. På hvilken måte fremstilles innvandring, multikulturelle samfunn og islam på høyre radikale og høyreekstreme nettsteder i Norge? Hvordan begrunnes disse fremstillingene? Bodø, Norge: Nord Universitet. Hentet fra <http://hdl.handle.net/11250/2462060>
- Nietzsche, F. (2004). *Historiens nytte og unytte for livet*. Oslo: Damm.
- Nygård, E. (2015, Mai 21). Nynazisme på nett : en studie av historiebruk på Vigrid og Nordfronts nettsteder. Stavanger, Norge: Universitetet i Stavanger. Hentet fra <http://hdl.handle.net/11250/286610>
- Politiets sikkerhetstjeneste. (2022). *Nasjonal trusselvurdering 2022*. Hentet fra <https://www.pst.no/alle-artikler/trusselvurderinger/ntv-2022/>
- Ryymän, T. (2017). *Historie og politikk: historiebruk i norsk politikkutforming*. Oslo: Universitetsforlaget.
- Stopp islamiseringen av Norge. (u.d.). *Om oss: SIAN*. Hentet fra [sian.no: https://www.sian.no/om-sian](https://www.sian.no/om-sian)
- Stopp islamiseringen av Norge. (u.d.). *Vedteker: SIAN*. Hentet fra [sian.no: https://www.sian.no/vedteker](https://www.sian.no/vedteker)
- Strømmen, Ø. (2022, Mai 1). *Islamofobi i Store norske leksikon*. Hentet fra Store norsk leksikon: <https://snl.no/islamofobi>
- Thorsen, L. (2021, Juni 6). *Adresseavisa mobiliserer hat og intoleranse før SIAN besøk: sian*. Hentet fra [sian.no: https://www.sian.no/artikkel/adresseavisa-mobiliserer-hat-og-intoleranse-for-sian-besok](https://www.sian.no/artikkel/adresseavisa-mobiliserer-hat-og-intoleranse-for-sian-besok)
- Thorsen, L. (2021, Mai 5). *Arbeiderpartiet omfavner islamiseringen: sian*. Hentet fra [sian.no: https://www.sian.no/artikkel/arbeiderpartiet-omfavner-islamiseringen](https://www.sian.no/artikkel/arbeiderpartiet-omfavner-islamiseringen)
- Thorsen, L. (2021, August 8). *Biskop Anne Lise Ådnøy går i Allahs tjeneste: sian*. Hentet fra [sian.no: https://www.sian.no/artikkel/biskop-anne-lise-adnoy-gar-i-allahs-tjeneste](https://www.sian.no/artikkel/biskop-anne-lise-adnoy-gar-i-allahs-tjeneste)
- Thorsen, L. (2021, Juli 12). *Bør vi basere oss på fakta eller følelser i islamdebatt?: sian*. Hentet fra [sian.no: https://www.sian.no/artikkel/bor-vi-basere-oss-pa-fakta-eller-folelser-i-islamdebatt](https://www.sian.no/artikkel/bor-vi-basere-oss-pa-fakta-eller-folelser-i-islamdebatt)
- Thorsen, L. (2021, November 6). *Deportering som politisk virkemiddel: sian*. Hentet fra [sian.no: https://www.sian.no/artikkel/deportering-som-politisk-virkemiddel](https://www.sian.no/artikkel/deportering-som-politisk-virkemiddel)

- Thorsen, L. (2021, Mars 9). *Det Onde har flere skikkelser: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/det-onde-har-flere-skikkelser>
- Thorsen, L. (2021, Oktober 18). *Drapsmannen var gal og muslim – han fulgte lære- boken til punkt og prikke!:* sian. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/drapsmannen-var-gal-og-muslim-han-fulgte-laere-boken-til-punkt-og-prikke>
- Thorsen, L. (2021, Desember 4). *Et jihadsenter er et jihadsenter: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/et-jihadsenter-er-et-jihadsenter>
- Thorsen, L. (2021, Mai 11). *Fakta er ikke hat, det er fakta: sian*. Hentet fra sian: <https://www.sian.no/artikkel/fakta-er-ikke-hat-det-er-fakta>
- Thorsen, L. (2021, Januar 19). *Frankrike et nytt skritt nærmere åpen krig: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/frankrike-et-nytt-skritt-naermere-apen-krig>
- Thorsen, L. (2021, April 26). *Har Sylo Taraku blitt radikaliseret?: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/har-sylo-taraku-blitt-radikaliseret>
- Thorsen, L. (2021, Oktober 10). *Hele Porsgrunn sier at SIAN har rett: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/hele-porsgrunn-sier-at-sian-har-rett>
- Thorsen, L. (2021, August 28). *Islam er ikke velkommen på Furuset: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/islam-er-ikke-velkommen-pa-furuset>
- Thorsen, L. (2021, Desember 20). *Islam Net og islams barbari: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/islam-net-og-islams-barbari>
- Thorsen, L. (2021, Mai 2). *Jihadsenter nei takk: sian*. Hentet fra sian: <https://www.sian.no/artikkel/jihadsenter-nei-takk>
- Thorsen, L. (2021, Juli 07). *Kommunisten Dyveke møter effekten av egne ugjerninger: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/kommunisten-dyveke-moter-effekten-av-egne-ugjerninger>
- Thorsen, L. (2021, Juni 4). *Norgesfiendtlig avis i sosialistinfisert by tilbyr falske narrativer: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/norgesfiendtlig-avis-i-sosialistinfisert-by-tilbyr-falske-narrativer>
- Thorsen, L. (2021, Juni 26). *NRK avslører brutal sannhet: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/nrk-avslorer-brutal-sannhet>
- Thorsen, L. (2021, August 9). *Partiet Sentrum markerer seg som islamforkjemper: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/partiet-sentrum-markerer-seg-som-islamforkjemper>
- Thorsen, L. (2021, Mai 27). *Poenget er å redde Norge: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/poenget-er-a-redde-norge>
- Thorsen, L. (2021, April 27). *SIAN forsvare norske verdier mot islams mørke: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/sian-forsvarer-norske-verdier-mot-islams-morke>
- Thorsen, L. (2021, Januar 12). *SIAN på barrikaden: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/sian-pa-barrikaden>
- Thorsen, L. (2021, Juli 13). *SIAN sin ubehagelige virkelighetsbeskrivelse: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/sian-sin-ubehagelige-virkelighetsbeskrivelse>

- Thorsen, L. (2021, Juni 27). *Til ungdommen: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/til-ungdommen>
- Thorsen, L. (2021, Oktober 16). *Vi må ta et oppgjør med tankegodset bak muslimterroren: sian*. Hentet fra sian: <https://www.sian.no/artikkel/vi-ma-ta-et-oppgjor-med-tankegodset-bak-muslimterroren>
- Tumyr, A. (2021, Oktober 5). *Overfall - voldtekter og islamske gettoer preger nå vårt lands hovedstad: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/Overfall-voldtekter-og-islamske-gettoer-preger-na-vart-lands-hovedstad>
- Tumyr, A. (2021, September 29). *At muslimene vil overta Europa er ingen vill og sprø konspirasjonsteori! sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/at-muslimene-vil-overta-europa-er-ingen-vill-og-spro-konspirasjonsteori>
- Tumyr, A. (2021, November 25). *Masud Gharahkhani er kvasi-muslim som ikke vil få nordmenns fulle tillit: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/masud-gharahkhani-er-kvasi-muslim-som-ikke-vil-fa-nordmenns-fulle-tillit>
- Tumyr, A. (2021, Oktober 2). *Redaktører priser debatt-mangfoldet, men det gjelder ikke islam-kritikk: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/redaktorer-priser-debatt-mangfoldet-men-det-gjelder-ikke-islam-kritikk>
- Tumyr, A. (2021, September 21). *Ropstads og partiets fall viser at det religiøse liv må vekk fra samfunnet og inn i de private rom: sian*. Hentet fra sian.no: <https://www.sian.no/artikkel/ropstads-og-partiets-fall-viser-at-det-religiose-liv-ma-vekk-fra-samfunnet-og-inn-i-de>
- Wikipedia. (2022, mai 12). *Stopp islamiseringen av Norge*. Hentet fra Wikipedia: https://no.wikipedia.org/wiki/Stopp_islamiseringen_av_Norge

8.2 Vedlegg

Ved endringer eller fjerning av artikler brukt i oppgaven kan det ettersendes ved forespørsel.